

รายงานการศึกษาดูงานต่างประเทศ
คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.)

ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศแคนาดา

ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๑

ประเทศนิวซีแลนด์และประเทศออสเตรเลีย

ระหว่างวันที่ ๒๔ พฤษภาคม - ๒ มิถุนายน ๒๕๕๒

จัดทำโดย สำนักงานเลขาธิการ ก.ร.

รายงานการศึกษาดูงานต่างประเทศของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.)
ณ ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศแคนาดา
ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๑

ข้อมูลทั่วไป

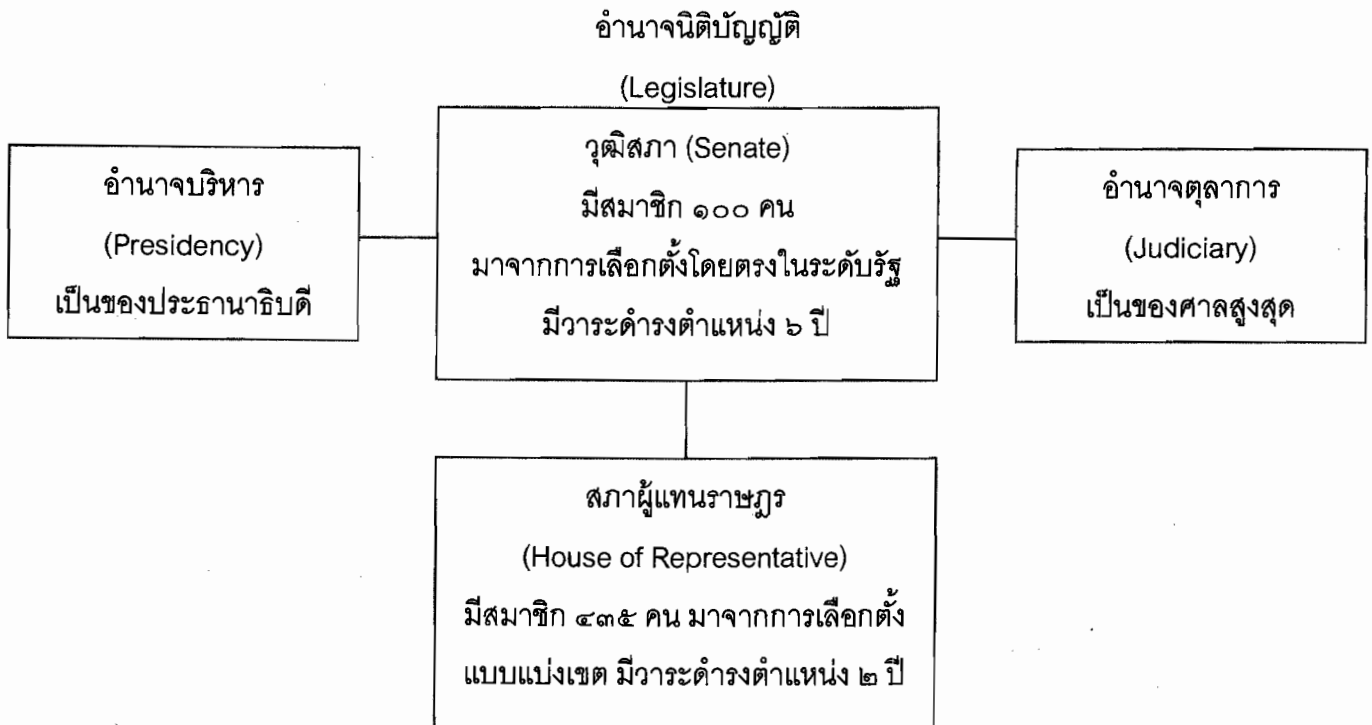
สหรัฐอเมริกา (The United States of America)

รูปแบบการปกครอง : สหพันธรัฐ (Federal Republic) แบบประชาธิปไตย โดยมี
ประธานาธิบดีเป็นประมุขและหัวหน้ารัฐบาลภายใต้รัฐธรรมนูญ

อำนาจ

- ♦ อำนาจนิติบัญญัติ (Legislature) ซึ่งเป็นของรัฐสภา
- ♦ อำนาจบริหาร (Presidency) ซึ่งเป็นของประธานาธิบดี
- ♦ อำนาจตุลาการ (Judiciary) ซึ่งเป็นของศาลสูงสุด

ระบบรัฐสภาของสหรัฐอเมริกา

รัฐสภาของเกรส (Congress) : ประกอบด้วยสองสภา คือ วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร โดยแต่ละสภาของสภาของเกรส มีอำนาจเสนอกฎหมายเกี่ยวกับทุกเรื่อง และพิจารณานุมัติร่างกฎหมายทั้งหมด ซึ่งสภาหนึ่งอาจออกเสียงคัดค้านร่างกฎหมายที่ผ่านอีกสภาหนึ่งมาแล้วก็ได้

อีกนัยหนึ่ง สภาของเกรส จะเป็นสถาบันที่คอยถ่วงดุลอำนาจของประธานาธิบดี โดยมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบและถ่วงดุลกับอำนาจอื่นๆ มิให้มีมากเกินไป เช่น การให้รัฐสภาให้ความเห็นชอบในการทำสนธิสัญญา การฟ้องขับข้าราชการรัฐบาลกลางออกจากตำแหน่ง (Impeachment) เป็นต้น โดยที่อำนาจของสภาของเกรสถูกระบุเอาไว้ในอนุมาตรา ๘ ตามมาตรา ๑ ของรัฐธรรมนูญ

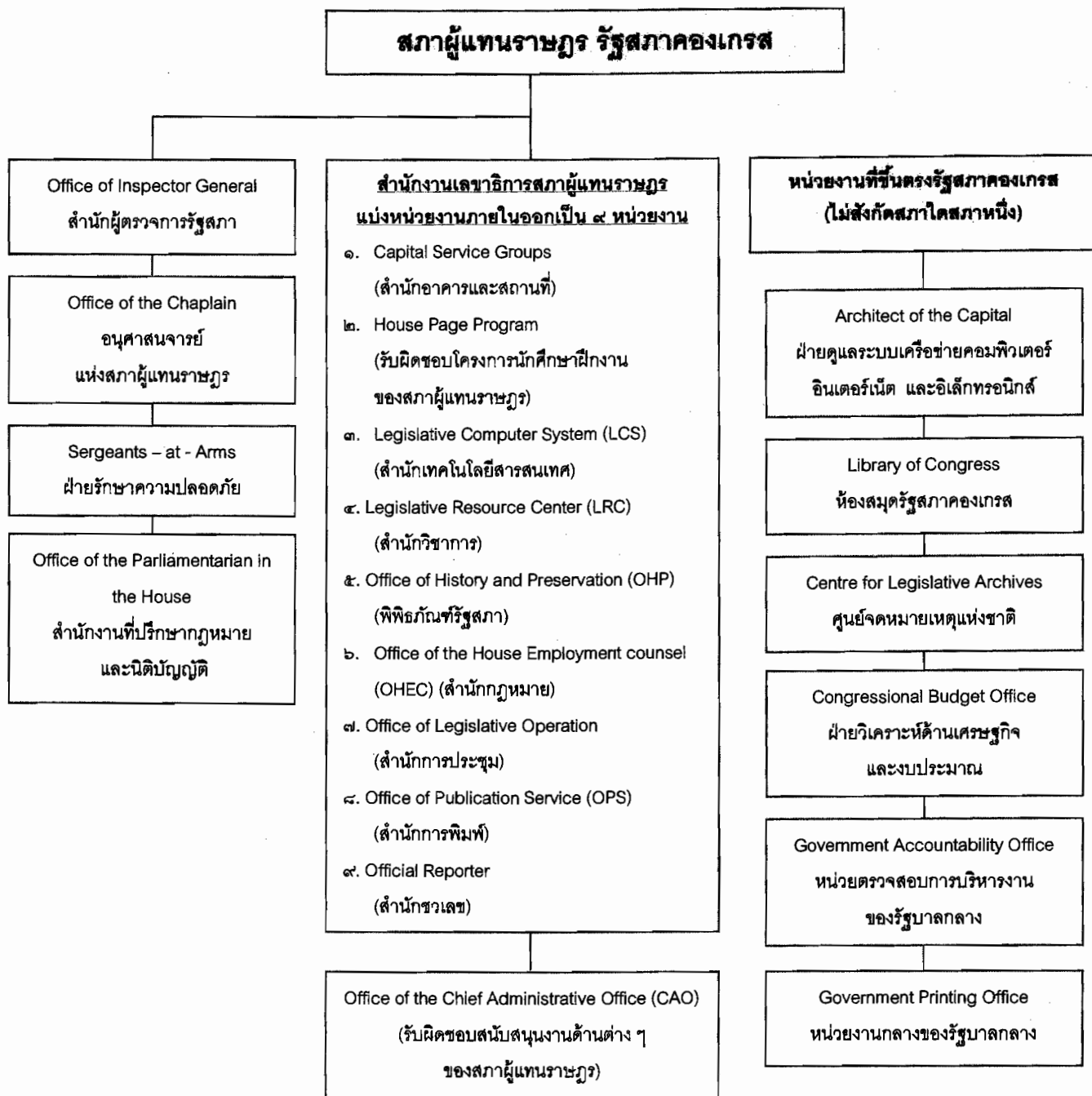
วุฒิสภา (Senate)

วุฒิสภามีขนาดเล็กกว่าสภาผู้แทนราษฎร ประกอบด้วยผู้แทนจากแต่ละรัฐ รัฐละ ๒ คนเท่าๆ กัน (จำนวนคงที่ตายตัว) ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ต้องมีรวมจำนวน ๑๐๐ คน โดยมาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรงในระดับรัฐ วาระของวุฒิสภามีกำหนด ๖ ปี โดยในทุกๆ ๒ ปี (ปี ค.ศ. ที่ลงท้ายด้วยเลขคู่) จะมีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาจำนวน ๑ ใน ๓ เสมอ และสมาชิกสภาสูง ต้องมีอายุ ๓๐ ปีขึ้นไป เป็นพลเมืองของสหรัฐมาอย่างน้อย ๙ ปี และมีภูมิลำเนาอยู่ในรัฐที่ได้รับเลือกตั้ง

อำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา เช่น อำนาจให้ความเห็นชอบด้วยเสียงส่วนใหญ่ในการแต่งตั้งทูต ผู้พิพากษาศาลของสหรัฐ ข้าราชการตำแหน่งสูง และเจ้าหน้าที่สำคัญๆ ของรัฐบาลกลางอื่นๆ ซึ่งประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้ง การให้สัตยาบันต่อสนธิสัญญาทุกฉบับ ด้วยคะแนนเสียง ๒ ใน ๓ ของสมาชิกวุฒิสภาที่มาประชุม การกระทำดังกล่าวของฝ่ายบริหารข้างต้น หากวุฒิสภาไม่เห็นชอบไม่ว่ากรณีใด ก็ให้เป็นอันโมฆะ

สภาผู้แทนราษฎร (House of Representatives)

ประกอบด้วย สมาชิก ๔๓๕ คน มาจากแต่ละมลรัฐขึ้นอยู่กับจำนวนประชากร ซึ่งไม่ได้ถูกกำหนดเอาไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่ต่างกันตามจำนวนประชากรในแต่ละมลรัฐ ซึ่งจะมีการทำสำมะโนประชากรทุกๆ ๑๐ ปี เพื่อแบ่งสรรที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎรเสียใหม่ ตามความเปลี่ยนแปลงในจำนวนประชากร (ณ เวลานี้ คิดคร่าวๆ ได้เป็นอัตราส่วน ๑ ที่นั่ง ต่อประชากร ๕๓๐,๐๐๐ คน) สภาผู้แทนราษฎรมีที่มาจาก การเลือกตั้งของประชาชน ตามแบบแบ่งเขต และอยู่ในตำแหน่งวาระละ ๒ ปี และสมาชิกสภาล่างต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๕ ปี เป็นพลเมืองของสหรัฐมา ๗ ปี และมีภูมิลำเนาอยู่ในรัฐที่ได้รับเลือกตั้ง รัฐที่มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากที่สุด คือ รัฐแคลิฟอร์เนีย ซึ่งมีประชากรมากที่สุดในประเทศ จึงมีจำนวน ส.ส. ในปัจจุบัน มากถึง ๕๔ คนขณะที่มีอยู่ ๖ รัฐด้วยกัน ซึ่งมีจำนวนประชากรน้อยที่สุด ไกล่เคียงกัน อย่างเช่น รัฐไวโอมิง รัฐอลาสกา เป็นต้น จะมี ส.ส.เพียงรัฐละ ๑ คน

หน่วยงานสนับสนุนรัฐสภาองเกรส

๑. สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (Office of the Clerk) มีเจ้าหน้าที่ในสังกัด ๒๗๖ คน และมีหน้าที่ความรับผิดชอบ ได้แก่

- ๑) จัดทำบัญชีรายชื่อสำหรับเรียกชานของสมาชิก (Roll Call) ก่อนการประชุมแต่ละครั้ง
- ๒) ให้คำปรึกษาและแนะนำด้านข้อบังคับการประชุม (House Rule) แก่ประธานสภาผู้แทนราษฎร
- ๓) รับผิดชอบการจัดทำระเบียบวาระการประชุม
- ๔) รวบรวมและจัดเตรียมรายงานต่างๆ ที่เสนอต่อที่ประชุมแต่ละครั้ง ก่อนเริ่มการประชุม
- ๕) จัดทำรายงานการประชุมสภาฯ ทุกครั้ง หลังจากเสร็จสิ้นการประชุมแต่ละครั้ง และแจกจ่ายให้กับสมาชิกทุกคน รวมทั้งฝ่ายบริหารและนิติบัญญัติในแต่ละมลรัฐ
- ๖) รับรองการผ่านร่างกฎหมายของสภา หรือมติร่วมของสองสภา รวมถึงดูแลการใช้ตราสำนักงานฯ ในการรับรองเอกสารทางการของสภาฯ
- ๗) ประสานงานกับวุฒิสภาและทำเนียบประธานาธิบดี
- ๘) ดูแลรักษาเอกสาร สิ่งพิมพ์ทั้งหมดของสภา ทั้งเอกสารในอดีตและปัจจุบันเก็บไว้ในห้องสมุดของสภาผู้แทนราษฎร
- ๙) ดูแลสำนักงานของสมาชิกในสภาฯ ทั้งหมด ทั้งสมาชิกปัจจุบันและที่หมดสมาชิกภาพไปแล้ว
- ๑๐) รับผิดชอบการดูแลรักษาศิลปวัตถุที่อยู่ในบริเวณ สภาผู้แทนราษฎร ภายในอาคารรัฐสภา

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีหน่วยงานย่อยภายในเป็นสำนักงานภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานฯ รวม ๙ สำนักงาน ได้แก่

๑.๑ Capital Service Groups รับผิดชอบดูแลสถานที่ ห้องรับรองสมาชิกฯ ห้องประชุมต่างๆ ในสภาผู้แทนราษฎร ตลอดจนการบริการอาหารและเครื่องดื่ม และเครื่องใช้ต่างๆ รวมถึง ดูแลเครื่องลงคะแนนเสียงแบบอิเล็กทรอนิกส์ด้วย

๑.๒ House Page Program ดูแลรับผิดชอบโครงการนักศึกษาฝึกงานหน่วยงานของสภาผู้แทนราษฎร โดยจะรับนักเรียนระดับมัธยมปลาย อายุประมาณ ๑๖-๑๗ ปี เข้ามาฝึกงานในลักษณะ apprenticeship ฝึกงานจริง เฉพาะงานด้านเอกสาร งานในห้องประชุม (Floor Duty) ระหว่างการประชุม โดยการประชุมแต่ละครั้งจะใช้เจ้าหน้าที่ page ประมาณ ๒๐-๓๐ คน แต่ละคนจะได้รับค่าตอบแทนประมาณ ๒,๐๐๐ ดอลลาร์ต่อเดือน พร้อมทั้งสิทธิการเข้าพักหอพักแยกหอหญิง/ชาย โดยมีเจ้าหน้าที่ด้านกฎระเบียบคอยดูแล

๑.๓ Legislative Computer System (LCS) ดูแลด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานเลขาธิการฯ และดูแลระบบการลงคะแนนเสียงด้วยอิเล็กทรอนิกส์ (electronic voting system) ในห้องประชุม และเก็บบันทึกการลงคะแนนไว้

๑.๔ Legislative Resource Center (LRC) ให้บริการด้านวิชาการ ข้อมูลด้านนิติบัญญัติแก่ทั้งสมาชิกและบุคคลภายนอก ตลอดจนบริการห้องสมุดของสภาผู้แทนฯ

๑.๕ Office of History and Preservation (OHP) ทำหน้าที่คล้ายกับพิพิธภัณฑ์รัฐสภา เก็บดูแลรักษาสมบัติเก่าแก่ (เฉพาะของสภาผู้แทนราษฎร) เอกสารสิ่งพิมพ์ เช่น House Official Record รายงานผลงานประจำปีของสภาฯ บันทึก จดหมายเหตุที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์

๑.๖ Office of the House Employment Counsel (OHEC) ให้คำแนะนำด้านกฎหมายในการจ้างงาน แนวทางการปฏิบัติ ตลอดจนทำหน้าที่เป็นตัวแทนของสมาชิก และเจ้าหน้าที่ของสภาฯ ในเมื่อเกิดคดีความ หรือการดำเนินการทางกฎหมายขึ้น

๑.๗ Office of Legislative Operation สำนักงานการประชุม รับผิดชอบงานด้านกระบวนการนิติบัญญัติทั้งหมด ตั้งแต่การเตรียมเอกสารการประชุม ระเบียบวาระ การนับการลงคะแนนเสียง ไปจนถึงการบันทึกการประชุม ตลอดจนอำนวยความสะดวกในห้องประชุม

๑.๘ Office of Publication Service (OPS) สำนักงานพิมพ์ มีหน้าที่รับผิดชอบการจัดพิมพ์เอกสารทุกประเภทของสภาผู้แทนราษฎร เอกสารที่มีตราของสภาฯ เช่น กระดาษของจดหมายของสมาชิกฯ ตลอดจนประสานงานกับหน่วยงานการพิมพ์กลางของรัฐบาลกลางที่เรียกว่า Government Printing Office นอกจากนี้ยัง เป็นผู้ดูแลเว็บไซต์ของสำนักงานเลขาธิการฯ โดยตรงอีกด้วย

๑.๙ Official Reporter ฝ่ายขเลข จดบันทึกการประชุมแบบคำต่อคำของการประชุมสภาผู้แทนราษฎร แล้วจัดตีพิมพ์เผยแพร่ลงใน Congressional Record (ซึ่งแจกให้กับสมาชิกทุกคน รวมถึงผู้บอกรับเอกสารหรือหน่วยงานภายนอกด้วย) รวมถึงส่งเจ้าหน้าที่ไปทำหน้าที่จดขเลขในการประชุมคณะกรรมการ (จำนวน ๒๑ คณะ) หรือการประชุมอื่นๆ ของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งต้องการเจ้าหน้าที่ที่ได้รับฝึกฝนมีความเชี่ยวชาญการจดบันทึกที่ถูกต้อง แม่นยำ

ซึ่งการจดบันทึกการประชุมในปัจจุบันใช้เครื่องแปลงคำพูดเป็นตัวอักษรมาตั้งแต่ ปี ค.ศ. ๑๙๙๓ หรือการพิมพ์ผ่านคอมพิวเตอร์ (Computer assisting transcription) รวมถึงการใช้เครื่องบันทึกที่มีเทคโนโลยีที่สามารถแยกแยะเสียงผู้พูด (voice recognition technology) ซึ่งมีความถูกต้องแม่นยำถึง ๙๘.๖ % เข้าช่วยหมดแล้ว และได้ยกเลิกการจดขเลขบันทึกด้วยสมุด/ปากกา (pen and paper/manual shorthand manuscript)

หน้าที่ของฝ่ายบันทึกการประชุม ได้แก่ การจัดเตรียมทำ script หรือบทสรุปเกี่ยวกับการประชุมในแต่ละวันให้กับประธานสภาฯ ใช้ในการแถลงข่าวกับสื่อมวลชน

Office of the Chief Administrative Officer (CAO) มีหน้าที่สนับสนุนงานด้านต่างๆ ของสภาผู้แทนราษฎรทั้งในด้านอำนวยความสะดวก และ logistic ทั้งของสมาชิก เจ้าหน้าที่ และคณะทำงานของสมาชิกฯ ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ฝ่ายเทคนิคและอำนวยความสะดวกกว่า ๖๐๐ คน รับผิดชอบด้านธุรการ อำนวยความสะดวกและโครงสร้างสาธารณูปโภค อาทิ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การจัดการงบประมาณ การบริหารบุคคล การจัดการบัญชีเงินเดือน สวัสดิการและค่าตอบแทน บริการรับเลี้ยงเด็ก บริการอาหารและร้านค้าต่างๆ การจัดซื้อจัดจ้าง และสนับสนุนด้านธุรการอื่น อาทิ ห้องบันทึกเสียงวิทยุรัฐสภา การประสานงานสื่อมวลชน ตลอดจนการรับรองแขกผู้มาเยือน และการจัดนำชมรัฐสภา

๒. หน่วยงานภายในที่ขึ้นกับสภาผู้แทนราษฎรสหรัฐอเมริกา

๑) Office of Inspector General (สำนักงานผู้ตรวจการรัฐสภา)

๒) Office of the Chaplain อนุศาสนจารย์แห่งสภาผู้แทนราษฎร ทำหน้าที่เป็นผู้ประกอบพิธีทางศาสนาคริสต์ตามธรรมเนียม โดยจะนำสวดก่อนเริ่มการประชุมในแต่ละวัน ตลอดจนให้คำปรึกษาด้านจิตใจแก่สมาชิกรัฐสภาและครอบครัว ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของสภาฯ

๓) Sergeants-at-Arms (ฝ่ายรักษาความปลอดภัย) รับผิดชอบดูแลรักษาความปลอดภัยทั้งภายในห้องประชุมรัฐสภา และภายในบริเวณรัฐสภา (Capital complex) ทั้งหมด ตลอดจนดูแลด้านพิธีการตามประเพณี (เช่น พิธีการอันเชิญคทาของสภาผู้แทนฯ) รวมทั้ง งานด้านอำนวยความสะดวก การจัดพิธีศพของบุคคลสำคัญในรัฐสภา การจัดการที่จอดรถ และการออกบัตรแสดงตนให้กับสมาชิกและเจ้าหน้าที่ เป็นต้น

๔) Office of the Parliamentarian in the House สำนักงานที่ปรึกษาด้านกฎหมายและนิติบัญญัติ ประกอบด้วยคณะผู้เชี่ยวชาญด้านข้อบังคับการประชุม (House Rules) มีหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำอย่างมืออาชีพด้านข้อบังคับการประชุม แนวทางและธรรมเนียมปฏิบัติด้านนิติบัญญัติ เมื่อมีปัญหาอุปสรรคในกระบวนการนิติบัญญัติ ดำเนินการแบบมีจรรยาบรรณในการรักษาความลับและมีความเป็นกลาง โดยเฉพาะให้แก่สมาชิก เจ้าหน้าที่ ผู้ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

๒. หน่วยงานสนับสนุนอื่นๆ ของรัฐสภาสหรัฐฯ

๑) Architect of the Capital ดูแลรับผิดชอบการดูแลรักษา ซ่อมบำรุง ปรับปรุงและพัฒนาอาคารรัฐสภา การวางระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ต และอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมด

๒) Library of Congress หรือห้องสมุดแห่งชาติของสหรัฐฯ เป็นห้องสมุดของฝ่ายนิติบัญญัติโดยใช้อาคารรัฐสภาเป็นที่เก็บรวบรวมหนังสือ แผนที่ สิ่งพิมพ์ แถบบันทึกภาพ เพลง และเอกสารต่างๆ มากกว่า ๑๒๐ ล้านชิ้น นับว่าเป็นห้องสมุดที่ใหญ่และทันสมัยที่สุดในโลก โดยเปิดบริการสำหรับบุคคลทั่วไปด้วย

๓) Centre for legislative Archives, National Archives and Records Administration ศูนย์จดหมายเหตุแห่งชาติ

๔) Congressional Budget Office มีหน้าที่ให้การวิเคราะห์ประกอบการตัดสินใจในด้านเศรษฐกิจและงบประมาณที่เกี่ยวกับโครงการต่าง ๆ ที่ใช้งบประมาณของรัฐบาลกลาง ให้ข้อมูลในด้านงบประมาณกับกระบวนการด้านงบประมาณของรัฐสภา

๕) Government Accountability Office หน่วยงานตรวจสอบการบริหารงานของรัฐบาลกลาง

๖) Government Printing Office หน่วยงานกลางของรัฐบาลกลางที่มีหน้าที่รวบรวมจัดแยกประเภท ตรวจสอบความถูกต้อง ตลอดจนจัดพิมพ์ และเผยแพร่เอกสารข้อมูลราชการของ ๓ อำนาจ คือ ฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ และตุลาการ ออกสู่สาธารณชน

ประเทศแคนาดา (Canada)

รูปแบบการปกครอง สมาพันธรัฐ (Confederation) แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๑๐ มณฑล (Province) และ ๓ เขตปกครองพิเศษ (Territory) โดยแต่ละมณฑลมีมุขมนตรี (Premier) เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร (Chief Executive) ภายใต้รัฐธรรมนูญ

รัฐสภาแคนาดา

รัฐสภาของประเทศแคนาดานั้นมีองค์ประกอบทั้งสิ้น ๓ ส่วนด้วยกัน โดยพระราชบัญญัติแคนาดา ค.ศ. ๑๙๘๒ มาตรา ๑๗ กำหนดให้รัฐสภาจะประกอบไปด้วย พระราชินี (Queen) วุฒิสภา (Senate) และสภาผู้แทนราษฎร (The House of Commons) เว้นแต่การปกครองในระดับมลรัฐที่จะเป็นระบบสภาเดี่ยว (Unicameral Legislative Assembly) อำนาจหน้าที่หลักของรัฐสภาได้แก่ กระบวนการนิติบัญญัติ ซึ่งได้แก่ การตรากฎหมายและการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน เช่น การอภิปรายทั่วไป การตั้งกระทู้ถาม เป็นต้น

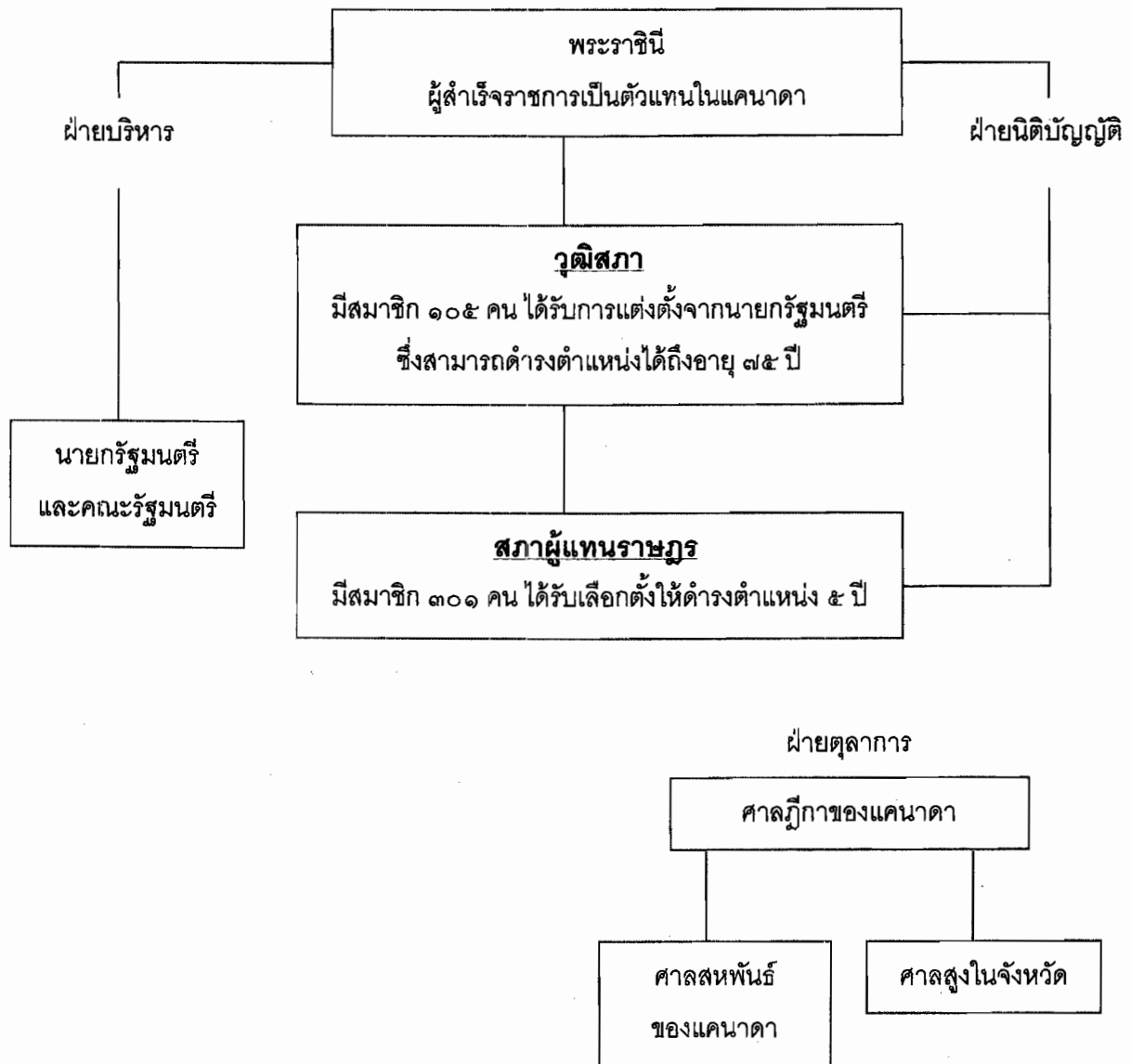
วุฒิสภา (Senate)

พระราชบัญญัติแคนาดา ค.ศ. ๑๙๘๒ กำหนดให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการแต่งตั้งโดยสมเด็จพระราชินีนาถตามคำแนะนำของนายกรัฐมนตรีจำนวนทั้งสิ้น ๑๐๕ คนและสามารถเพิ่มจำนวนได้อีกครั้งละ ๔ คน แต่ไม่เกิน ๘ คน และมาจากแต่ละภาคส่วนในสัดส่วนที่กำหนด โดยวุฒิสมาชิกจะต้องมีอายุตั้งแต่ ๓๐ ปี ขึ้นไป และสามารถดำรงตำแหน่งได้จนถึงอายุ ๗๕ ปี หรือมีเหตุให้ตำแหน่งของวุฒิสมาชิกนั้นว่างลง เช่น ไม่เข้าร่วมการประชุมวุฒิสภา การให้คำสาบานหรือปฏิญาณต่ออำนาจรัฐอื่น การตกเป็นบุคคลล้มละลายหรือกระทำความผิดอาญาร้ายแรง รวมไปถึงการเสียชีวิตหรือลาออก เป็นต้น อำนาจของวุฒิสภาได้แก่ การเสนอและการแก้ไขบทกฎหมาย เว้นแต่กรณีร่างกฎหมายที่เกี่ยวกับการเงินซึ่งสามารถทำได้เพียงให้คำแนะนำเท่านั้น

สภาผู้แทนราษฎร (The House of Commons)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากมลรัฐและดินแดนต่าง ๆ รวมกันเป็นจำนวน ๒๘๒ คน (แต่สามารถเพิ่มได้ตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละดินแดนหรือมลรัฐ) มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๕ ปี หน้าที่ที่สำคัญของสภาผู้แทนราษฎรคือการบริหารราชการแผ่นดินและการเสนอกฎหมาย

ระบบรัฐสภาของแคนาดา

หน่วยงานสนับสนุนรัฐสภาแคนาดา

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา มีข้าราชการในสังกัด รวม ๔๕๐ คน (ไม่รวมผู้ช่วยหรือคนของสมาชิก) โดยมีพันธกิจหลัก ๒ ประการ ได้แก่

๑. การให้การสนับสนุนด้านการอำนวยความสะดวกให้กับสมาชิกวุฒิสภาเป็นไปอย่างเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ
๒. ในฐานะที่เป็นหน่วยงานอิสระทั้งจากรัฐบาลและสภาผู้แทนราษฎร สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาต้องมีความเป็นกลางทางการเมืองด้วย

ยุทธศาสตร์การดำเนินงานของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้แก่

๑. การบริหารจัดการที่ดี โดยเฉพาะด้านความโปร่งใส
๒. การสนับสนุนและการบริการในด้านต่างๆ ที่มีประสิทธิภาพแก่สมาชิกวุฒิสภา ขณะนี้กำลังเพิ่มความสำคัญในด้านการรักษาความปลอดภัย และด้านที่พักอาศัย
๓. เพิ่มประสิทธิภาพด้านการสื่อสารภายในรัฐสภา และกับหน่วยงานอื่นๆ นอกกรัฐสภา
๔. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศหรือไอทีมาใช้ในการทำงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด
๕. มุ่งเน้นการส่งเสริมให้ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลเข้มแข็งขึ้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

๕.๑ การพัฒนานโยบายด้าน HR ให้มีความทันสมัย โดยเน้นหนักด้านความเป็นอยู่ของข้าราชการว่ามีความสุขหรือไม่

๕.๒ นำนวัตกรรมใหม่ๆ ในด้าน HR มาประยุกต์ใช้ในการคัดเลือกบุคลากรใหม่เข้าทำงาน โดยให้มั่นใจว่าได้คัดสรรบุคลากรที่มีความเป็นอิสระทางการเมืองและมีความสามารถในระดับหัวหน้า

๕.๓ นโยบายการจัดการด้านทรัพยากรมนุษย์จะต้องสะท้อนถึงความหลากหลายทางชาติพันธุ์และวัฒนธรรมของสังคมแคนาดาด้วย โครงสร้างของบุคลากรในสำนักงาน จึงต้องมีสัดส่วนที่เหมาะสมของคนผิวขาว ผิวดำ คนพื้นเมือง หรือแม้แต่สัดส่วนเจ้าหน้าที่ผู้หญิงก็ต้องเหมาะสมกับผู้ชายด้วย โดยสถิติเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน มีผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย และในระดับผู้บริหารก็มีผู้หญิงอยู่ในระดับกว่าร้อยละ ๕๐

๕.๔ การปฏิบัติงานภายในสำนักงาน รวมถึงเอกสารต่างๆ การสื่อสารต้องให้เป็นแบบสองภาษาคือ ภาษาอังกฤษ และภาษาฝรั่งเศสควบคู่กันไปเสมอ

๕.๕ ให้ความสำคัญกับการฝึกอบรม โดยเน้นการฝึกอบรมภายในเป็นหลัก สำหรับการเลื่อนระดับก็ควรส่งเสริมเจ้าหน้าที่จากภายในมากกว่าซึ่งรู้เรื่องของสภา มากกว่าคนภายนอก เมื่อประเมินผู้บริหารระดับผู้อำนวยการ จะทำการประเมินให้เป็นไปตามข้อกำหนดข้างต้น

ลำดับความสำคัญของงานด้านบริหารทรัพยากรมนุษย์

๑. การพัฒนาระบบงานบริหารบุคคล หรือ HR ให้มีความทันสมัยมากขึ้น ภายใน ๒-๓ ปี และให้สอดคล้องกับแนวทางของ Canada Public Service Agency หรือสำนักงาน กพ. ของแคนาดาด้วย อาทิ การปรับปรุงให้สิ่งแวดล้อมในที่ทำงานเหมาะสมกับการทำงาน การพัฒนาสวัสดิการความเป็นอยู่ที่ดีของลูกจ้าง เป็นต้น

๒. การประกันความโปร่งใสและการตรวจสอบได้ในกระบวนการแต่งตั้งและเลื่อนระดับของเจ้าหน้าที่ โดยเฉพาะในตำแหน่งสำคัญ

๓. โครงการต่างๆ ในด้าน HR ที่ทำร่วมกับ Canada Public Service Agency หรือสำนักงาน กพ. ของแคนาดา อาทิ การทบทวนนโยบายด้าน HR ให้สอดคล้องกับยุคสมัย และการเปลี่ยนแปลงด้านประชากรของแคนาดา ได้แก่ การคัดเลือกบุคลากรเข้าทำงาน การกำหนดตำแหน่งและประเมินผลงาน เป็นต้น

โครงสร้างอัตรากำลังและการแบ่งประเภทของเจ้าหน้าที่สังกัดสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา รวม ๖๒๕ คน ดังนี้

๑. เจ้าหน้าที่ฝ่ายอำนวยการ Operational Support เช่น ด้านกฎหมาย การประชุม การจัดบันทึกการประชุม จำนวน ๙๑ คน (ร้อยละ ๑๕)

๒. ฝ่ายธุรการ Administrative Support เช่น ส่งเอกสาร พิมพ์เอกสาร ฝ่ายพัสดุ เจ้าหน้าที่ดูแลเรื่องการจัดซื้อจัดจ้าง ฯลฯ จำนวน ๑๓๖ คน (ร้อยละ ๒๒)

๓. ที่ปรึกษาเฉพาะด้าน (professional support) เป็นบุคลากรที่จ้างจากภายนอกมาเป็นที่ปรึกษา เช่น ที่ปรึกษาด้าน HR ด้านสารสนเทศ ด้านกฎหมาย เป็นต้น ซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นอาจารย์ นักวิชาการ หรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา จำนวน ๘๕ คน (ร้อยละ ๑๔)

๔. ฝ่ายรักษาความปลอดภัยและอาคารสถานที่ รวม ๑๐๐ คน (ร้อยละ ๑๖)

๕. ผู้บริหาร ๒๘ คน (ร้อยละ ๔)

๖. ผู้ช่วยงานสมาชิกฯ ฝ่ายการเมือง ๑๘๕ คน (ร้อยละ ๓๐) ในขณะที่ฝ่ายประจำมีร้อยละ ๗๐

๗. ลูกจ้างประจำ / ลูกจ้างชั่วคราว ที่จ้างงานแบบตามสัญญา

นอกจากนี้ฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคล ยังต้องกำหนดลำดับความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ (strategic priority) ซึ่งเป็นเป้าประสงค์ของงานด้าน HR ให้สอดคล้องกับเป้าหมายของสำนักงานฯ โดยรวมด้วยได้แก่

๑. การมุ่งเน้นด้านความสามารถ (Talent) ทั้งในกระบวนการคัดเลือกบุคลากรและการแต่งตั้งและการเลื่อนระดับให้เป็นไปโดยหลักความสามารถมากขึ้น

๒. การให้ความสำคัญกับการฝึกอบรม การจะรักษาบุคลากรไว้กับองค์กร สำนักงานฯ จะต้องลงทุนกับบุคลากรในด้านการฝึกอบรมด้วย

๓. ส่งเสริมการประเมินผลการทำงานในทุกส่วนงานเป็นไปตามหลักความสามารถ (merit base) โดยหลีกเลี่ยงการใช้เส้นสายหรือการอิงกับฝ่ายการเมือง

๔. ให้การบริหาร HR เป็นไปตามหลักการของสำนักงาน ที่สะท้อนความหลากหลายทางชาติพันธุ์และวัฒนธรรมของสังคมแคนาดา ให้โควตาสัดส่วนของชนกลุ่มน้อยในองค์กรอย่างเหมาะสม รวมถึงความหลากหลายทางเพศด้วย โดยเฉพาะสัดส่วนของผู้บริหารที่เป็นสตรีในระดับสูง มีถึงร้อยละ ๕๐

๕. ให้การบริหารทรัพยากรบุคคลตอบโจทย์เกี่ยวกับการให้บริการที่มีคุณภาพกับสมาชิกวุฒิสภาได้

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีองค์การสูงสุดที่ควบคุมการทำงานของสำนักงานฯ ได้แก่ Board of Internal Economy (BOIE) ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่ประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากพรรคต่างๆ ข้าราชการระดับสูง และมีประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานดูแลเกี่ยวกับการบริหารงานและด้านงบประมาณของสภาผู้แทนราษฎร โดยสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีความรับผิดชอบมากกว่าฝั่งวุฒิสภา เนื่องจากมีจำนวนสมาชิกมากกว่าและแยกขาดออกจากสำนักงานของวุฒิสภา โดยเฉพาะงานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลหรือ HR สำนักงานฯ มีเลขาธิการเป็นหัวหน้าสำนักงานในฐานะผู้บริหารสูงสุด โดยสถานะหรือระดับของศักดิ์ศรีของเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรกับเลขาธิการวุฒิสภาในทางปฏิบัติถือว่าอยู่ในระดับที่เท่ากัน (แม้ว่าลำดับอาวุโสหรือ order of precedence เลขาธิการฝั่งวุฒิสภาจะมาก่อน) โดยเลขาธิการฯ ทั้งสองมีตำแหน่งในระดับศักดิ์ศรีที่เทียบเท่ากับระดับ รัฐมนตรีช่วยว่าการของฝ่ายบริหาร

เลขาธิการฯ ก็จะมีผู้บริหารระดับ Director General เทียบเท่าระดับรองเลขาธิการฯ จำนวน ๗ คน ที่ขึ้นตรงกับเลขาธิการฯ กำกับดูแลสายงาน หรือ Clerk Management Group ดังนี้

๑. ด้านการคลังและงบประมาณ (Financial Service)
๒. ด้านข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Services)
๓. ด้านการประชุม (Procedural Services)
๔. ด้านกฎหมาย (Law clerk and parliamentary counsel)
๕. ด้านการรักษาความปลอดภัยและอาคารสถานที่ (Sergeant-at-Arms / Precinct service)
๖. ด้านทรัพยากรบุคคล (Human Resources and Corporate Planning Service)
๗. ด้านต่างประเทศ (International and Interparliamentary Affairs เป็นหน่วยงานร่วมกับฝั่งวุฒิสภา แต่ขึ้นสังกัดกับฝั่งสภาผู้แทนราษฎร)

**๘. มีกลุ่มงานอีกกลุ่มหนึ่งที่ไม่แยกเป็นสายงานหลัก แต่จะขึ้นตรงต่อเลขาธิการฯ คือ ฝ่ายตรวจสอบภายใน (Audit and Review Department)

โดยนโยบายของสำนักงานฯ จะเปิดโอกาสให้รองเลขาธิการฯ แต่ละคนได้มีโอกาสผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนสลับกันไปบริหารดูแลครบทุกสายงาน เพื่อให้รองเลขาธิการฯ แต่ละคนได้เรียนรู้ผ่านงานให้ครบทุกด้าน และจะได้พิจารณาได้ว่าใครจะเป็น candidate เลขาธิการฯ คนต่อไปในอนาคตได้

สำหรับข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติของสภาผู้แทนราษฎรจะแยกออกจากฝ่ายบริหารและฝั่งวุฒิสภาอย่างชัดเจน โดยมีกฎหมายที่ว่าด้วยการจ้างงานของข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติ เฉพาะแยกออกจากข้าราชการฝ่ายบริหาร ได้แก่ Parliamentary Employment and Staff Relations Act มารองรับนโยบายเกี่ยวกับการดำเนินงานทาง HR ของสภาผู้แทนฯ

สำนักทรัพยากรบุคคลของสภาผู้แทนราษฎรจะดูแลงานด้าน HR ของสภาผู้แทนราษฎร โดยตรง ซึ่งรับผิดชอบข้าราชการประจำในสังกัดกว่า ๑,๕๐๐ คน ในหลายด้าน อาทิ

- การวางยุทธศาสตร์องค์กร (Corporate Strategy) ด้านทรัพยากรบุคคล
- การกำหนดและพัฒนาแผนส่งต่อความรู้และความเชี่ยวชาญ (Succession Planning) เพื่อให้ทันกับการเกษียณอายุของข้าราชการจำนวนมากที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้
- การปรับปรุงสถานที่ทำงานหรือ work site ให้เป็นสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เหมาะสม
- รับผิดชอบการกำหนดตำแหน่ง /การดูแลด้านค่าตอบแทนต่างๆ
- การจัดทำฐานเงินเดือน (pay roll) สวัสดิการ สิทธิประโยชน์ และเงินชดเชยต่างๆ
- การจัดการรักษาพยาบาลเตรียมพร้อมประจำในที่ทำงาน
- การจัดฝึกอบรม โดยเฉพาะที่กำลังมุ่งเน้นคือ โครงการพัฒนาผู้นำ Leadership development training เพื่อลงทุนกับข้าราชการที่จะเติบโตไปเป็นผู้บริหารต่อไป

ในประเด็นค่าตอบแทนเพื่อเป็นการดึงดูดบุคลากรใหม่ให้เข้ามาทำงานมากขึ้น และรักษาบุคลากรเก่าไว้ ฝ่ายทรัพยากรบุคคลต้องมีการวิเคราะห์ตลาดแรงงาน ด้วยการเปรียบเทียบเงินเดือนหรือค่าตอบแทนกับหน่วยงานของรัฐอื่นๆ (เช่น หน่วยงานของรัฐบาลกลาง) และเปรียบเทียบกับอัตราเงินเดือนของภาคเอกชนอยู่เสมอ เพื่อให้คุณค่าของการแข่งขันในตลาดแรงงานไม่ตกลงไป โดยไม่ต้องเผชิญกับปัญหาสมองไหลไปยังหน่วยงานที่ให้ค่าตอบแทนสูงกว่า โดยเฉพาะการให้แรงจูงใจกับตำแหน่งงานที่มีความชำนาญเฉพาะด้านของรัฐสภาที่ยากจะหาคนมาทดแทนได้ เช่น ผู้เชี่ยวชาญด้านการประชุม เป็นต้น

ทั้งนี้ นอกจากการจ้างงานแบบประจำแล้ว สภาผู้แทนราษฎรยังมีการจ้างงานแบบไม่เต็มเวลา/นอกเวลา/ชั่วคราว (part time employment) ด้วย รัฐสภามีภารกิจงานมากในแต่ละช่วงของปฏิทินงานแต่ละปี เช่นในช่วงเปิดสมัยประชุม

สรุปรายงาน
การเดินทางศึกษาดูงานของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.)
ณ สหรัฐอเมริกาและแคนาดา

วันพุธที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๑

๑. กำหนดการพบปะหารือกับนาย Dan Burton สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรครีพับลิกัน มลรัฐอินเดียนา เวลา ๑๔.๐๐ น. ณ ห้อง ๒๓๐๘ Rayburn House Office Building รัฐสภาสหรัฐอเมริกา สำหรับภูมิหลังของนาย Burton เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สังกัดพรรครีพับลิกัน ปัจจุบัน อายุ ๗๐ ปี ปัจจุบัน มีถิ่นพำนักอยู่ที่นครอินเดียนาโพลิส นาย Burton ได้รับเลือกให้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตที่ ๕ ของมลรัฐอินเดียนา เป็นเวลายาวนานจนถึงปัจจุบัน รวม ๑๓ สมัย ในระยะเวลา ๒๕ ปี เป็นหนึ่งในสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอาวุโสคนหนึ่งของรัฐสภาสหรัฐฯ เคยดำรงตำแหน่งสำคัญของสภาผู้แทนราษฎร ได้แก่ ประธานคณะกรรมการการตรวจสอบการบริหารงานของรัฐบาล (House Committee on Oversight and Government Reform) ในช่วง ค.ศ. ๑๙๙๗ - ๒๐๐๒ ปัจจุบัน นาย Burton ดำรงตำแหน่งสมาชิกอาวุโส (Ranking Member) จากพรรคเสียงข้างน้อย ประจำคณะอนุกรรมการการต่างประเทศของสภาผู้แทนราษฎร ว่าด้วยกิจการซีกโลกตะวันตก (House Foreign Affairs Subcommittee on the Western Hemisphere)

ประธานรัฐสภา ในฐานะหัวหน้าคณะได้กล่าวขอบคุณนาย Burton ที่ได้สละเวลาให้การต้อนรับคณะในครั้งนี้อย่างดี และกล่าวว่าการเดินทางเยือนต่างประเทศในครั้งนี้อย่ามีความพิเศษ เนื่องจากไม่เคยมีครั้งใดในประวัติศาสตร์ของรัฐสภาไทย ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรและประธานวุฒิสภาเดินทางในคณะเดียวกัน จากนั้น นาย Burton ได้กล่าวตอบว่าดีใจและชื่นชมที่ได้พบว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาของไทยสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างดี และอยากเห็นสมาชิกรัฐสภาของสหรัฐฯ จากพรรคเดโมแครตและรีพับลิกันสามารถทำงานร่วมกันได้เช่นนี้บ้าง

ฝ่ายไทยได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการเดินทางมาศึกษาดูงานที่รัฐสภาสหรัฐฯ ในครั้งนี้ว่า เนื่องจากเห็นว่าระบบงานและกลไกด้านรัฐสภาของสหรัฐฯ จะเป็นตัวอย่างที่ดีที่ฝ่ายไทยสามารถเรียนรู้ นำไปปรับใช้ในการพัฒนาระบบงานของรัฐสภาไทยในอนาคตได้

ต่อมา นาย Burton ได้หยิบยกประเด็นเกี่ยวกับ นาย Victor Anatolyevich Bout พ่อค้าอาวุธข้ามชาติรายใหญ่ของโลกชาวรัสเซีย (ได้รับฉายาจากสื่อมวลชนว่า “พ่อค้าความตาย” หรือ “เจ้าแห่งสงคราม”) ที่ถูกจับกุมได้ที่กรุงเทพฯ เมื่อเดือนมีนาคมที่ผ่านมา ซึ่งขณะนี้ กำลังถูกคุมตัวอยู่ในประเทศไทย นาย Bout เป็นอาชญากรระดับระหว่างประเทศรายสำคัญที่กำลังเป็นที่ต้องการตัวของหลายประเทศ โดยเฉพาะ รัฐบาลสหรัฐฯ ที่เชื่อว่านาย Bout มีความเกี่ยวข้องกับองค์การก่อการร้ายสากล เช่น อัลกออิดะฮ์ และสงครามกลางเมืองในแอฟริกา โดยต้องการให้รัฐบาลไทยดำเนินการส่งตัวนาย Bout มาดำเนินคดีในสหรัฐฯ และได้สอบถามความคืบหน้าในเรื่องนี้

ในเรื่องนี้ นายดำรง ไคร์ครวญ อุปทูตรักษาการของไทยประจำกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. ได้ชี้แจงว่า ฝ่ายไทยกำลังเร่งดำเนินการในเรื่องนี้อยู่ โดยนาย Bout กำลังอยู่ในระหว่างขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรมของไทย และเรื่องนี้กำลังเป็นประเด็นที่นานาชาติกดดันรัฐบาลไทยอยู่ หลายประเทศได้แสดงความห่วงใยเกี่ยวกับกระบวนการทางตุลาการของไทย โดยรองอัยการสูงสุดของสหรัฐฯ ก็ได้เดินทางมายังประเทศไทยเพื่อหารือในเรื่องนี้ด้วยแล้ว สำหรับฝ่ายไทยกำลังเร่งดำเนินการ เพื่อหาข้อยุติในเรื่องนี้โดยเร็วที่สุดเช่นกัน โดยสถานะปัจจุบัน นาย Bout กำลังยื่นขออุทธรณ์ จึงทำให้ต้องใช้เวลาพอสมควร นอกจากนี้ เรื่องนี้ก็เป็นประเด็นทางความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่ฝ่ายไทยต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง เนื่องจาก รัฐบาลรัสเซียเพิ่งจะประท้วงฝ่ายไทย ผ่านเอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงมอสโก แสดงความไม่พอใจว่า เหตุใดไทยต้องรับลูกจากทางสหรัฐอเมริกาในการส่งตัวนาย Bout ไปดำเนินคดีที่สหรัฐฯ ด้วย

นอกจากนี้ ประธานวุฒิสภาได้หยิบยกประเด็นความกังวลเกี่ยวกับค่ายผู้ลี้ภัยชาวม้ง ที่หนีข้ามมาจากฝั่ง สปป. ลาว โดยชาวม้งจำนวนหลายหมื่นคน (ประมาณ ๑๕,๐๐๐ คน) ที่อพยพมาจากลาว ภายหลังจากสหรัฐฯ ถอนตัวจากสงครามอินโดจีนในปี ค.ศ. ๑๙๗๕ ได้มาอาศัยอยู่ในค่ายผู้ลี้ภัยแถบจังหวัดสระบุรี (ค่ายบ้านห้วยน้ำเขา และค่ายวัดถ้ำกระบอก) เพื่อรอการส่งตัวไปตั้งถิ่นฐานใหม่ในสหรัฐอเมริกาตามที่รัฐบาลสหรัฐฯ ได้ตกลงว่าจะจัด resettlement program รับชาวม้งบางส่วนไปตั้งถิ่นฐานใหม่ ในเรื่องนี้ นาย Burton รู้สึกขอบคุณที่ฝ่ายไทยได้ให้ความดูแลชาวม้งเป็นอย่างดี โดยเป็นการดีที่ฝ่ายไทยมีมนุษยธรรมไม่ส่งตัวผู้ลี้ภัยชาวม้งกลับไปฝั่งลาว ซึ่งอาจส่งผลให้ผู้ลี้ภัยเหล่านั้นมีภัยถึงชีวิตได้ เนื่องจากชาวม้งได้เคยช่วยสหรัฐฯ ต่อต้านลาวฝ่ายซ้ายในสงครามเวียดนาม แม้ว่ารัฐบาลลาวจะประกาศว่ายินดีรับชนกลุ่มน้อยชาวม้งเหล่านี้กลับประเทศก็ตาม ทั้งนี้ ฝ่ายไทยได้เคยฝากขอความช่วยเหลือในเรื่องนี้ผ่านสมาชิกวุฒิสภาของสหรัฐฯ ไปแล้วว่า ไทยกำลังประสบปัญหาแบกรับภาระค่ายผู้ลี้ภัยที่นับวันจะมีชาวม้งเข้ามาเพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อยๆ โดยไม่ได้ลงทะเบียนอย่างถูกต้อง และต้องการให้ฝ่ายสหรัฐฯ เร่งส่งตัวชาวม้งเหล่านี้ไปสู่สหรัฐฯ ตามที่สัญญาไว้โดยเร็ว นอกจากนี้ ฝ่ายไทยได้รับการประท้วงจากกลุ่มองค์กรภาคเอกชน หรือ NGO ด้านสิทธิมนุษยชน กดดันในเรื่องนี้มาเป็นเวลาหลายปีแล้ว ซึ่งนาย Burton ได้รับปากว่าจะรับเรื่องนี้ไปพิจารณาต่อไป

ในตอนท้าย ประธานวุฒิสภาได้กล่าวขอบคุณที่ฝ่ายสหรัฐฯ ได้ให้ความช่วยเหลือคนไทยอย่างดีมาโดยตลอด และได้ถือโอกาสเชิญนาย Burton มาเยี่ยมเยือนกรุงเทพฯ บ้างในอนาคตหากโอกาสอำนวย โดยนาย Burton ได้กล่าวขอบคุณ และกล่าวว่าประเทศไทยกับสหรัฐฯ ใช่ว่าจะห่างไกลกัน ตัวเขาเองก็มีผู้ช่วยคนหนึ่งที่มีภรรยาเป็นคนไทย และนำอาหารไทยมาแบ่งปันในสำนักงานของเขาอยู่เสมอ

๒. กำหนดการพบปะหารือกับนาย Eni Faleomavaega ประธานคณะอนุกรรมการการต่างประเทศ สมาชิกผู้แทนราษฎร ว่าด้วยกิจการเอเชียแปซิฟิก และสิ่งแวดล้อมโลก (Chairman of the House Foreign Affairs Subcommittee on Asia, the Pacific and Global Environment) เวลา ๑๕.๓๐ น. ณ ห้อง ๒๔๒๒ Rayburn House Office Building รัฐสภาสหรัฐอเมริกา

สำหรับภูมิหลังของนาย Faleomavaega เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สังกัดพรรคเดโมแครต จากดินแดนอเมริกันซามัว (American Samoa) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีสถานะไม่เท่ากับมลรัฐ นาย Faleomavaega เป็นชาวอเมริกันเชื้อสายซามัว ปัจจุบันอายุ ๖๕ ปี เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เป็นตัวแทนจากดินแดนอเมริกันซามัว มาเป็นเวลา ๑๙ ปี ตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๘๙ มีประวัติเคยรับใช้ชาติ ร่วมรบในสงครามเวียดนามในช่วงปี ค.ศ. ๑๙๖๗-๑๙๖๙ นอกจากนี้ ก่อนจะได้รับเลือกให้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นาย Faleomavaega เคยดำรงตำแหน่งรองอัยการสูงสุด และรองผู้ว่าการของดินแดนอเมริกันซามัวด้วย

ในช่วงเริ่มต้นของการหารือ นาย Faleomavaega ได้กล่าวขอโทษคณะฯ ที่มาให้การต้อนรับล่าช้ากว่ากำหนดเวลาที่ได้นัดหมายไว้ เนื่องจากต้องไปทำหน้าที่ลงคะแนนเสียงผ่านกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการด้านข่าวกรองในต่างประเทศของสหรัฐฯ ประธานรัฐสภากล่าวขอบคุณที่ได้อุทิศสละเวลาทำงานให้การต้อนรับคณะจากรัฐสภาไทย ซึ่งเป็นคณะที่มีความพิเศษมากเนื่องจาก ตนในฐานะประธานสภาผู้แทนราษฎร พร้อมด้วยประธานวุฒิสภาได้มีโอกาสเดินทางมาเยือนต่างประเทศร่วมกันเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของรัฐสภาไทย และรู้สึกยินดีที่ได้ทราบว่า นาย Faleomavaega เป็นผู้ที่รักประเทศไทยมากพอๆ กับรักซามัว จากนั้น หัวหน้าคณะได้กล่าวแนะนำผู้ร่วมคณะ ซึ่งประกอบด้วย กรรมการ ก.ร. และข้าราชการระดับสูงจากสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาไทย และได้กล่าวเชิญให้นาย Faleomavaega หาโอกาสไปเยือนประเทศไทยบ้าง

นาย Faleomavaega กล่าวว่าตนรู้สึกถึงความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับสหรัฐฯ ต่างเป็นมิตรที่มีความสัมพันธ์ที่พิเศษมาตลอดตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน แต่ในขณะเดียวกัน ตนก็รู้สึกเสียใจเมื่อทราบที่รัฐบาลสหรัฐฯ ได้ประกาศลดระดับความสัมพันธ์กับประเทศไทย หลังจากเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงทางการเมืองของไทย เมื่อเดือนกันยายน ๒๕๔๙ และกล่าวว่าตนเคยมีประสบการณ์ที่ใกล้ชิดกับประเทศไทยพอสมควรในอดีต เมื่อครั้งที่เคยร่วมรบในสงครามเวียดนามเมื่อประมาณ ๔๐ ปีที่ผ่านมา และรู้สึกรักประเทศไทยและชาวไทยที่เปี่ยมไปด้วยไมตรีจิต และรู้สึกว่าเป็นการไม่ยุติธรรมที่สหรัฐฯ จะหันหลังไม่คบหาไทยเพียงเพราะไทยมีการปฏิวัติรัฐประหาร ในขณะที่ประเทศอื่นๆ ก็มีการรัฐประหารเช่นกัน (โดยยกกรณีปากีสถานเป็นตัวอย่าง) แต่สหรัฐฯ ก็ไม่เห็นแสดงความสนใจใดๆ โดยหลงลืมความสัมพันธ์อันดีและมิตรภาพที่ไทยได้หยิบยื่นให้แก่สหรัฐฯ มาเป็นเวลายาวนาน เกือบ ๑๗๕ ปี โดยเฉพาะในช่วงที่ไทยในฐานะมหามิตรที่ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนสหรัฐฯ ในช่วงสงครามเวียดนาม โดยนาย Faleomavaega เชื่อว่าการรัฐประหารที่เกิดขึ้นในไทยคงจะต้องกระทำไปด้วยเหตุผลที่ดี นอกจากนี้ นาย Faleomavaega ยังทราบว่าขณะนี้คนไทยกำลังต้องการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน และหวังว่าสังคมไทยจะสามารถผ่านพ้นช่วงเวลาที่ยุ่งยากนี้ไปได้อย่างสันติ

จากนั้น นาย Faleomavaega ได้กล่าวต่อว่าสหรัฐฯ เป็นประเทศที่มีโลกทัศน์ที่เอนเอียงไปทางโลกตะวันตกมากเกินไป โดยเมื่อครั้งที่ตนเริ่มต้นการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าไม่ค่อยมีสมาชิกฯ สนใจประสงค์อยากจะทำร่วมเป็นสมาชิกคณะอนุกรรมการประเทศอื่นๆ บ้าง ส่วนใหญ่จะมีแต่

สนใจจะสมัครเป็นสมาชิกคณะกรรมการกิจการด้านยุโรปและตะวันออกกลางเท่านั้น สมาชิกของ
รัฐสภาสหรัฐฯ ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกในระดับที่น้อยมาก โดยยกตัวอย่างจาก
การนำเสนอข่าวของสำนักข่าวระดับโลกอย่าง BBC ที่เสนอข่าวสารค่อนข้างรอบด้านจากทั่วโลก ในขณะที่
สื่อมวลชนในสหรัฐฯ มักไม่ค่อยนำเสนอข่าวที่รอบด้านนัก ชาวอเมริกันจะทราบข่าวสารเกี่ยวกับเอเชีย
แปซิฟิกครั้งแรกก็เมื่อสหรัฐฯ เข้าร่วมสงครามโลกครั้งที่ ๒ และมักมีความรู้และความเข้าใจที่ผิดๆ เกี่ยวกับ
ภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก โดยเฉพาะช่วงยุคสงครามเย็นที่ ชาวอเมริกันมักขาดความเข้าใจถึงสาเหตุที่ประเทศ
ในแถบอุคาคเนย์มีขบวนการคอมมิวนิสต์เติบโตแบ่งบาน เป็นเพราะประเทศเหล่านี้เคยตกเป็นอาณานิคม
ของประเทศตะวันตกนั่นเอง

นาย Faleomavaega ได้ให้ความเห็นถึงความแปลกประหลาดของการนำเสนอข่าวของ
สื่อมวลชนในสหรัฐฯ ที่นิยมเสนอข่าวสารที่บิดเบือนความเป็นจริง และสร้างความเข้าใจที่ผิดๆ ตัวอย่างเช่น
การยกย่องว่า Tiger Woods นักกอล์ฟชื่อดังของโลกเป็นชาวอเมริกันเชื้อสายแอฟริกัน มากกว่าที่จะ
นำเสนอว่าเขาก็เป็นชาวอเมริกันที่มีเลือดครึ่งหนึ่งเป็นชาวเอเชีย แม้ว่าเขาจะมีแม่เป็นชาวไทยก็ตาม หรือใน
กรณีของนาย Barack Obama ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งชิงตำแหน่งประธานาธิบดีจากพรรคเดโมแครตก็
เช่นเดียวกัน สื่อบางที่ถึงขนาดนำเสนอว่าเขาเป็นคนอเมริกันผิวดำที่เป็นลูกครึ่งคนขาว (half-white African
American) ซึ่งนับว่าเป็นเรื่องตลก และสร้างความเข้าใจที่ผิดอย่างมาก โดยตนเชื่อว่า Tiger Woods จะ
สามารถเป็นทูตด้านการท่องเที่ยวให้กับประเทศไทยได้ดีกว่านี้ หากสื่ออเมริกันเลือกที่จะเสนอความจริงว่า
แม่ของเขาก็เป็นคนไทยด้วย

ประธานวุฒิสภาได้กล่าวขอบคุณที่ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐฯ และไทย
และขอบคุณที่เข้าใจการรัฐประหารที่เกิดขึ้นในประเทศไทย และกล่าวว่าขณะนี้ค่ายผู้ลี้ภัยชาวม้งที่อยู่ใน
ประเทศไทยกำลังเป็นปัญหาสำคัญของฝ่ายไทย และกำลังกลายเป็นวิกฤติด้านมนุษยธรรมในสายตา
องค์กร NGO นานาชาติด้านสิทธิมนุษยชนไปแล้ว และขอเชิญให้นาย Faleomavaega หาโอกาสเดินทาง
มาเยือนประเทศไทยเพื่อเยี่ยมเยียนและมาประสบค่ายผู้ลี้ภัยดังกล่าวด้วยตัวเอง นาย Faleomavaega
กล่าวว่าตนเองก็มีความประสงค์จะไปเยือนประเทศไทยอยู่แล้ว และรับปากว่าจะนำเรื่องนี้ไปพิจารณาเป็น
พิเศษ และสัญญาว่าจะเดินทางไปเยี่ยมค่ายดังกล่าวในอนาคตเมื่อโอกาสอำนวย โดยประธานวุฒิสภาได้
อวยพรขอให้ นาย Faleomavaega ซึ่งเป็นสมาชิก ที่มีความรู้ ความสนใจและรักประเทศไทย ได้รับเลือก
กลับเข้ามาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอีกครั้งในช่วงปลายปีนี้

นาย Faleomavaega กล่าวขอบคุณและรู้สึกยินดีที่การมาเยือนของคณะในครั้งนี้ได้ทำให้รู้
ว่าคนไทยก็อยากรู้เรื่องของสหรัฐฯ เช่นกัน อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยจะต้องการเรียนรู้สิ่งต่างๆ จากสหรัฐฯ
แต่ก็ควรกระทำด้วยความระมัดระวัง เนื่องจากสหรัฐฯ ก็นำเอาเยี่ยงอย่างในบางเรื่อง แต่ในบางเรื่องก็มี
ปัญหา ตัวอย่างเช่น ระบบตุลาการของสหรัฐฯ ซึ่งฝ่ายไทยเห็นว่าทำงานได้ดี แต่ก็ไม่ใช่ว่าระบบยุติธรรมที่ดี
พร้อมและสมบูรณ์แบบที่ทุกคนเข้าใจ ไม่ว่าจะระบบ Common law และระบบลูกขุนที่มี
ช่องโหว่ที่ทำให้บริษัทใหญ่ๆ หรือคนรวยสามารถจ้างบริษัทกฎหมายที่เก่งๆ ทำให้มีความได้เปรียบ อเมริกา

จึงไม่ได้มีคำตอบสำหรับทุกเรื่องอย่างที่หลายคนเข้าใจ และเสนอให้คนไทยค้นหาสิ่งที่ดีหรือเหมาะสำหรับคนไทยมากกว่าจะมาเอาตามแบบอเมริกาไปหมดทุกอย่าง

นอกจากนี้ เป็นที่น่าเสียดายที่สหรัฐฯ ได้ชะลอการสนับสนุนด้านการศึกษาให้ทุนแก่นักเรียนไทยผ่าน Asia Foundation เนื่องจากนำเงินจำนวนมหาศาลไปทุ่มเทกับสงครามในอิรักจนหมด ประเด็นสงครามในอิรักก็เป็นประเด็นใหญ่ทางการเมืองที่ยังหาข้อยุติไม่ได้ในปัจจุบัน โดยเฉพาะจุดยืนของสองพรรคการเมืองใหญ่ เกี่ยวกับความจำเป็นที่ต้องคงกำลังทหารอเมริกันไว้ในอิรักต่อไป และได้ย้ำว่า อย่าทำตามที่สหรัฐฯ บอกให้ทำ แต่ให้ทำตามที่สอดคล้องกับผลประโยชน์ของไทย และเห็นว่าดีที่สุดสำหรับคนไทยอย่างทีกล่าวมาแล้วว่า สหรัฐฯ ไม่ได้สมบูรณ์แบบในทุกด้าน แม้แต่ประชาธิปไตย แต่ข้อดีประการหนึ่งคือ สังคมอเมริกันยังมีความสามารถในการเรียนรู้และปรับปรุงแก้ไขตนเองจากสิ่งผิดพลาดบางอย่างในอดีตได้ แต่ที่น่าเสียดายคือ ผู้นำสหรัฐฯ ก็ไม่เคยคิดจะเรียนรู้บทเรียนบางเรื่องที่ผ่านมา ความผิดพลาดในอิรักและอัฟกานิสถาน เป็นเครื่องตอกย้ำว่าสหรัฐฯ ไม่เคยจดจำบทเรียนจากสงครามเวียดนามเลย โดยสหรัฐฯ ยังผิดพลาดซ้ำในการดำเนินนโยบายต่างประเทศมาตลอด และยังไม่ลดละสิ่งที่เรียกว่า American Arrogance หรือความมโหฬารแบบอเมริกัน โดยเฉพาะการเที่ยวใช้อำนาจบาตรใหญ่ ใช้กำลังทหารบังคับสั่งให้ประเทศต่างๆ ทำสิ่งที่ตัวเองต้องการ และสุดท้ายก็ทอดทิ้งประเทศที่เคยเรียกว่ามิตรอย่างไร้เยื่อใย

สำหรับการเลือกตั้งประธานาธิบดีคนใหม่ของสหรัฐฯ ที่จะมีการขึ้นในช่วงปลายปีนี้ นาย Faleomavaega ได้ให้ทัศนะว่าหากนาย Obama ได้รับเลือกให้เป็นประธานาธิบดีคนใหม่ จุดยืนของนโยบายต่างประเทศของสหรัฐฯ ต่อภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก และรวมถึงประเทศไทย น่าจะเปลี่ยนแปลงไปในแง่บวกมากขึ้น เนื่องนาย Obama เกิดที่ฮาวายและเติบโตที่อินโดนีเซียและมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับภูมิภาคนี้มากกว่าผู้นำสหรัฐฯ คนใดๆ ที่ผ่านมา แต่ก็มีสิ่งหนึ่งที่น่ากังวลคือ สหรัฐฯ เป็นประเทศที่น่ากลัวประการหนึ่งคือ ปัญหาเกี่ยวกับเชื้อชาติและสีผิวยังคงคุกรุ่นไม่จางหายไป วันใดวันหนึ่งอาจมีคนใจไม่ปกติตัดสินใจคิดลอบสังหารนาย Obama ก็เป็นไปได้

นาย Faleomavaega กล่าวในตอนท้ายว่า ไทยกับสหรัฐฯ ไม่ใช่ประเทศที่ห่างเหินกันอย่างที่ผู้นำสหรัฐฯ กำลังพยายามทำอยู่ในช่วง ๑-๒ ปีที่ผ่านมา บริษัท Carney ซึ่งเป็นบริษัทผลิตอาหารกระป๋องรายใหญ่ของสหรัฐฯ ก็นำเข้าปลาทูน่ากระป๋องมาจากประเทศไทย สำหรับปัญหาด้านยาเสพติดไทยก็ช่วยเหลือสหรัฐฯ ได้มาก จากการที่ไทยมีความสัมพันธ์ที่ดีกับรัฐบาลพม่า อีกทั้ง ได้ทราบว่ามีนักเรียนไทยศึกษาอยู่ในสหรัฐฯ จำนวนมาก ทั้งในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงอย่าง Harvard, Stanford หรือ Yale นอกจากนี้ หวังอย่างยิ่งว่าสมาชิกรัฐสภาจะมีบทบาทเป็นสะพานเชื่อมระหว่างสหรัฐฯ กับไทยและประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก และกล่าวขอโทษที่ไม่ได้จัดอาหารมาต้อนรับ ตามธรรมเนียมเจ้าบ้านที่ดีของชาวมัว และขอพรให้การเดินทางมาศึกษาดูงานของคณะในครั้งนี้นำความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ และขอพรให้ปัญหาต่างๆ ที่คนไทยกำลังเผชิญอยู่มีทางออกคลี่คลายไปได้ด้วยดี ตลอดจนได้ขอถวายพระพรชัยมงคลให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระชนมายุยิ่งยืนนานอีกด้วย

วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑

กำหนดการศึกษาดูงานด้านระบบงานนิติบัญญัติและ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล ณ รัฐสภาสหรัฐอเมริกา เวลา ๑๐.๐๐ น.

ผู้ให้การต้อนรับและบรรยายสรุป

๑. นาย Robert Reeves รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
๒. ผู้อำนวยการฝ่ายตัวเลขและการจัดบันทึกการประชุม (Director of Official Reporter Division)
๓. หัวหน้าฝ่ายการประชุม (Chief of Legislative Operation)
๔. ผู้อำนวยการสำนักงานที่ปรึกษาด้านทรัพยากรบุคคล (Director of the Office of the House Employment Counsel)

เนื้อหาการบรรยายโดยสรุป

นาย Robert Reeves รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้กล่าวต้อนรับคณะ และได้เปิดการบรรยายสรุปโดยกล่าวเริ่มต้นถึงภาพรวมของหน่วยงานสนับสนุนหลักของสภาผู้แทนราษฎรสหรัฐฯ ดังนี้

๑. Office of the Clerk - สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (มีเจ้าหน้าที่ในสังกัด ๒๗๖ คน) มีหน้าที่และความรับผิดชอบหลักได้แก่

- จัดทำบัญชีรายชื่อสำหรับเรียกชานของสมาชิก (Roll Call) ก่อนการประชุมแต่ละครั้ง
- ให้คำปรึกษาและแนะนำด้านข้อบังคับการประชุม (House Rule) แก่ประธานสภาผู้แทนราษฎร
- รับผิดชอบการจัดทำระเบียบวาระการประชุม
- รวบรวมและจัดเตรียมรายงานต่างๆ ที่เสนอต่อที่ประชุมแต่ละครั้ง ก่อนเริ่มการประชุม
- จัดทำรายงานการประชุมสภาฯ ทุกครั้ง หลังจากเสร็จสิ้นการประชุมแต่ละครั้ง และแจกจ่ายให้กับ

สมาชิกทุกคน รวมทั้ง ฝ่ายบริหารและนิติบัญญัติในแต่ละมลรัฐด้วย

- รับรองการผ่านร่างกฎหมายของสภา หรือมติร่วมของสองสภา รวมถึง ดูแลการใช้ตราสำนักงานฯ

ในการรับรองเอกสารทางการของสภาฯ

- ประสานงานกับวุฒิสภาและทำเนียบประธานาธิบดีในด้านการตรากฎหมาย
- ดูแลรักษาเอกสาร สิ่งพิมพ์ทั้งหมดของสภา ทั้งเอกสารในอดีตและปัจจุบันเก็บไว้ในห้องสมุดของ

สภาผู้แทนฯ

- ดูแลสำนักงานของสมาชิกในสภาฯ ทั้งหมด ทั้งสมาชิกปัจจุบันและสมาชิกที่หมดวาระไปแล้ว
- รับผิดชอบการดูแลรักษาศิลปวัตถุที่อยู่ในบริเวณสภาผู้แทนราษฎร ภายในอาคารรัฐสภา

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสหรัฐฯ (ซึ่งมาจากการเลือกตั้งใหม่ทุกๆ ๒ ปี) คนปัจจุบัน คือ Ms.

Lorraine C. Miller เข้ารับหน้าที่เป็นเลขาธิการฯ คนที่ ๓๕ เมื่อวันที่ ๑๕ ก.พ. ๒๕๕๐ โดยมีรองเลขาฯ ช่วยปฏิบัติงาน ๒ คน คือ Ms. Deborah M. Spriggs และ Mr. Robert Reeves

นอกจากนี้ เลขาธิการสภาฯ จะมีผู้ช่วยหลัก ๕ คน สนับสนุนงานด้านต่างๆ ในกระบวนการนิติบัญญัติ ได้แก่

๑. Bill clerk – ดูแลจัดเตรียมเอกสารด้านนิติบัญญัติทั้งหมดที่จะเข้าพิจารณาในสภาให้กับสมาชิก

๒. Journal Clerk – ดูแลด้านการรวบรวมจัดทำบันทึกการประชุมของสภาทุก ๆ ครั้ง โดยผู้ทำหน้าที่ตำแหน่งนี้จะต้องจดบันทึกด้วยมือลงในสมุดบันทึกการประชุม (ceremonial booklet) ระหว่างการประชุมที่สืบทอดกันมาเป็นประเพณี แต่ในทางปฏิบัติจะมีคนบันทึกการประชุมผ่านคอมพิวเตอร์อยู่ข้างบน

๓. Tally Clerk – ดูแลระบบการลงคะแนนเสียงและนับคะแนนในห้องประชุม จัดเตรียมปฏิทินงานของสภา ให้สอดคล้องกับปฏิทินสำคัญของประเทศ เช่น ปฏิทินงานของประธานาธิบดี ปฏิทินของวุฒิสภา และปฏิทินช่วงแถลงนโยบายของรัฐบาล (State of the Union) ซึ่งฝ่ายวุฒิสภาจะมาร่วมประชุมร่วมกับสภาผู้แทนฯ ในห้องประชุมสภาผู้แทนฯ ที่มีขนาดใหญ่กว่า รวมถึง และเป็นผู้ส่งกระดิ่งเรียกสมาชิกให้มาลงคะแนน (bell call) ตลอดจน มีหน้าที่ดูแลนักศึกษาช่วยงาน (document page)

นอกจากนี้ Tally Clerk ยังมีหน้าที่ตามประเพณี คือในวันที่มีการเลือกประธานสภาฯ คนใหม่ Tally Clerk จะเป็นผู้ขานชื่อสมาชิกฯ ในระหว่างพิธีการเลือกประธานฯ โดยเฉพาะในปีที่จะเป็นปีที่มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนฯ ในวันเปิดประชุมวันแรก เลขานุการฯ จะเป็นคนที่ขึ้นนั่งบัลลังก์ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม จนกว่าจะมีการเลือกตั้งประธานคนใหม่ เลขานุการฯ จึงจะหมดหน้าที่

๔. Enrolling Clerk – ดูแลประสานงานกับวุฒิสภา เกี่ยวกับร่างรัฐบัญญัติที่ผ่านการเห็นชอบจากสภาผู้แทนฯ แล้ว และประสานงานการประชุมร่วมของทั้ง ๒ สภา ตลอดจนประสานงานกับทำเนียบประธานาธิบดีในการลงนามรับรองในร่างกฎหมายร่างสุดท้าย (engrossed copy)

๕. Reading Clerk – รับผิดชอบการจัดทำระเบียบวาระการประชุม การบรรจุญัตติการประชุมเข้าสู่สภาฯ อ่านรายงานร่างกฎหมายและมติที่ประชุมที่เข้าสู่สภาฯ เป็นผู้ทำหน้าที่ดูแลการอภิปรายของสมาชิกฯ เป็นผู้คอยรักษาเวลาในการอภิปรายของสมาชิกแต่ละคน แล้วคอยแจ้งเตือนประธานสภาฯ ตลอดเวลา

นอกจากนี้ สำนักงานเลขานุการสภาผู้แทนราษฎรมีสำนักรางวัลหลัก ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานฯ รวม ๙ สำนักงาน ได้แก่

๑.๑ Capital Service Groups รับผิดชอบดูแลสถานที่ ห้องรับรองสมาชิกฯ ห้องประชุมต่างๆ ในสภาผู้แทนฯ ตลอดจนการบริการอาหารและเครื่องดื่ม และอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ เช่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ เป็นต้น โดยประสานงานกับแผนกจัดซื้อหรือ Legislative Procurement Group ซึ่งจะเป็นผู้จัดหาคอมพิวเตอร์แล็ปท็อปให้กับสมาชิกฯ รวมถึง ดูแลเครื่องลงคะแนนเสียงแบบอิเล็กทรอนิกส์ในห้องประชุม

๑.๒ House Page Program ดูแลรับผิดชอบโครงการนักศึกษาฝึกงานช่วยงานของสภาผู้แทนฯ โดยจะเปิดรับสมัครนักเรียนระดับมัธยมปลาย อายุประมาณ ๑๖-๑๗ ปี เข้ามาฝึกงานในลักษณะ apprenticeship หรือฝึกงานโดยลงมือปฏิบัติจริง ช่วยงานในห้องประชุม (Floor Duty) งานจิปาละ โดย

เฉพาะงานด้านเอกสารในระหว่างการประชุม โดยการประชุมแต่ละครั้งจะใช้เจ้าหน้าที่ page ประมาณ ๒๐ - ๓๐ คน แต่ละคนจะได้รับค่าตอบแทนประมาณ ๒,๐๐๐ ดอลลาร์ต่อเดือน พร้อมทั้งสิทธิการเข้าพักหอพักแยกหอชาย-หญิง พร้อมทั้ง มีเจ้าหน้าที่ด้านกฎระเบียบคอยดูแลเจ้าหน้าที่วัยรุ่นเหล่านี้ด้วย

สำหรับการคัดเลือกนักเรียนเข้ามาฝึกงาน นักเรียนที่สนใจสมัครจะต้องผ่านคุณสมบัติที่กำหนดไว้ บางประการเช่น อายุ ผลคะแนนการเรียน และอาจต้องได้รับหนังสือรับรองจากสมาชิกฯ หรือหากสมาชิกฯ คนใดต้องการส่งลูกหลานหรือญาติของตนเข้ามาฝึกงานก็ทำได้โดยทำหนังสือแจ้งมาให้กับฝ่าย Page Program ทั้งนี้ หากนักศึกษาที่มีอายุเกินเกณฑ์ เช่น เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย ก็สามารถสมัครเข้าร่วมโครงการได้ โครงการนี้เป็นโครงการที่ดี ที่บางคนเคยเป็น page เมื่อตอนเป็นนักเรียนมัธยมแล้วกลับมาร่วมโครงการอีกเมื่ออายุมากขึ้น และมีผู้ช่วยสมาชิกฯ บางคนก็เคยผ่านโครงการ page มาแล้ว

๑.๓ Legislative Computer System (LCS) ดูแลด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานเลขาธิการฯ และดูแลระบบการลงคะแนนเสียงด้วยอิเล็กทรอนิกส์ (electronic voting system) ในห้องประชุม และเก็บบันทึกข้อมูลการลงคะแนนไว้ หากสมาชิกฯ คนใดต้องการมาขอดูในภายหลัง ว่าในแต่ละสัปดาห์ได้ผลการลงคะแนนครั้งใดไปบ้าง แต่ทั้งนี้ ระบบเครือข่ายฐานข้อมูลของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาจะแยกขาดจากกัน และจะก้าวก่ายลวงละเมิดกันไม่ได้

๑.๔ Legislative Resource Center (LRC) ให้บริการด้านวิชาการ ข้อมูลด้านนิติบัญญัติแก่ทั้งสมาชิกและบุคคลภายนอก ตลอดจน บริการห้องสมุดของสภาผู้แทนฯ ตัวอย่างของข้อมูลที่ฝ่ายนี้จะใส่ลงในอินเทอร์เน็ต คือข้อมูลการบริจาคเงินของ lobbyist ซึ่งสามารถตรวจสอบได้ทางอินเทอร์เน็ต

๑.๕ Office of History and Preservation (OHP) ทำหน้าที่คล้ายกับพิพิธภัณฑ์รัฐสภา เก็บดูแลรักษาสถิติเก่าแก่ (เฉพาะของสภาผู้แทนฯ) เอกสารสิ่งพิมพ์ เช่น House Official Record รายงานผลงานประจำปีของสภาฯ บันทึกและจดหมายเหตุต่างๆ ที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์

๑.๖ Office of the House Employment Counsel (OHEC) ให้คำแนะนำด้านกฎหมายในด้านการจ้างงาน แนวทางการปฏิบัติ ตลอดจนทำหน้าที่เป็นตัวแทนของสมาชิก และเจ้าหน้าที่ของสภาฯ เมื่อเกิดคดีความ หรือการดำเนินการทางกฎหมายขึ้น

ในการบรรยายครั้งนี้ คณะฯ ได้รับเกียรติจากผู้อำนวยการสำนักงานที่ปรึกษาด้านทรัพยากรบุคคล (Director of the Office of the House Employment Counsel) ของสภาผู้แทนราษฎรมาร่วมให้ความรู้ในครั้งนี้ด้วย โดยกล่าวว่าสมาชิกฯ จำนวน ๔๓๕ คน แต่ละคนมีสิทธิและอิสระในการดูแลจัดจ้างผู้ช่วยของตนเองมาช่วยงานในสำนักงานของตน โดยเฉลี่ยสมาชิกฯ ๑คนจะมีผู้ช่วยได้ประมาณ ๒ - ๑๐ คน (แม้จะจ้างได้มากที่สุด ๒๒ คน) ในสำนักงานที่รัฐสภา และอีก ๓ คนที่สำนักงานท้องถิ่นที่ประจำเขตเลือกตั้ง หากแต่ต้องเป็นไปตามแนวปฏิบัติของสำนักงานฯ ในวันนี้ สำนักงานฯ จึงมีบทบาทในการให้คำแนะนำและคำปรึกษาในการคัดเลือกและจ้างงานที่ถูกต้อง ทั้งในแง่กฎหมาย และแง่จริยธรรมด้วย โดยจะให้แนวทางในด้านกฎระเบียบต่างๆ ในการจ้างงาน รวมถึงการปฏิบัติต่อผู้ช่วยหรือลูกจ้างของตนแก่สมาชิกฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง Congressional Authority Act ปี ๑๙๙๕ ได้กำหนดให้สมาชิกฯ มีข้อปฏิบัติ ดังนี้

- สมาชิกฯ จะเลือกปฏิบัติต่อลูกจ้างในการจ้างงานไม่ได้ ทั้งในแง่ของการเลือกปฏิบัติด้านเชื้อชาติ สีผิว อายุ ศาสนา และเพศ
- สมาชิกฯ จะบอกเลิกการจ้างงาน โดยมีเหตุมาจากการเลือกปฏิบัติด้านเชื้อชาติ สีผิว อายุ ศาสนา และเพศไม่ได้
- สมาชิกฯ จะต้องอนุญาตให้ลูกจ้างสามารถลาป่วย หรือลาไปดูแลญาติหรือคนในครอบครัวที่ป่วยได้ ตามกฎหมาย Family Medical Act
- กฎหมายในปี ๑๙๙๔ กำหนดให้ หากลูกจ้างทำงานเกิน ๑๐ ชั่วโมงต่อวัน จะต้องจ่ายค่าทำงานล่วงเวลาหรือ โอที ในอัตรา ๑.๕ เท่าต่อชั่วโมงด้วย รวมถึง ต้องจ่ายเงินชดเชยเวลาหยุดพัก ในการทำงานระหว่างช่วงฤดูร้อน ที่จะมีชั่วโมงเวลาการทำงานยาวนานกว่าฤดูอื่นด้วย

นอกจากสำนักงานนี้จะมีหน้าที่ให้คำปรึกษากับสมาชิกฯ ว่าหากจะเลิกจ้างผู้ช่วยหรือลูกจ้าง จะผิดกฎหมายในข้อไหนหรือไม่ อย่างไร หรือจะต้องจ่ายเงินชดเชยเยียวยาเท่าไร ยังมีหน้าที่แจกคู่มือเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติต่อลูกจ้าง (Code of ethics) รวมถึง Official Code of Conduct ที่จะกำหนดแนวปฏิบัติในด้านต่าง ๆ เช่น การดำเนินการเกี่ยวกับการล็อบบี้ (lobbying practice) การจ่ายทิป และระเบียบในการเดินทางต่างๆ รวมถึง จะช่วยต่อสู้คดีความในกรณีที่ต้องขึ้นศาลฟ้องร้องกันระหว่างสมาชิกฯ กับลูกจ้าง

หน้าที่อีกประการต่อมา คือ การให้ความรู้กับข้าราชการหรือ ผู้ช่วยสมาชิกฯ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่หญิงที่อาจถูกสมาชิกฯ ชายล่วงละเมิดทางเพศในระหว่างการทำงานได้ เนื่องจากสัดส่วนของเจ้าหน้าที่หญิงมีมากกว่าชาย และ สมาชิกฯ ชายมีมากกว่าหญิง แม้ว่าการจ้างงานส่วนใหญ่ระหว่างสมาชิกฯ กับผู้ช่วยจะไม่มีสัญญาการว่าจ้างแบบเป็นลายลักษณ์อักษร โดยในทางปฏิบัติ สมาชิกฯ จะจ้างเมื่อใด หรือจะบอกเลิกการจ้างเมื่อใดก็ได้ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการฯ มีจำนวนอยู่น้อย สมาชิกฯ จึงต้องพึ่งพาการช่วยงานของผู้ช่วยเป็นหลัก ซึ่งรับผิดชอบทุกอย่างตั้งแต่ งานด้านเลขานุการ การต้อนรับแขก ประชาสัมพันธ์ ไปจนถึงงานด้านเอกสาร และงานด้านกฎหมายเป็นต้น

สำหรับการฝึกอบรมผู้ช่วยสมาชิกฯ ทางสำนักงานฯ จะช่วยในการฝึกอบรมความรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้ช่วยสมาชิกฯ อาทิ งานด้านเลขานุการ การใช้คอมพิวเตอร์ การรับส่งแฟกซ์ การใช้อีเมล เป็นต้น โดยสมาชิกฯ จะต้องแสดงความจำนงส่งคนของตัวเองมาเข้ารับการฝึกอบรม แต่ส่วนใหญ่ สมาชิกฯ มักจะจ้างหรือคัดเลือกคนที่เป็งานหรือเก่งงานแล้วมาช่วย สำนักงานของสมาชิกส่วนใหญ่ในสภาค่อนข้างมีขนาดเล็กและแออัด เพียงผู้ช่วยงานเพียง ๓-๔ คนก็เต็มห้องแล้ว

๑.๗ Office of Legislative Operation สำนักงานการประชุม รับผิดชอบงานด้านกระบวนการนิติบัญญัติทั้งหมด ตั้งแต่การเตรียมเอกสารการประชุม ระเบียบวาระ การนับการลงคะแนนเสียง ไปจนถึงการบันทึกการประชุม ตลอดจนอำนวยความสะดวกในห้องประชุม

๑.๘ Office of Publication Service (OPS) สำนักการพิมพ์ มีหน้าที่รับผิดชอบการจัดพิมพ์เอกสารทุกประเภทของสภาผู้แทนฯ เอกสารที่มีตราของสภาฯ เช่น กระดาษ ของจดหมายของสมาชิกฯ ตลอดจนประสานงานกับหน่วยงานการพิมพ์กลางของรัฐบาลกลาง ที่เรียกว่า Government Printing Office นอกจากนี้ยัง เป็นผู้ดูแลเว็บไซต์ของสำนักงานเลขาธิการฯ โดยตรงอีกด้วย

๑.๙ Official Reporter ฝ่ายชวเลข จัดบันทึกการประชุมแบบคำต่อคำของการประชุมสภาผู้แทนฯ แล้วจัดตีพิมพ์เผยแพร่ลงใน Congressional Record (ซึ่งแจกให้กับสมาชิกทุกคน รวมถึงผู้บอกขอรับเอกสารหรือหน่วยงานภายนอกด้วย) รวมถึงส่งเจ้าหน้าที่ไปทำหน้าที่จดชวเลขในการประชุมคณะกรรมการธิการ (จำนวน ๒๑ คณะ) หรือการประชุมอื่นๆ ของสภาผู้แทนฯ ซึ่งส่วนงานนี้ต้องการเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการฝึกฝนจนมีความเชี่ยวชาญด้านการจดบันทึกที่ถูกต้องและแม่นยำ

ในการบรรยายสรุปครั้งนี้ ผู้อำนวยการฝ่ายชวเลขและการจดบันทึกการประชุม ได้มาร่วมให้ความรู้ด้วย โดยกล่าวว่า การจดบันทึกการประชุมในปัจจุบันใช้เครื่องแปลงคำพูดเป็นตัวอักษรมาตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๙๓ หรือการพิมพ์ผ่านคอมพิวเตอร์ (Computer assisting transcription) รวมถึง การใช้เครื่องบันทึกที่มีเทคโนโลยีที่สามารถแยกแยะเสียงผู้พูด (voice recognition technology) ซึ่งมีความถูกต้องแม่นยำถึง ๙๘.๖ % เข้ามาช่วยแทนการจดชวเลขบันทึกด้วยสมุดและปากกา (pen and paper/ manual shorthand manuscript) มาเป็นเวลานานแล้ว โดยเจ้าหน้าที่ที่เคยทำหน้าที่จดชวเลขแบบเก่าด้วยปากกาก็ต้องปลดระวางหมดหน้าทีลง แต่สำนักงานฯ ยอมจ้างให้อยู่ต่อจนครบกำหนดเกษียณ โดยให้ทำหน้าที่ดังกล่าวเป็นผู้ตรวจปฏิรูปคำผิด พิสูจน์อักษรและความถูกต้องของบันทึกการประชุมประจำวันของรัฐสภา หรือ Congressional Record แทน

สำหรับการจดบันทึกการประชุมของสภาผู้แทนฯ จะต่างจากของวุฒิสภา ในขณะที่เจ้าหน้าที่จัดการประชุมของสภาผู้แทนฯ เพียงแต่นั่งจดอยู่ข้างบน เนื่องจากสมาชิกฯ จะต้องขึ้นมาอภิปรายบนแท่นข้างหน้าที่ประชุม แต่เจ้าหน้าที่ของวุฒิสภาจะต้องผูกเครื่องพิมพ์ติดกับหน้าอกแล้วเดินเข้าไปบันทึกใกล้ กับจุดที่สมาชิกฯ อภิปราย โดยเจ้าหน้าที่จะผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันเป็นรอบๆ คนละ ๑๗ นาที ต่อ ๑ รอบ โดยสภาผู้แทนราษฎรมีเจ้าหน้าที่ชวเลข (Stenographer) ในสังกัดประมาณ ๒๕ คน สำหรับการคัดเลือกเจ้าหน้าที่มาทำหน้าที่จดบันทึกการประชุม มีการคัดเลือกมาจากทั่วประเทศ สอบคัดเลือกครั้งหนึ่งหลายร้อยคน ส่วนใหญ่บุคลากรที่อยู่ในสังกัดปัจจุบันมีประสบการณ์ด้านนี้มาแล้วอย่างน้อยคนละไม่ต่ำกว่า ๑๐ ปี คุณสมบัติขั้นต่ำของเจ้าหน้าที่บันทึกการประชุม ได้แก่ สามารถพิมพ์ได้อย่างน้อย ๒๕ คำต่อหนึ่งนาที โดยบางคนเป็นเจ้าหน้าที่จดบันทึกมาจากสภาท้องถิ่นระดับมลรัฐก็มี สำหรับค่าตอบแทนในตำแหน่งนี้ ถือเป็นงานที่ต้องการความชำนาญเฉพาะด้าน จะมีค่าตอบแทนสูงถึงปีละ ๑๐๗,๐๐๐ เหรียญต่อปี จึงเป็นงานที่มีการแข่งขันกันสูง สำหรับวันหยุดจะหยุดช่วงที่ปิดสมัยประชุม และวันหยุดพิเศษส่วนใหญ่ก็จะว่างจากงาน

นอกจากนี้เจ้าหน้าที่บันทึกการประชุมจะต้องมีจรรยาบรรณเรื่องการเก็บความลับทางราชการสูงมาก (high level of intelligence clearance) โดยเฉพาะ เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้เข้าไปบันทึกการประชุมของคณะกรรมการที่มีเนื้อหาการหารือที่เกี่ยวกับความลับด้านความมั่นคงของประเทศชาติมากเป็นพิเศษ เช่น คณะกรรมการการกลาโหม การพลังงาน ด้านการข่าวกรอง เป็นต้น

สุดท้ายหน้าที่ของฝ่ายบันทึกการประชุมได้แก่ การจัดเตรียมทำ script หรือบทสรุปเกี่ยวกับการประชุมในแต่ละวันให้กับประธานสภา ใช้ในการแถลงข่าวกับสื่อมวลชน

๒. Office of the Chief Administrative Officer (CAO) มีหน้าที่สนับสนุนงานด้านต่างๆ ของสภาผู้แทนทั้งในด้านอำนาจการ และโลจิสติก ทั้งของสมาชิกฯ เจ้าหน้าที่ และคณะทำงานของสมาชิกฯ ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ฝ่ายเทคนิคและอำนาจการกว่า ๖๐๐ คน รับผิดชอบด้านธุรการ อำนาจการและโครงสร้างสาธารณูปโภค อาทิ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การจัดการงบประมาณ การบริหารบุคคล การจัดการบัญชีเงินเดือน สวัสดิการและค่าตอบแทน บริการรับเลี้ยงเด็ก บริการอาหารและร้านค้าต่างๆ การจัดซื้อจัดจ้าง และสนับสนุนด้านธุรการอื่น อาทิ ห้องบันทึกเสียงวิทยุรัฐสภา การประสานงานสื่อมวลชน ตลอดจน การรับรองแขกผู้มาเยือน และการจัดนำชมรัฐสภา ผู้บริหารสูงสุดคนปัจจุบันของหน่วยงานนี้ คือ นาย Daniel P. Beard, Chief Administrative Officer ซึ่งเข้ารับหน้าที่เมื่อ ๑๕ ก.พ. ๒๕๕๐

หน่วยงานภายในอื่นๆ ที่ขึ้นกับสภาผู้แทนราษฎรสหรัฐอเมริกา

๑. Office of Inspector General สำนักงานผู้ตรวจการรัฐสภา

๒. Office of the Chaplain อนุศาสนาจารย์แห่งสภาผู้แทนราษฎร ทำหน้าที่เป็นผู้ประกอบพิธีทางศาสนาคริสต์ตามธรรมเนียม โดยจะนำสวดก่อนเริ่มการประชุมในแต่ละวัน ตลอดจนให้คำปรึกษาด้านจิตใจแก่สมาชิกรัฐสภาและครอบครัว ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของสภาฯ

๓. Sergeants-at-Arms (ฝ่ายรักษาความปลอดภัย) รับผิดชอบดูแลรักษาความปลอดภัยทั้งภายในห้องประชุมรัฐสภา และภายในบริเวณรัฐสภา (Capital complex) ทั้งหมด ตลอดจนดูแลด้านพิธีการตามประเพณี (เช่น พิธีการอันเชิญคทาของสภาผู้แทนฯ) รวมทั้ง งานด้านอำนาจการ เช่น การจัดพิธีศพของบุคคลสำคัญในรัฐสภา การจัดการที่จอดรถ และการออกบัตรแสดงตนให้กับสมาชิกและเจ้าหน้าที่ เป็นต้น

๔. Office of the Parliamentarian in the House สำนักงานที่ปรึกษาด้านกฎหมายและนิติบัญญัติ ประกอบด้วยคณะผู้เชี่ยวชาญด้านข้อบังคับการประชุม (House Rules) มีหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำอย่างมืออาชีพด้านข้อบังคับการประชุม แนวทางและธรรมเนียมปฏิบัติด้านนิติบัญญัติ เมื่อมีปัญหาอุปสรรคในกระบวนการนิติบัญญัติ ดำเนินการแบบมีจรรยาบรรณในการรักษาความลับ และมีความเป็นกลาง โดยเฉพาะ ให้แก่สมาชิก เจ้าหน้าที่ ผู้ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

หน่วยงานสนับสนุนอื่นๆ ของรัฐสภาสหรัฐฯ

๑. Architect of the Capitol ดูแลรับผิดชอบการดูแลรักษา ซ่อมบำรุง ปรับปรุงและพัฒนาอาคารรัฐสภา การวางระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ต และอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมด และอาคาร และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ระบบเครื่องปรับอากาศ ทั้งหมดภายใน capital complex

๒. Library of Congress หรือห้องสมุดแห่งชาติของสหรัฐฯ เป็นห้องสมุดของฝ่ายนิติบัญญัติ โดยใช้อาคารรัฐสภาเป็นที่เก็บรวบรวมหนังสือ แผนที่ สิ่งพิมพ์ แถบบันทึกภาพ เพลงและเอกสารต่างๆ มากกว่า ๑๒๐ ล้านชิ้น นับว่าเป็นห้องสมุดที่ใหญ่และทันสมัยที่สุดในโลก โดยเปิดบริการสำหรับบุคคลทั่วไปด้วย

๓. Centre for Legislative Archives, National Archives and Records Administration
ศูนย์จดหมายเหตุแห่งชาติ

๔. Congressional Budget Office มีหน้าที่ให้การวิเคราะห์ประกอบการตัดสินใจในด้านเศรษฐกิจและงบประมาณ ที่เกี่ยวกับโครงการต่าง ๆ ที่ใช้งบประมาณของรัฐบาลกลาง ให้ข้อมูลในด้านงบประมาณ กับกระบวนการด้านงบประมาณของรัฐสภา

๕. Government Accountability Office - หน่วยงานตรวจสอบการบริหารงานของรัฐบาลกลาง

๖. Government Printing Office - หน่วยงานกลางของรัฐบาลกลางที่มีหน้าที่รวบรวมจัดแยกประเภท ตรวจสอบความถูกต้อง ตลอดจนจัดพิมพ์ และเผยแพร่เอกสารข้อมูลราชการของสถาบันอำนาจทั้ง ๓ คือ ฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ และตุลาการ ออกสู่สาธารณชน

วันศุกร์ที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑

กำหนดการศึกษาดูงานด้านระบบงานนิติบัญญัติ และด้านการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลของสภานิติบัญญัติแห่งรัฐออนแทรีโอ (นครโตรอนโต แคนาดา) - เวลา ๑๐.๐๐ น. ณ ห้อง HR Training Room อาคาร Whitney Block

ผู้ให้การต้อนรับและบรรยายสรุป

๑. นาง Deborah Deller เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งรัฐออนแทรีโอ (ให้การต้อนรับคณะอย่างสั้นๆ ก่อนเข้ารับฟังการบรรยายสรุป)

๒. นาง Nancy Marling ผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรบุคคล

เนื้อหาการบรรยายสรุป

๑. งานของฝ่ายทรัพยากรบุคคลจะครอบคลุมบุคลากรของสำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติ (Office of the Legislative Assembly) ซึ่งปัจจุบันมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายประจำ (permanent officer) ในสังกัดทั้งหมดรวม ๓๙๑ คน (ไม่รวมเจ้าหน้าที่ฝ่ายรัฐบาลมีหน่วยงานมาตั้งฝากไว้ หรือองค์กรอิสระอื่นๆ ที่มาร่วมอยู่ด้วยเช่น สำนักงาน Auditor General, Chief Electoral Commission เป็นต้น) รวมถึงเจ้าหน้าที่จ้างเป็นสัญญาจ้าง (ลูกจ้างชั่วคราว) อีก ๑๐๓ คน (เป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายรักษาความปลอดภัย หรือ Sergeant-at-Arms เสีย ๕๕ คน) ความรับผิดชอบจะเริ่มต้นตั้งแต่ระดับเลขาธิการสภานิติบัญญัติลงไป โดยเจ้าหน้าที่เหล่านี้จะเป็นบุคลากรของสภาฯ อย่างแท้จริง โดยไม่มีความเกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของฝ่ายบริหาร (ทั้งรัฐบาลท้องถิ่นระดับมณฑล หรือรัฐบาลกลาง) เลย โดยมีระบบฐานเงินเดือน payroll system และระบบการประเมินงานที่แตกต่างจากข้าราชการฝ่ายบริหาร โดยแบ่งออกเป็นงาน ๓ สายงานคือ

- งานเชิงเทคนิค (technical)
- งานเชิงเชี่ยวชาญเฉพาะทาง (professional)
- งานด้านบริหาร (management)

มีข้อสังเกตที่สำคัญเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ที่จะลงเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติ หรือ Member of the Provincial Parliament เรียกโดยย่อว่า MPP ไม่มีกฎหมายการกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครในด้านต่างๆ เหมือนกับกรณีของไทย เช่น การกำหนดอายุ การกำหนดวุฒิการศึกษา แต่ผู้ที่จะลงรับสมัครเลือกตั้งเพียงแต่จะต้องเป็นผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อจากพรรคการเมือง ตามดุลยพินิจที่พรรคเห็นว่าเหมาะสมเท่านั้น โดยจะต้องมีผู้รับรอง จำนวน ๓ คน และพรรคสาขาท้องถิ่นในเขตนั้นต้องให้การรับรองด้วย

๒. ระบบการคัดเลือกบุคลากรเข้ามาทำงานกับสภานิติบัญญัติ มุ่งเน้นการทำให้เกิดความโปร่งใสและมีการแข่งขันที่เปิดกว้างมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการปรับเลื่อนระดับตำแหน่งจากภายในหรือภายนอก ล้วนเป็นไปตามกระบวนการขั้นตอนปกติทั้งสิ้น ตั้งแต่การรับสมัคร การประเมินตำแหน่ง และการสอบแข่งขัน โดยพิจารณาว่าแต่ละตำแหน่งมีบุคลากรผู้ที่น่าจะเหมาะสมในตำแหน่งนั้นจากภายในก่อนหรือไม่

ระบบการแต่งตั้งหรือคัดเลือกตัวบุคลากรในตำแหน่งสำคัญระดับสูง จะสะท้อนถึงหลักการถ่วงดุล (Check and balance) ในสังคมที่มีประชาธิปไตยเติบโตมีคุณภาพะ เพื่อป้องกันไม่ให้นักการเมืองสามารถแต่งตั้งคนของตนเองตามอำเภอใจได้ กล่าวคือ จะมีการตั้งคณะกรรมการร่วมที่ประกอบด้วยตัวแทนจากพรรคการเมืองหลัก ๓ พรรคที่เรียกว่า Management Advisory Committee ขึ้นมาพิจารณาคัดเลือกผู้บริหารระดับสูงดังกล่าว ในสภาฯ แม้ประธานสภาฯ จะสามารถเสนอชื่อบุคคลที่ตนเห็นว่าเหมาะสม แต่ไม่มีคุณสมบัติประการหนึ่งเพียงพอ หากคณะกรรมการดังกล่าว ไม่เห็นชอบก็ไม่สามารถตั้งบุคคลคนนั้นได้ แม้กระทั่งการคัดเลือกหรือแต่งตั้งบุคคลที่จะมาทำหน้าที่เลขาธิการสภาฯ (Clerk) ก็ต้องเป็นไปตามระเบียบและหลักการด้านความโปร่งใสข้างต้น ตั้งแต่กระบวนการรับสมัคร (ทั้งจากผู้สมัครจากภายในและภายนอก) การพิจารณาใบสมัคร การคัดกรองตามปกติ มีการตั้งคณะกรรมการร่วม ๓ พรรค ดังที่กล่าวมา เมื่อผ่านกรรมการคัดเลือกก็ต้องเข้ารับการสอบสัมภาษณ์โดยไม่มีข้อยกเว้น สำหรับเลขาธิการคนปัจจุบันคือ นาง Deborah Deller เพิ่งเข้ารับหน้าที่เมื่อปี ค.ศ. ๒๐๐๗ ที่ผ่านมา

สำหรับการปลดข้าราชการระดับสูงก็เช่นเดียวกัน การจะปลดบุคลากรระดับเลขาธิการสภาฯ ก็มีใช้จะทำได้โดยง่าย เนื่องจากจะต้องมีเหตุผลอันสมควร หรือมีสาเหตุจากเรื่องที่น่าร้ายแรงจริงๆ ตามประวัติศาสตร์แล้วยังไม่เคยมีการปลดเลขาธิการสภาฯ โดยวาระการทำงานของเลขาธิการฯ ไม่มีกำหนดวาระตายตัว สุดแต่ว่าแต่ละคนจะยินยอมเกษียณอายุตนเองตามความสมัครใจเมื่อใด

๓. สำหรับการคัดเลือกผู้ช่วยสมาชิกสภานิติบัญญัติหรือ MPP นั้น แม้สำนักงานฯ จะให้งบประมาณแก่สมาชิกฯ เพื่อใช้จ่ายในการบริหารดูแลสำนักงาน รวมถึงการจ้างผู้ช่วย จะเป็นแบบเหมาจ่ายเป็นก้อน ฝ่ายทรัพยากรบุคคลยังมีหน้าที่ช่วยเหลือสนับสนุนสมาชิกฯ ในการจ้างผู้ช่วยงานหรือ staff / staffer ที่ช่วยงานทั้งในสำนักงานประจำสภาฯ ที่โตรอนโต และสำนักงานประจำเขตเลือกตั้ง (riding) อาทิ การกำหนดคุณสมบัติต่างๆ ในแต่ละตำแหน่งงาน การจ่ายค่าตอบแทน สวัสดิการต่างๆ ให้สอดคล้องกับการแข่งขันในตลาดแรงงาน ตลอดจน การให้คำปรึกษาด้านข้อกฎหมายแรงงานที่เกี่ยวข้อง

ผู้ช่วยงานสมาชิกฯ จะแบ่งออกได้เป็น ๕ ประเภท ได้แก่

๑. ผู้ช่วยงานด้านบริหารจัดการ
๒. ผู้ช่วยงานด้านกฎหมาย/นิติบัญญัติ
๓. ผู้ช่วยงานในเขตเลือกตั้ง
๔. เสมียน หรือเจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด
๕. ผู้ช่วยกิจการทั่วไป

สำหรับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในสำนักงานของประธานสภานิติบัญญัตินั้น คัดเลือกโดยประธานสภาฯ เอง โดยไม่ได้ผ่านระบบการคัดเลือกบุคลากรของสำนักงานฯ เพียงแต่สำนักงานฯ เป็นผู้ให้การแนะแนวทางเท่านั้นเอง

๓. สำนักงานเลขาธิการฯ จะมีการจัดระบบการประกาศรับสมัครงาน หรือ Job Ads /Job posting ที่ระบุตำแหน่ง แม้แต่ตำแหน่งงานเล็กๆ อย่างการจ้างพนักงานส่งหนังสือ ก็จะมีการแจ้งรายละเอียดของงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ ข้อกำหนดด้านคุณสมบัติ และประสบการณ์ต่างๆ ตลอดจนอัตราค่าตอบแทน สิทธิประโยชน์ต่างๆ แม้แต่การประเมินเลื่อนขั้น หรือแต่งตั้งบุคลากรเดิมในตำแหน่งว่างภายในก็ต้องเป็นไปโดยมีการแข่งขันที่เสรีและเปิดกว้าง สำหรับค่าตอบแทนก็ต้องให้สอดคล้องกับมาตรฐานค่าตอบแทนในตลาดแรงงาน (market value) ที่ต้องดึงดูดบุคลากรที่มีคุณภาพเข้ามาทำงาน

๔. สำหรับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ของเจ้าหน้าที่สำนักงานฯ ประกอบด้วย

๔.๑ มีสิทธิเบิกค่ายาได้ ร้อยละ ๙๐

๔.๒ มีสิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาล (กรณีเข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาล) ได้ร้อยละ ๒๕

๔.๓ โครงการที่เรียกว่า Employee Assistance Program ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหา

ต่างๆ ที่เกี่ยวกับการทำงาน ตลอด ๒๔ ชั่วโมง โดยจะเก็บข้อมูลเป็นความลับ

๔.๔ โครงการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาชีวิตส่วนตัว ที่อาจกระทบกับการทำงาน อาทิ การติดสุรา ปัญหาครอบครัว การแต่งงาน จนถึงปัญหาร้ายแรง เช่น บุคลากรที่อาจเข้าข่ายมีอาการผิดปกติทางจิต

๔.๕ โครงการสถานที่ทำงานน่าอยู่ (Respectful workplace program) เพื่อส่งเสริมพัฒนาให้สถานที่ปฏิบัติงานเป็นสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการทำงาน ตลอดจนมีความปลอดภัยในการทำงานอีกด้วย

๔.๖ โครงการข้าราชการสัมพันธ์ (Employee Relations) ที่เปิดโอกาสให้ลูกจ้างได้แสดงออกความรู้สึกว่าตนเองพึงพอใจหรือความไม่พอใจในตำแหน่งหน้าที่การงานของตนในปัจจุบันหรือไม่ และสอบถามถึงสาเหตุ รวมถึงเปิดโอกาสให้แสดงความทะเยอทะยาน หรือความต้องการย้ายไปอยู่ในตำแหน่งใหม่ หรือต้องการเลื่อนระดับไปอยู่ในตำแหน่งที่สูงขึ้นไปในระดับใด ตลอดจนสำรวจว่ามีการวางบันไดการเติบโตในหน้าที่การงานของตนเช่นไร จากนั้นให้คำปรึกษาเชิงความคิดว่า เจ้าหน้าที่ผู้นั้นควรก้าวเติบโตในตำแหน่งนั้น หรือสายงานนั้นเช่นไรตามที่เขาวาดหวังไว้

๕. โครงการปลูกผู้นำ (Succession Planning) การถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์จากเจ้าหน้าที่รุ่นเก่าที่จะพ้นไปจากองค์กร (ลาออก หรือเกษียณอายุ) ให้กับเจ้าหน้าที่อีกรุ่นหนึ่ง ให้เติบโตเพื่อมาทดแทนให้เกิดความต่อเนื่องในการปฏิบัติงานขององค์กร สถานิติบัญญัติฯ มีเครื่องมือในการจัดการในเรื่องนี้ โดยจัดให้มีการประชุมในลักษณะที่ผสมผสานเจ้าหน้าที่ระหว่างหลายสายงานเรียกว่า Cross Assembly Team โดยมี tool มากมายช่วยสนับสนุน อาทิ

- การปฐมนิเทศ ให้เริ่มคุ้นเคยกับงาน สิ่งแวดล้อม และผู้คนใหม่ฯ

- การฝึกอบรม มีทั้งแบบที่สำนักงานฯ จัดเองหรือจัดโครงการร่วมกับมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั้งในและนอกสถานที่ (ในอาคารสภาฯ หรือตามโรงแรม ห้องประชุม) โดยให้ความสำคัญกับผู้เข้ารับการอบรม โดยโครงการอบรมจัดขึ้นตามความต้องการของเจ้าหน้าที่และมีการประเมินการอบรมด้วย ตามความต้องการของลูกจ้าง หรือตามความรู้และทักษะที่จำเป็นต้องใช้ในการทำงาน การจัดให้ไปอบรมภายนอกมีข้อดีคือ ลดความกดดันจากเพื่อนร่วมงานในหน่วยงานเดียวกัน ทำให้ผู้อบรมมีความมั่นใจ ตลอดจนจัดให้การฝึกอบรมมีลักษณะจัดผสมบุคลากรจากหลากหลายสายงานแบบ Cross Assembly Employee Training เพื่อสร้างความสบายใจให้กับผู้รับการอบรม เนื่องจากไม่ใช่ผู้ร่วมงานที่ใกล้ชิดในหน่วยงานเดียวกัน

๖. นอกจากที่กล่าวมา ในระดับผู้บริหาร ยังมี Cross Assembly Management Forum คือ การให้ผู้บริหารในแต่ละสายงานมาประชุมร่วมกันเป็นประจำทุกๆ เดือน (ภาคบังคับ) ประมาณ ๑ ชั่วโมงครึ่ง ที่เรียกว่า cross assembly team โดยมีประธานสภาฯ เป็นประธานของที่ประชุม ที่นอกจากจะช่วยให้ผู้บริหารหน้าใหม่ได้รู้จักกับผู้บริหารคนอื่นๆ แล้ว ยังเป็นการพบปะระหว่างผู้บริหารสูงสุดฝ่ายการเมือง คือ ประธานสภาฯ กับผู้บริหารฝ่ายประจำในสายงานต่างๆ เป็นประจำทุกเดือน เพื่อพูดคุยหรือสอบถามความเคลื่อนไหว สถานการณ์ต่างๆ ที่น่าสนใจของสภาฯ ในปัจจุบัน ทั้งยังเปิดโอกาสให้เป็นการฝึกอบรมระดับผู้บริหารไปด้วยในตัว โดยเน้นหนักในด้านการพัฒนาทีมเวิร์คหรือการทำงานร่วมกันเป็นทีม และการเสริมสร้างภาวะผู้นำ อาจเสริมรายการ rewards and recognition การให้รางวัลตอบแทนและการยกย่อง ชมเชยเชิดชูเกียรติ เข้าไปด้วย และอาจเชิญผู้ชำนาญการในแต่ละด้าน เช่น ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายมาช่วยอบรมให้ความรู้ด้านกฎหมายใหม่ๆ ที่ทันสมัยด้วย

๗. สำหรับการอบรมเจ้าหน้าที่ระดับกลาง จะเป็นการฝึกอบรมให้ความรู้ที่จำเป็น อาทิ ด้านเทคโนโลยีในสายงานความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางของตนให้เป็นมืออาชีพยิ่งขึ้น หรือหลักการแนวทางด้านทฤษฎีการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มีสมดุระหว่างความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง และ ทักษะแบบsoft type skill (การสร้างทีม และการพัฒนาภาวะผู้นำ) และสำหรับเจ้าหน้าที่ระดับเล็กๆ อาจอบรมเพื่อพัฒนาจิตใจรักการให้บริการ เป็นต้น นอกจากนี้การพัฒนาความสามารถ/สมรรถภาพ (competency) ก็เป็นสิ่งจำเป็น โดยต้องมีการกำหนดเกณฑ์การประเมิน ผู้รับการประเมินสมรรถภาพด้วยว่าผ่านเกณฑ์หรือไม่ ในตำแหน่งในแต่ละสายงานที่ต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญในระดับหนึ่ง หากไม่ผ่านก็อาจส่งให้ไปรับการอบรมใหม่เพิ่มเติม

อย่างไรก็ดี สำหรับการศึกษาเล่าเรียนหรืออบรมส่วนตัวเพื่อเป็นการพัฒนาตนเอง เช่น การศึกษาต่อหรืออบรมด้านภาษาฝรั่งเศสเพิ่มเติม ค่าใช้จ่ายต่างๆ ต้องอยู่ในความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ ผู้ไปแสวงหาการอบรมจากภายนอกเอง

วันจันทร์ที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑

๑. กำหนดการรับฟังการบรรยายสรุป ณ ทำเนียบเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงออตตาวา เวลา ๐๙.๒๐ นาฬิกา

ผู้บรรยายสรุป

นายสนั่นชาติ เทพหัสดิน ณ อยุธยา - เอกอัครราชทูต ณ กรุงออตตาวา

๑. ภาพรวมของแคนาดา และความสัมพันธ์ระหว่างแคนาดากับไทย แคนาดาเป็นประเทศที่ได้ให้ความช่วยเหลือแก่ไทยผ่านโครงการของ CIDA มาเป็นเวลานานถึง ๒๕ ปี โดยไม่หวังผลตอบแทน (มหาวิทยาลัยขอนแก่นได้รับเงินช่วยเหลือเป็นจำนวนมาก) และเพิ่งจะยุติความช่วยเหลือเมื่อปี ๒๐๐๖ แคนาดาเป็นประเทศขนาดใหญ่ที่ร่ำรวยแต่มีประชากรน้อย และอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติ อาทิ ป่าไม้ การเกษตร อุตสาหกรรมน้ำมันในทะเล Brent แคนาดาเป็นประเทศที่ไม่นิยมนโยบายของสหรัฐฯ แต่จำใจต้องพึ่งพาสหรัฐฯ ในด้านเศรษฐกิจ สังคมของแคนาดาเป็นสังคมที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ และวัฒนธรรม คล้ายกับสหรัฐฯ แต่จะแตกต่างกันที่สังคมแคนาดาเป็นสังคมพหุนิยมแบบ Mosaic ที่ยินยอมให้แต่ละกลุ่มชาติพันธุ์หรือวัฒนธรรม คงความแตกต่างไว้ได้ ในขณะที่สังคมอเมริกันเป็นสังคมแบบ Melting pot ที่หลอมรวมคนจากหลากหลายเผ่าพันธุ์ให้ออกมาเป็นแบบเดียวกันหมด เป็นคนที่ยึดวิถีวัฒนธรรมค่านิยมหลักแบบอเมริกันเหมือนกัน แคนาดาตั้งแต่ตั้งประเทศ ก็อยู่มาได้ถึง ๑๔๑ ปีกว่า โดยมีความแตกต่างกันในหลายด้านพอสมควร มณฑลควิเบกเป็นตัวอย่างที่ดีที่ไทยควรศึกษาเปรียบเทียบกับกรณี ๓ จังหวัดภาคใต้ของไทย เมื่อชาวควิเบกส่วนใหญ่ต้องการแบ่งแยกตัวออกจากแคนาดา ก็จัดให้มีการลงประชามติกันตามครรลองประชาธิปไตย โดยไม่ใช้ความรุนแรง

๒. ไทยยังคงให้ความสำคัญกับแคนาดาน้อยกว่าที่ควรจะเป็น แคนาดาไม่ใช่ประเทศยุทธศาสตร์ของไทย โดยไทยมักให้ความสำคัญวัดเชิงปริมาณในบางเรื่องเป็นหลัก เช่น จำนวนนักท่องเที่ยวหรือปริมาณการส่งออก แม้นักท่องเที่ยวชั้นดีจากแคนาดาจะเดินทางไปยังประเทศไทยถึงปีละหนึ่งแสนแปดหมื่นคน และไทยเองก็ส่งออกสินค้ามายังแคนาดาไม่น้อย ประเด็นสำคัญที่สถานเอกอัครราชทูตไทยให้ความสำคัญมากคือ ประเด็นว่าทำอย่างไรจึงจะช่วยเกี่ยวกับการส่งเสริมแรงงานไทยให้ออกมาทำงานยังต่างประเทศ ให้สะดวกและเพิ่มมากขึ้น

ปัญหาสำคัญในปัจจุบันของแรงงานไทย คือ การออกมาทำงานต่างประเทศมีต้นทุนสูงมาก เนื่องจากคนงานต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมากให้กับบริษัทนายหน้าจัดหางานในต่างประเทศ บางประเทศสูงถึงหัวละ ๓-๔ แสนบาท โดยเฉพาะคนงานส่วนใหญ่ที่มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มักมีความรู้ต่ำ และต้องติดต่อหางานผ่านบริษัทนายหน้าเหล่านี้ บริษัทเหล่านี้ต้องจดทะเบียนกับกรมการ

จัดหางาน กระทรวงแรงงาน ซึ่งเก็บค่าทะเบียนและค่าประกัน เป็นการเพิ่มต้นทุนของคนงานทั้งสิ้น ไหนจะค่าวิ่งเต้นหาตำแหน่งงานจากนายจ้างในต่างประเทศ ซึ่งบริษัทเหล่านี้ก็ต้องดำเนินการผ่านนายหน้าในต่างประเทศอีกต่อหนึ่ง นายหน้าเหล่านี้ ประกอบด้วย แรงงานไทยที่มาทำงานอยู่เป็นเวลานานแล้วเริ่มรู้จักช่องทางหากิน เริ่มตั้งตัวเป็นนายหน้าหางานหากินกับคนไทยเสียเอง รวมถึงคนลาวที่มาทำงานในแคนาดา ซึ่งพูดภาษาฝรั่งเศสได้ นายหน้าบางคนถึงขนาดเก็บค่าทำวิชาด้วย คนไทยเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นแรงงานที่วิชาหมดอายุแล้วหนีวิชา แต่รัฐบาลแคนาดาก็ไม่ดำเนินการทางกฎหมายใดๆ

ตลาดแรงงานของแคนาดาเป็นตลาดที่ดีมาก นายจ้างให้ค่าแรงและสวัสดิการที่ดี แม้แต่แรงงานที่ไม่ต้องการฝีมือ อย่างงานเก็บใส่เคาน์เตอร์ตอนกลางคืน เพื่อไปใช้ทำเยื่อแซ่แข็งอัดกระป๋องสำหรับตกปลา หรือเก็บเห็ดในป่า ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมร้อยละล้านต่อปี ได้ค่าแรงชั่วโมงละถึงประมาณ ๘.๓๐ เหรียญดอลลาร์แคนาดา วันละ ๗ ชั่วโมง ๖ วันต่อสัปดาห์ เมื่อคำนวณหักค่าใช้จ่ายต่างๆ เช่น ภาษี ค่าหักสะสมค่าที่พัก น่าจะเหลือประมาณเดือนละ ๒๕,๐๐๐ - ๓๐,๐๐๐ บาท ซึ่งถือว่าไม่น้อยและมากพอจะส่ง กลับบ้านได้

นอกจากนี้ ในปัจจุบัน มีคนที่หาประโยชน์จากช่องโหว่ของกฎหมายของแคนาดา โดยเฉพาะการอาศัยว่ารัฐบาลแคนาดามีแนวนโยบายที่วางอยู่บนหลักมนุษยธรรม มักเห็นใจผู้ที่ขอลี้ภัยประเภทต่างๆ ทั้งการลี้ภัยการเมืองหรืออื่นๆ การขอลี้ภัยในแคนาดาจึงทำได้ง่าย นอกจากนี้กระบวนการการขอลี้ภัยก็ใช้เวลานาน กล่าวคือ ก่อนที่ศาลจะมีการไต่สวน full hearing ผู้ขอลี้ภัยนั้นจะได้รับการคุ้มครองจากศาลทันที โดยที่รัฐบาลก็ไม่สามารถแทรกแซงได้ แม้จะถูกยึดหนังสือเดินทาง แต่ก็ได้วีซ่าผู้ลี้ภัยซึ่งมีสิทธิอาศัยอยู่ในแคนาดาระยะหนึ่ง บางครั้งกระบวนการไต่สวนอาจใช้เวลานานถึง ๓ - ๕ ปี โดยผู้ลี้ภัยเหล่านี้พยายามหาช่องทางอยู่ในแคนาดาแบบสบายๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่มีงานทำ ได้กลายเป็นภาระของรัฐบาลแคนาดาในการเลี้ยงดูไปแล้วในขณะนี้ โดยปัจจุบันมีคนไทยที่ยื่นขอสถานะผู้ลี้ภัยในแคนาดามากถึง ๑๔๔ คน โดยที่ทั้งรัฐบาลไทยหรือรัฐบาลแคนาดาก็ทำอะไรไม่ได้

ปัจจุบัน การพิจารณาออกวีซ่าเข้าแคนาดาโดยสถานเอกอัครราชทูตแคนาดาประจำประเทศไทยจึงเป็นไปโดยยากมากขึ้น สาเหตุที่แคนาดาต้องมีมาตรการเข้มงวดเรื่องการออกวีซ่ามากขึ้น อาทิ ต้องแสดงเงินในสมุดบัญชีเงินฝากจำนวน ๑ ล้านบาท หรือต้องแสดงโฉนดที่ดิน บัญชีเงินเดือน ประการหนึ่งเนื่องมาจากรัฐบาลแคนาดาต้องการจะขจัดปัญหาคนกลางเก็บค่าหัวคิวของบริษัทรับจ้างหางาน รวมถึงป้องกันไม่ให้คนไทยเข้าไปยื่นขอสถานะผู้ลี้ภัยดังที่กล่าวมา ในเรื่องนี้ สถานเอกอัครราชทูตไทยเสนอทางออกว่า ควรมีการทดลองตั้งหน่วยงานหรือองค์กรกลางของรัฐ ที่ทำหน้าที่ให้บริการสนับสนุนการจัดหางานให้แรงงานไทย โดยรัฐช่วยเหลืออุดหนุนค่าใช้จ่ายครึ่งหนึ่ง แบบไม่หากำไร และเก็บค่าใช้จ่ายในอัตราค่าธรรมเนียมที่ไม่สูงมากนัก โดยทำหน้าที่เป็นศูนย์ทะเบียนข้อมูล รับบริการยื่นขอหนังสือเดินทางสนับสนุนการคัดเลือกคนไปทำงาน (recruitment) บริการแจ้งประกาศข่าวสารการรับสมัครงาน (job posting) เพื่อตัดคนกลางที่ทำให้ค่าใช้จ่ายของแรงงานไทยสูงโดยไม่จำเป็น ตลอดจนเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ อาทิ ความรู้ในการปรับตัวใช้ชีวิตในต่างแดน การฝึกสอนอบรมด้านภาษา เป็นต้น ซึ่งการตั้งศูนย์ดังกล่าวในช่วงเริ่มต้นไม่น่าจะมีค่าใช้จ่ายสูงมากนัก

กรมจัดหางานอาจจะมิใช่ข้อกำหนด เชิญให้บริษัทจัดหางานเอกชนเข้าร่วมในคณะกรรมการที่จะดูแล
องค์กรหรือหน่วยบริการกลางใหม่ที่ว่านี้ด้วย โดยรัฐอาจตั้งกองทุนสงเคราะห์ เริ่มต้นที่ประมาณ ๗๐๐ ล้าน
บาท ซึ่งจะเป็นการเปลี่ยนบทบาทของระบบนายหน้าหางานไปโดยสิ้นเชิง การออกวีซ่าโดยสถานทูตฯ
แคนาดาก็น่าจะเป็นไปโดยง่ายขึ้น ซึ่งในโครงการใหม่นี้หากสำเร็จ อาจใช้สถานทูตฯ ไทยที่แคนาดาเป็น
ตัวอย่างให้กับสถานทูตฯ ไทยที่อื่นในโลกได้ (สถานทูต ณ กรุงออตตาวาไม่มีทูตที่ปรึกษาด้านแรงงาน
ประจำอยู่ ทำให้เอกอัครราชทูตสามารถดำเนินการได้โดยง่ายขึ้น) โดยโครงการนี้หากสำเร็จ จะเป็นการ
ยกระดับการสนับสนุนให้แรงงานไทยให้ออกไปทำงานในต่างแดนได้ง่ายขึ้น และในจำนวนที่มากขึ้นด้วย
อย่างโปร่งใสและเป็นธรรมมากขึ้น นี่เป็นสิ่งที่เอกอัครราชทูตฯ ได้พยายามผลักดันตั้งแต่สมัยประจำอยู่ใน
ตะวันออกกลางแล้ว ซึ่งในเรื่องนี้นายสนั่นชาติฯ ได้เคยร่วมประชุมหารือกับรองอธิบดีกรมจัดหางานแล้ว
และได้ทราบว่าข้อติดขัดที่สำคัญ ที่ทำให้แผนนี้ยังไม่เกิดผลคืบหน้าขณะนี้คือ บริษัทจัดหางานเอกชนไม่เห็น
ด้วยกับแผนดังกล่าว เพราะเป็นการไปขัดผลประโยชน์ โดยบริษัทนายหน้าเหล่านี้ก็อิงแอบผลประโยชน์กับ
ส่วนราชการไทยในกรมแรงงานด้วย

แรงงานไทยนั้นไม่ใช่ไม่มีฝีมือ เพียงแต่ขาดการศึกษา จึงทำให้มักถูกเอาเปรียบเพราะมี
ทางเลือกน้อย หน่วยงานกลางแห่งใหม่ที่อยู่ในแผน จะรับบทเป็นจุดศูนย์กลางที่อาจขยายไปสู่ภาคเกษตร
ในการส่งแรงงานไปฝึกปรีอวิชาความรู้ทางการเกษตรในแคนาดาแล้วกลับไปพัฒนาการเกษตรของไทยได้
อีกด้วย ขณะนี้แคนาดามีโควตาให้แรงงานไทยชั่วคราวเข้าไปทำงานในแคนาดาประมาณ ๒๒,๐๐๐ คนต่อ
ปี หากสามารถเพิ่มแรงงานไทยให้ไปทำงานในแคนาดาได้เพียงแค่อ้อยละ ๑๐ คือ ๒,๒๐๐ คนในอนาคต ก็
น่าจะเป็นการดี นอกจากนี้ แรงงานไทยที่อาจมีศักยภาพพอจะออกมาทำงานในแคนาดาหรือประเทศอื่นๆ
ในโลก ได้แก่ ทหารเกณฑ์ที่ปลดประจำการใหม่ๆ ที่มีฝีมือและผ่านการฝึกอาชีพ เยวชนไทย-มุสลิมของ ส.
อ.บ.ต. ใน ๓ จังหวัดภาคใต้ที่อาจส่งไปทำงานในตะวันออกกลางได้ เพียงแต่ปัญหาปัจจุบันติดอยู่ที่กรม
แรงงาน/กรมจัดหางานไม่ยินยอมปล่อยให้องค์กรกลางที่เป็นอิสระนี้เกิดขึ้นได้ เพราะเป็นแหล่ง
ผลประโยชน์มหาศาล ทำให้สถานเอกอัครราชทูตแคนาดาในไทยกำหนดเงื่อนไขการออกวีซ่าให้แรงงาน
ไทยที่สูงและเข้มงวด เพื่อจะกดดันและสกัดกั้นระบบการเก็บค่าหัวที่ไม่โปร่งใสของไทย และทำให้แรงงาน
อีกมากในระบบไม่สามารถส่งออกไปทำงานต่างประเทศได้

สำหรับประเด็นต่อไปคือ การสนับสนุนการจัดตั้งกองทุนให้คนไทยได้มีโอกาสไปทำมาหากิน
ในต่างประเทศมากขึ้น โดยมีอาชีพ ๒ หมวดหลักคือ ด้านการเกษตร และด้านอาหาร สำหรับด้านอาหาร
ต้องผลักดันให้คนไทยได้เป็นเจ้าของกิจการอาหารไทยให้มากขึ้น ไม่ใช่ส่งเสริมเพียงแต่ให้อุตสาหกรรม
อาหารไทยเติบโตขยายตัว โดยออกใบอนุญาตให้กับผู้ประกอบการต่างชาติ โดยไม่สนใจว่าเจ้าของจะเป็น
ใครก็ได้ ปัจจุบัน มีชาวจีน มาเลเซีย หรือเวียดนามที่เป็นผู้ประกอบการอาหารเอเชียที่มีอาหารไทยร่วมอยู่
ด้วย แพรนไชส์ต่างชาติเหล่านี้ไม่ได้เป็นของคนไทย รสชาติและการเลือกใช้ส่วนผสมในอาหารก็ไม่ได้เป็น
แบบไทยแท้ การส่งเสริมควรต้องให้ความสำคัญกับผู้ประกอบการรายกลาง-ย่อยด้วย ไม่ใช่ส่งเสริมแต่เจ้า

ใหญ่อย่าง ซีพี หรือ Blue Elephant ที่สำคัญน่าจะมุ่งเน้นให้ร้านอาหารไทยของคนไทยได้มีโอกาสเกิดและเติบโตในศูนย์อาหารที่ตั้งอยู่ในท่าเลหรือย่านที่มีคนผ่านไปมามากมายในแต่ละวัน เช่น สนามบินใหญ่ๆ อย่างสนามบินโตรอนโต ฮีธโรว เจเอฟเค (นิวยอร์ก) หรือดัลเลส วอชิงตัน ร้านแบบนี้ใช้ทุนเปิดไม่มาก และใช้คนงานเพียง ๒-๓ คนต่อร้าน (เป็นร้านแบบบริการตนเอง) นอกจากนี้ ยังสามารถติดต่อประชาสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรมได้ด้วย มีผู้ประกอบการรายกลาง/ย่อยมากมายที่ต้องการเปิดร้านอาหารไทยแต่ขาดทุนซื้อกิจการ (เช่า) ต้องการให้รัฐเข้าไปซื้อสัมปทานแล้วขายต่อ หรือให้เอกชนเช่าในราคาถูก สัญญา ๓๐ ปี เป็นสมบัติของรัฐบาลไทย หากไม่มีคนเช่าก็ขายคืนได้ การส่งเสริมด้านอาหารไทยต้องทำให้ถูกวิธี เนื่องจากปัจจุบันร้านอาหารไทยที่รักษารสชาติอาหารแบบไทยแท้ๆ มีเหลืออยู่เพียงไม่กี่ร้าน สำหรับด้านเกษตรก็คล้ายกับด้านอาหารคือ รัฐไทยควรตั้งกองทุนให้ Clean Loan แก่คนไทย ให้ไปเป็นเจ้าของสวนหรือไร่ร่วมกับชาวแคริบเบียน หรือแคนาดา ที่มีภาคการเกษตรที่ใหญ่และก้าวหน้ากว่า

๒. กำหนดการศึกษาดูงาน ณ รัฐสภาแคนาดา

๒.๑ รับฟังการบรรยายสรุปเกี่ยวกับระบบงานนิติบัญญัติและการบริหารทรัพยากรบุคคลของวุฒิสภาแคนาดา เวลา ๑๐.๐๐ น. ณ ห้อง ๑๖๐ - S อาคาร Centre Block

ผู้ให้การต้อนรับและบรรยายสรุป

๑. นาย Paul Belisle เลขานุการวุฒิสภาแคนาดา

๒. นาง Suzanne Paulin ผู้อำนวยการแผนกทรัพยากรบุคคล วุฒิสภาแคนาดา

นาย Paul Belisle เลขานุการวุฒิสภาแคนาดาได้กล่าวให้การต้อนรับคณะฯ ในนามของ Dr. Noel Kinsella ประธานวุฒิสภาที่ไม่สามารถมาให้การต้อนรับได้เนื่องจากเป็นช่วงปิดสมัยประชุม มีภารกิจอยู่ที่มณฑล New Brunswick ในขณะที่นาย Peter Milliken ประธานสภาผู้แทนราษฎร ก็ติดภารกิจสำคัญเช่นกัน นาย Belisle ได้เคยมีโอกาสไปเยือนประเทศไทย เพื่อพักผ่อนพร้อมกับครอบครัวเป็นการส่วนตัว เมื่อปี ๒๕๔๙ ได้รับประสบการณ์ที่น่าประทับใจมาก และได้มีโอกาสไปเยือนรัฐสภาไทยในครั้งนั้นด้วย

ในการนี้ เลขานุการวุฒิสภาได้ฝากคำเชิญไปยังประธานรัฐสภาให้พิจารณาส่งเจ้าหน้าที่ของรัฐสภาไทยเข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่เพื่อฝึกอบรมในแคนาดา ในหลายหัวข้อที่น่าสนใจ อาทิ ด้านทรัพยากรมนุษย์ ด้านการบริหารงานของสำนักงานฯ เป็นระยะเวลา ๒ สัปดาห์ ในช่วงฤดูใบไม้ร่วงและฤดูใบไม้ผลิ ซึ่งรัฐสภาแคนาดาได้ส่งคำเชิญลักษณะนี้ไปยังรัฐสภาต่างๆ ทั่วโลกด้วยเช่นกัน

นาย Belisle เริ่มต้นเปิดการบรรยายสรุปถึงพันธกิจหลักของสำนักงานเลขานุการวุฒิสภาซึ่งปัจจุบัน มีข้าราชการในสังกัดขึ้นตรงต่อเลขานุการฯ (ไม่รวมผู้ช่วยหรือคนของสมาชิกฯ) รวม ๔๕๐ คน ว่ามีอยู่ ๒ ประการ ได้แก่

๑. การให้การสนับสนุนด้านการอำนวยความสะดวกให้กับการปฏิบัติงานของสมาชิกวุฒิสภาเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

๒. ในฐานะที่เป็นหน่วยงานอิสระทั้งจากรัฐบาล และสภาผู้แทนราษฎร สำนักงานเลขานุการวุฒิสภา มีหน้าที่ต้องรักษาความเป็นกลางทางการเมืองด้วย

ในเรื่องนี้ นาย Belisle ได้หยิบยกประสบการณ์ของตนเองขึ้นมากล่าวถึงว่า ตนได้ทำงานที่วุฒิสภามากกว่า ๓๕ ปี เริ่มจากตำแหน่งเล็กๆ เช่น เจ้าหน้าที่ส่งเอกสาร ในอดีตเจ้าหน้าที่ของรัฐสภาได้รับการแต่งตั้งและเลื่อนขั้นโดยรัฐบาล ทำให้ข้าราชการรัฐสภามีความลำบากใจในการทำงานเนื่องจากรู้สึกว่าจะไม่เป็นอิสระจากฝ่ายบริหาร ซึ่งในปัจจุบันไม่ได้เป็นเช่นนั้นแล้ว

สำหรับยุทธศาสตร์การดำเนินงานของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้แก่

๑. แสดงให้เห็นถึงการบริหารจัดการที่ดี โดยเฉพาะด้านความโปร่งใส
๒. ให้การสนับสนุนและการบริการในด้านต่างๆ ที่มีประสิทธิภาพแก่สมาชิกวุฒิสภา ขณะนี้กำลังเพิ่มการให้ความสำคัญในด้านการรักษาความปลอดภัย และด้านที่พักอาศัย
๓. เพิ่มประสิทธิภาพด้านการสื่อสารภายในรัฐสภา และกับหน่วยงานอื่นๆ นอกรัฐสภา
๔. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศหรือไอซีทีมาใช้ในการทำงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด
๕. ที่สำคัญที่สุด คือการส่งเสริมให้ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลเข้มแข็งขึ้น

โดยมีรายละเอียดดังนี้

- ๕.๑ การพัฒนานโยบายด้าน HR ให้มีความทันสมัย โดยมุ่งเน้นด้านความเป็นอยู่ของข้าราชการว่ามีความสุขดีหรือไม่
- ๕.๒ นำนวัตกรรมใหม่ๆ ในด้าน HR มาประยุกต์ใช้ในการคัดเลือกบุคลากรใหม่เข้าทำงาน โดยให้มั่นใจว่าได้คัดสรรบุคลากรที่มีความเป็นอิสระทางการเมืองและมีความสามารถในระดับหัวหน้าร่วมงานด้วย
- ๕.๓ นโยบายการจัดการด้านทรัพยากรมนุษย์จะต้องสะท้อนถึงความหลากหลายทางชาติพันธุ์และวัฒนธรรมของสังคมแคนาดา โครงสร้างของบุคลากรในสำนักงานฯ จึงต้องมีสัดส่วนที่เหมาะสมของคนผิวขาว ผิวดำ คนพื้นเมือง หรือแม้แต่ว่าสัดส่วนเจ้าหน้าที่ผู้หญิงก็ต้องเหมาะสมกับผู้ชายด้วย จากสถิติเจ้าหน้าที่ของสำนักงานฯ มีผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย และในระดับผู้บริหาร ก็มีผู้หญิงอยู่ในสัดส่วนที่สูงกว่าร้อยละ ๕๐
- ๕.๔ การปฏิบัติงานภายในสำนักงาน รวมถึงเอกสารต่างๆ ตลอดจน การสื่อสารต้องให้เป็นแบบสองภาษาคือ ภาษาอังกฤษ และภาษาฝรั่งเศสควบคู่กันไปเสมอ
- ๕.๕ ให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมที่เข้มแข็ง โดยเน้นหนักการฝึกอบรมภายในเป็นหลัก สำหรับการเลื่อนระดับก็ควรส่งเสริมเจ้าหน้าที่จากภายในมากกว่า ซึ่งรู้เรื่องของสภา มากกว่าคนภายนอก เมื่อถึงเวลาประเมินผู้บริหารระดับผู้อำนวยการ จะต้องทำการประเมินให้เป็นไปตามเกณฑ์ข้อกำหนดข้างต้นที่กล่าว

เพียงแต่ปัญหาที่กำลังเป็นที่สนใจในขณะนี้คือ ประเด็นการปฏิรูปวุฒิสภา ซึ่งปัจจุบันมีสมาชิก ๑๐๕ คน ซึ่งสมาชิกทั้งหมดมาจากการแต่งตั้ง (เสนอชื่อโดยนายกรัฐมนตรี และแต่งตั้งโดยผู้สำเร็จราชการ) รัฐบาลปัจจุบันกำลังเสนอให้แก้ไขให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง โดยนายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันคัดค้านการแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภา และไม่ได้เสนอชื่อผู้ที่มาทำหน้าที่สมาชิกวุฒิสภารุ่นใหม่เป็น

เวลา ๒ ปีแล้ว ทำให้ในขณะนี้วุฒิสภามีตำแหน่งสมาชิกว่างลงหลายคน ซึ่งประเด็นการปฏิรูปวุฒิสภานี้ย่อมต้องกระทบต่อการปฏิบัติงานของสำนักงานเลขาธิการฯ ในอนาคตอย่างแน่นอน

Ms. Suzanne Paulin ผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรบุคคล ของวุฒิสภา ได้รับช่วงบรรยายสรุปต่อจากเลขาธิการวุฒิสภา ซึ่งจะได้มีโอกาสพบปะกับคณะฯ อีกครั้งในระหว่างช่วงอาหารกลางวัน ว่างงานด้านบริหารทรัพยากรมนุษย์ในปัจจุบันของวุฒิสภาแคนาดา มีความการจัดลำดับความสำคัญ ดังนี้

๑. การพัฒนาระบบงานบริหารบุคคล หรือ HR ให้มีความทันสมัยมากขึ้น ภายใน ๒-๓ ปี และให้สอดคล้องกับแนวทางของ Canada Public Service Agency หรือสำนักงาน กพ. ของแคนาดาด้วย อาทิ การปรับปรุงให้สิ่งแวดล้อมในที่ทำงานเหมาะสมกับการทำงาน การพัฒนาสวัสดิการความเป็นอยู่ที่ดีของลูกจ้าง เป็นต้น
๒. การประกันความโปร่งใสและการตรวจสอบได้ในกระบวนการแต่งตั้งและเลื่อนระดับของเจ้าหน้าที่ โดยเฉพาะในตำแหน่งที่สำคัญของสำนักงานฯ
๓. โครงการต่างในด้าน HR ที่ทำร่วมกับ Canada Public Service Agency หรือ สำนักงาน กพ. ของแคนาดา อาทิ การทบทวนนโยบายด้าน HR ในด้านต่างๆ ให้สอดคล้องกับยุคสมัย และการเปลี่ยนแปลงด้านประชากรของแคนาดา ได้แก่ การคัดเลือกบุคคลากรเข้าทำงาน การกำหนดตำแหน่ง และประเมินผลงาน เป็นต้น

สำหรับการจัดโครงสร้างอัตรากำลัง หรือการแบ่งประเภทของเจ้าหน้าที่สังกัดสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา รวม ๖๒๕ คน มีดังนี้

๑. เจ้าหน้าที่ฝ่ายอำนวยการ (Operational Support) เช่น ด้านกฎหมาย การประชุม การจัดบันทึกการประชุม จำนวน ๙๑ คน (ร้อยละ ๑๕)
๒. ฝ่ายธุรการ (Administrative Support) เช่น เจ้าหน้าที่ส่งเอกสาร พิมพ์เอกสาร ฝ่ายพัสดุ เจ้าหน้าที่ดูแลเรื่องการจัดซื้อจัดจ้าง ฯลฯ จำนวน ๑๓๖ คน (ร้อยละ ๒๒)
๓. ที่ปรึกษาเฉพาะด้าน (professional support) เป็นบุคลากรที่จ้างจากภายนอกมาทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา เช่น ที่ปรึกษาด้าน HR ด้านสารสนเทศ ด้านกฎหมาย เป็นต้น ซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นอาจารย์ นักวิชาการ หรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา จำนวน ๘๕ คน (ร้อยละ ๑๔)
๔. ฝ่ายรักษาความปลอดภัยและอาคารสถานที่ รวม ๑๐๐ คน (ร้อยละ ๑๖)
๕. ผู้บริหาร ๒๘ คน (ร้อยละ ๔)
๖. ผู้ช่วยงานสมาชิก ฝ่ายการเมือง ๑๘๕ คน (ร้อยละ ๓๐) ในขณะที่ฝ่ายประจำมีร้อยละ ๗๐
๗. ลูกจ้างประจำ / ลูกจ้างชั่วคราวที่จ้างงานแบบตามสัญญา (ไม่รวมอยู่ในโครงสร้างนี้)

ทั้งนี้ สำหรับ ผู้ช่วยงานของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกฯ จะเป็นผู้คัดเลือกหรือว่าจ้างได้โดยตรงทั้งในสำนักงานที่ออกตัว และสำนักงานที่เขตเลือกตั้งในท้องที่ โดยสมาชิกฯ ส่วนใหญ่จะมีผู้ช่วยประมาณ ๒ - ๓ คน ต่อสมาชิกหนึ่งคน โดยสมาชิกฯ จะเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเองทั้งหมด โดยที่

สำนักงานเลขาฯ มีส่วนช่วยคัดเลือกผู้ช่วยของสมาชิกฯ ด้วยการประกาศลงโฆษณาหางานให้ รวมทั้ง การแนะแนวทางและกรอบในการคัดเลือกบุคลากรที่จะมาเป็นผู้ช่วยสมาชิกฯ ตลอดจน ทำหน้าที่เป็นแหล่งศูนย์กลางของข้อมูลด้านการหางาน/รับสมัครงาน กำหนด job description รวมถึงจัดทำรายการกำหนดคุณสมบัติต่างๆ สำหรับตำแหน่งผู้ช่วยสมาชิกฯ และช่วยตรวจสอบให้ในเบื้องต้น แต่อย่างไรก็ดี สมาชิกฯ ก็มีสิทธิเต็มที่จะทำการคัดเลือกและว่าจ้างคนมาช่วยงานได้โดยไม่ต้องผ่านหรือปรึกษาสำนักงานฯ เลยก็ได้ โดยเพียงแต่แจ้งรายชื่อผู้ที่จะมาเป็นผู้ช่วยมาให้สำนักงานฯ ทราบเท่านั้น

เนื่องจากปัญหาในปัจจุบัน และอนาคตอันใกล้ของรัฐบาลแคนาดา คือ จะมีข้าราชการจำนวนมากครบกำหนดเกษียณอายุ และโจทย์ใหญ่คือ จะหาบุคลากรมาทดแทนอัตรากำลังดังกล่าวที่จะว่างลงมากพร้อมกันได้อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาวะที่มีการขาดแคลนแรงงานในตลาดแรงงาน

นอกจากนี้ฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคล ยังต้องกำหนดลำดับความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ (strategic priority) ซึ่งเป็นเป้าประสงค์ของงานด้าน HR ให้สอดคล้องกับเป้าหมายของสำนักงานฯ โดยรวมด้วย ได้แก่

๑. การมุ่งเน้นด้านความสามารถ (Talent) ทั้งในกระบวนการคัดเลือกบุคลากร และการแต่งตั้งและการเลื่อนระดับให้เป็นไปโดยใช้หลักความสามารถมากขึ้น
๒. การให้ความสำคัญกับการฝึกอบรม การจะรักษาบุคลากรไว้กับองค์กร สำนักงานฯ จะต้องลงทุนกับบุคลากรในด้านการฝึกอบรมด้วย
๓. ส่งเสริมการประเมินผลการทำงานในทุกส่วนงาน ให้เป็นไปตามหลักความสามารถ (merit base) โดยไม่สนับสนุนการใช้เส้นสายหรือการอิงกับฝ่ายการเมือง
๔. ให้การบริการ HR สอดคล้องกับหลักการของสำนักงานฯ ที่สะท้อนความหลากหลายทางชาติพันธุ์และวัฒนธรรมของสังคมแคนาดา ให้โควตาสัดส่วนของชนกลุ่มน้อยในองค์กรอย่างเหมาะสม รวมถึงความหลากหลายทางเพศด้วย โดยเฉพาะสัดส่วนของผู้บริหารที่เป็นสตรีในระดับสูง มีกว่าร้อยละ ๕๐
๕. และประการสุดท้าย การบริหารทรัพยากรบุคคล ต้องสามารถตอบโจทย์เกี่ยวกับการให้บริการที่มีคุณภาพกับสมาชิกวุฒิสภาได้

ผู้อำนวยการ Paulin กล่าวต่อไปว่า ความท้าทายสำคัญในอนาคตอันใกล้คือการจัดเตรียมทำแผนการถ่ายทอดความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์จากข้าราชการรุ่นใหม่ไปสู่ข้าราชการรุ่นเล็กหรือที่เรียกว่า "Succession Planning" ซึ่งนอกจากจะเชิญหน่วยงานภายนอกเข้ามาประเมินศักยภาพของผู้บริหารรุ่นใหม่แล้ว (ที่เรียกว่า Leadership Skill Evaluation) การถ่ายทอดความรู้จากเจ้าหน้าที่อาวุโสที่มีกำหนดจะเกษียณประมาณ ๑๒ % ในไม่ช้านี้ ไปสู่เจ้าหน้าที่รุ่นเล็กที่จะขึ้นมาทดแทน แต่ยังไม่ทันนี้ถือเป็นความท้าทายอย่างมากของสำนักงานฯ

สำหรับการเกษียณอายุราชการของสำนักงานฯ นั้นไม่มีกำหนดบังคับเกษียณที่อายุเท่าใดอย่างตายตัวแน่นอน (Fixed compulsory retirement age) การเกษียณอายุเป็นไปตามความสมัครใจ แม้

จะกำหนดการเริ่มต้นเกษียณที่อายุ ๕๐ ปีขึ้นไป แต่ข้าราชการส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยจะทำงานอยู่ต่อไปจนถึงประมาณอายุ ๕๗ - ๕๘ ปี ทั้งนี้ เนื่องจากส่วนใหญ่ต้องการจะอยู่รับราชการจนครบกำหนดได้สิทธิรับบำเหน็จบำนาญเต็มก้อน (full pension) ซึ่งมีเงื่อนไขกำหนดให้ต้องมีอายุราชการ ๒๕ ปีขึ้นไป จึงจะมีสิทธิได้รับบำนาญ ๗๐ % ของเงินเดือนปัจจุบัน แม้ข้าราชการสามารถเลือกเกษียณอายุราชการตนเองเมื่อใดก็ได้ แต่ส่วนใหญ่ที่ผ่านมามากไม่อยู่จนถึงครบ ๖๐ ปี เพราะส่วนใหญ่ต้องการรีบเกษียณออกไปเพื่อพักผ่อนหาความสุขในช่วงที่ร่างกายยังแข็งแรงพอจะท่องเที่ยวหาความสุขได้ หรือไม่ก็ต้องการรีบเกษียณออกไปทำอาชีพอื่นๆ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอาชีพเก่าของตัวเอง เช่น อาจารย์ หรือนายความ เป็นต้น

สำหรับมาตรการถ่ายโอนหรือส่งต่อความรู้จากรุ่นสู่รุ่น หรือ succession planning ที่เป็นรูปธรรมที่ผ่านมาของวุฒิสภาก็ถือว่าประสบความสำเร็จในระดับที่น่าพอใจ โดยมีตั้งแต่การฝึกอบรมในห้องเรียนอย่างเป็นทางการเป็นกิจจะลักษณะ โดยอาจเชิญเจ้าหน้าที่ที่เกษียณออกไปแล้วให้กลับมาสอนรุ่นน้องได้ หรือระบบพี่สอนน้อง (Coaching) ในระหว่างการปฏิบัติงานก็ดี ทั้งหมดมุ่งเน้นให้เกิด Competency หรือสมรรถภาพที่จะพัฒนาขึ้นไปในอนาคต นอกจากนี้ การฝึกอบรมสำหรับข้าราชการระดับสูงที่ดูแลตำแหน่งสำคัญที่กำลังจะประเมินเพื่อเลื่อนระดับ จะมีการเชิญนักจิตวิทยาองค์กร (Organization Psychologist) มาร่วมประเมินและให้คำปรึกษาดูว่ามีความพร้อมสำหรับการเลื่อนระดับหรือไม่ เพราะแนวโน้มด้าน HR ในปัจจุบัน สิ่งที่องค์กรต้องการจากบุคลากร ไม่ได้มีแต่ วุฒิการศึกษา ความรู้ ทักษะ หรือประสบการณ์และความเชี่ยวชาญเท่านั้น แต่สิ่งที่สำคัญที่องค์กรในปัจจุบันมีแนวโน้มให้ความสำคัญมากกว่า ได้แก่

๑. บุคลิกภาพ หรือวุฒิภาวะ หรือเรียกโดยรวมว่าความประพฤติ (behaviour) หมายถึง ไม่ใช่เก่งอย่างเดียวแต่ต้องเป็นคนที่ดีด้วย โดยเฉพาะการให้ความสำคัญกับ ค่านิยมหรือจิตสำนึกเชิงจริยธรรม (ethical value / integrity) ด้วย
๒. ศักยภาพ (potential) หรือสมรรถภาพ (competency) หมายถึงความสามารถในการพัฒนาในอนาคต หรือความสามารถที่จะทำอะไรได้บ้างในอนาคต

โดยฝ่ายบุคลากรจะทำการจำลองสถานการณ์ หรือกำหนดโปรเจกชันขึ้นหนึ่งให้ผู้บริหารระดับ manager เป็นโจทย์เพื่อทดสอบว่าผู้บริหารมีวิธีการหรือสไตล์ทำงานอย่างไร ควบคู่ไปกับการพิจารณาคุณภาพของงาน สำหรับการประเมินผลงาน ฝ่ายทรัพยากรบุคคลจะมีการจัดทำระบบฐานข้อมูลด้านความสามารถ หรือ competency profile ของบุคลากรแต่ละคน เพื่อใช้เป็นจุดศูนย์กลางในการคัดเลือก การฝึกอบรม การประเมิน การให้คำปรึกษา การเลื่อนขั้นต่างๆ โดยใช้ข้อมูลดังกล่าวเป็นฐานสำคัญ

ความท้าทายอีกประการหนึ่งคือการทำอย่างไรให้ตำแหน่งงานของสำนักงานฯ มีความดึงดูดหรือเพิ่มมูลค่าในตลาดแรงงานที่ปัจจุบันมีการแข่งขันสูงมาก ในขณะที่เดียวกันสำนักงานฯ ก็ต้องการคัดบุคลากรที่ดีที่สุดเข้ามาทำงานด้วย ดังนั้น โจทย์คือจะมีอะไรมารับประกันว่าสำนักงานฯ จะได้คนที่มีคุณภาพเข้ามาทำงาน ในภาวะที่มีอัตราการแข่งขันสูงในตลาดแรงงาน ผู้อำนวยการ Paulin ตอบว่าสำนักงานฯ ต้องพยายามหาสมดุลระหว่างพันธะในการให้งานคนทำ แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องสามารถหาบุคลากรใหม่เข้ามาทดแทนคนที่ออกไปได้อย่างมีคุณภาพด้วย โดยสำนักงานฯ มีมาตรการสรรหาและ

คัดเลือกบุคลากรเชิงรุก ได้แก่ การส่งแอมมองออกไปติดต่อหาทามจองตัวนักศึกษามหาวิทยาลัยที่เก่งๆ ตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ตั้งแต่ก่อนจบการศึกษาให้มาทำงานกับรัฐสภา รวมถึงประสานงานร่วมมือกับ CPSA หรือสำนักงาน กพ. ของแคนาดาในการเป็นศูนย์รวมข้อมูลของบุคลากรที่จบการศึกษาในด้านต่างๆ ที่ตรงกับความต้องการของรัฐสภาเช่น นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ และสังคมศาสตร์ หรือร่วมมือสร้างฐานข้อมูลของผู้ที่เคยมีประสบการณ์ในงานที่รัฐสภาต้องการ เช่น มีประสบการณ์ในการร่างกฎหมาย หรือ การจัดทำรายงานการประชุม เป็นต้น แต่ต้องยอมรับว่า ที่ผ่านมากการคัดเลือกบุคลากรเข้ามาทำงานของรัฐสภาค่อนข้างประสบความสำเร็จ แต่ดังที่กล่าวแล้วข้างต้น สิ่งที่เป็นความท้าทายที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ คือ ความเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญขององค์กรที่จะมีเจ้าหน้าที่จำนวนมากครบกำหนดเกษียณอายุ รวมถึง การปฏิรูปวุฒิสภาที่ยังไม่มีความแน่นอนว่าจะมีผลออกมาในรูปใด

๒.๒ รับฟังการบรรยายสรุปเกี่ยวกับระบบงานนิติบัญญัติและการบริหารทรัพยากรบุคคลของสภาผู้แทนราษฎรแคนาดา เวลา ๑๔.๐๐ น. ณ ห้อง ๑๖๐-S อาคาร Centre Block

ผู้ให้การต้อนรับและบรรยายสรุป

- นาย Eric Janse ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร กำกับดูแลด้านกิจการต่างประเทศและองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
- นาง Kathryn Butler Malette รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร กำกับดูแลฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคล

นาย Eric Janse ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร กล่าวเปิดการบรรยายสรุปในช่วงบ่าย โดยกล่าวถึงภาพรวมเชิงองค์กรของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ว่ามีองค์กรสูงสุดที่ควบคุมการทำงานของสำนักงานฯ อีกทีหนึ่งได้แก่ Board of Internal Economy (BOIE) ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่ประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนฯ จากพรรคต่างๆ ชำราชากรระดับสูง และมีประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธาน คณะกรรมการนี้ มีหน้าที่ดูแลเกี่ยวกับการบริหารงาน และด้านงบประมาณของสภาผู้แทนราษฎร โดยสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีความรับผิดชอบมากกว่าฝั่งวุฒิสภา เนื่องจากมีจำนวนสมาชิกมากกว่า และแยกออกจากสำนักงานของวุฒิสภาอย่างเด็ดขาด โดยเฉพาะในด้านของการบริหารทรัพยากรบุคคลหรือ HR สำนักงานฯ มีเลขาธิการเป็นหัวหน้าสำนักงานในฐานะผู้บริหารสูงสุด ปัจจุบันคือนาง Audrey O'Brien เพิ่งได้รับการเสนอชื่อโดย BOIE และได้รับความเห็นชอบจากมติสภาผู้แทนราษฎรให้เป็นเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเมื่อปี ๒๐๐๕ ที่ผ่านมา และเป็นสตรีคนแรกที่ได้รับเลือกให้เป็นเลขาธิการ สำหรับสถานะ หรือระดับของศักดิ์ศรีของเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรกับเลขาธิการวุฒิสภา ในทางปฏิบัติถือว่าอยู่ในระดับที่เท่ากัน (แม้ว่าลำดับอาวุโสหรือ order of precedence เลขาธิการฝั่งวุฒิสภาจะมาก่อน) โดยเลขาธิการฯ ทั้งสองมีตำแหน่งในระดับศักดิ์ศรีที่เทียบเท่ากับระดับรัฐมนตรีว่าการของการของฝ่ายบริหาร

ภายใต้เลขาธิการฯ จะมีผู้บริหารระดับ Director General เทียบเท่าระดับรองเลขาฯ จำนวน ๗ คนที่ขึ้นตรงกับเลขาธิการฯ กำกับดูแลสายงาน หรือ Clerk Management Group ดังนี้

๑. ด้านการคลังและงบประมาณ (Financial Service)

๒. ด้านข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Services)
๓. ด้านการประชุม (Procedural Services)
๔. ด้านกฎหมาย (Law clerk and parliamentary counsel)
๕. ด้านการรักษาความปลอดภัยและอาคารสถานที่ (Sergeant-at-Arms / Precinct service)
๖. ด้านทรัพยากรบุคคล (Human Resources and Corporate Planning Service)
๗. ด้านต่างประเทศ (International and Interparliamentary Affairs เป็นหน่วยงานร่วมกับฝั่งวุฒิสภา แต่ขึ้นสังกัดกับฝั่งสภาผู้แทนฯ)
๘. นอกจากนี้ มีกลุ่มงานอีกกลุ่มหนึ่งที่ไม่แยกออกเป็นสายงานหลัก แต่จะขึ้นตรงต่อเลขาธิการฯ คือ ฝ่ายตรวจสอบภายใน (Audit and Review Department)

โดยนโยบายของสำนักงานฯ จะเปิดโอกาสให้รองเลขาฯ แต่ละคนได้มีโอกาสผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนสลับกันไปบริหารดูแลจนครบทุกสายงาน เพื่อให้รองเลขาฯ แต่ละคนได้เรียนรู้ผ่านงานให้ครบทุกด้าน และจะได้พิจารณาได้ว่าใครจะเป็น candidate เลขาธิการฯ คนต่อไปในอนาคตได้

Mrs. Kathryn Butler Malette รองเลขาฯ กำกับดูแลฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคล และการวางแผนองค์กร (Director General on HR and Corporate Planning Services) รับช่วงการบรรยายต่อว่าข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติของสภาผู้แทนฯ จะแยกออกจากฝ่ายบริหารและฝั่งวุฒิสภาอย่างชัดเจน โดยมีกฎหมายที่ว่าด้วยการจ้างงานของข้าราชการฝ่ายนิติบัญญัติ โดยเฉพาะแยกออกจากข้าราชการฝ่ายบริหาร ได้แก่ "Parliamentary Employment and Staff Relations Act" มารองรับนโยบายเกี่ยวกับการดำเนินงานด้าน HR ของสภาผู้แทนฯ

สำนักทรัพยากรบุคคลของสภาผู้แทนฯ จะดูแลงานด้าน HR ของสภาผู้แทนโดยตรง ซึ่งรับผิดชอบข้าราชการประจำในสังกัดกว่า ๑,๕๐๐ คน ในหลายด้าน อาทิ

- การวางยุทธศาสตร์องค์กร (Corporate Strategy) ด้านทรัพยากรบุคคล
- การกำหนดและพัฒนาแผนส่งต่อความรู้และความเชี่ยวชาญ (Succession Planning) เพื่อให้ทันกับการเกษียณอายุของข้าราชการจำนวนมากที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้
- การปรับปรุงสถานที่ทำงานหรือ work site ให้เป็นสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เหมาะสม
- รับผิดชอบการกำหนดตำแหน่ง / การดูแลด้านค่าตอบแทนต่างๆ
- การจัดทำฐานเงินเดือน (pay roll) สวัสดิการ สิทธิประโยชน์ และเงินชดเชยต่างๆ
- การจัดการรักษาพยาบาลเตรียมพร้อมประจำในที่ทำงาน
- การจัดการฝึกอบรม โดยเฉพาะที่กำลังเน้นหนักคือ โครงการพัฒนาผู้นำ Leadership development training เพื่อลงทุนกับข้าราชการที่จะเติบโตไปเป็นผู้บริหารต่อไป

ในขณะที่ สมาชิกสภาผู้แทนฯ จะมีสิทธิในการเลือกผู้ช่วยของตนเอง ทั้งในสำนักงานที่ ออตดาวาและสำนักงานในเขตเลือกตั้งท้องถิ่นของตน โดยรับผิดชอบการคัดเลือก การจ้าง และดูแลผู้ทำ หน้าที่ช่วยงานของตนด้วยตนเอง โดยที่สำนักงานฯ เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด

สำหรับการนโยบายด้าน HR จะมีการทบทวนนโยบายเชิงยุทธศาสตร์ทุกๆ ครั้งเมื่อมีการ เปลี่ยนสภาฯ หรือตามอายุวาระหรือสมัยของสภาฯ โดยสภาฯ ชุดปัจจุบันเป็นชุดที่ ๓๙ โดยขณะนี้ สำนัก งานฯ มีความท้าทายหลายประการในการตอบสนองในด้านการบริหารงานบุคคลากร อาทิ การหาบุคลากร มาทดแทนข้าราชการที่มีกำหนดจะเกษียณอายุจำนวนมากในเร็วๆ นี้ ตลอดจน ภาวะด้านการเงินและ งบประมาณของสำนักงานฯ ที่จะต้องนำไปใช้ในการซ่อมบำรุงอาคารรัฐสภาที่เริ่มจะเสื่อมโทรมไปตามอายุ แล้ว ทำให้ฝ่าย HR มีความจำเป็นต้องทบทวนยุทธศาสตร์ strategic outlook ใหม่ให้สอดคล้องกับเงื่อนไข เหล่านี้ ซึ่งในจุดนี้ฝ่ายไทยได้ให้ความเห็นว่าการทบทวนปรับแผนยุทธศาสตร์ด้าน HR ทุกๆ ๓ - ๕ ปีน่าจะ ไม่เพียงพอและทันกับความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของโลกในปัจจุบัน เนื่องจากการวางแผนดังกล่าวจะมี ช่องว่าง นานถึง ๔ ปีในการจะประเมินอนาคตซึ่งอาจล่าช้าเกินไป

สำหรับการกำหนดและประเมินแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าว เป็นไปในแบบในระนาบแนวนอน (cross service planning / cross directorate) กล่าวคือ เป็นการวางแผนและประเมินแบบทั่วองค์กร ในทางแนวนอนที่ไม่ได้เจาะลงทางลึกของแต่ละสายงาน สำหรับการจัดสรรงบประมาณ แม้ว่ารัฐบาล (ผ่าน treasury board) จะเป็นผู้จัดสรรงบประมาณให้กับสภาผู้แทนฯ แต่ก็ยังเป็นไปตามความประสงค์ของรัฐสภา ทั้งสิ้น ซึ่งการของบของรัฐสภาก็เป็นไปแบบสมเหตุสมผล และรัฐสภาก็ได้รับงบตามที่ขอไปทุกครั้ง โดยไม่ เคยถูกปฏิเสธ อีกประการหนึ่ง งบประมาณดังกล่าวของรัฐสภาก็เป็นงบก้อนแยกจากงบส่วนอื่นๆ ใน ลักษณะ supplementary budget โดยเฉพาะ งบที่จะขอมาเสริมเพิ่มเติมในส่วนของคณะกรรมการ การสามัญของสภาฯ ด้วย

สำหรับประเด็นการเติบโตก้าวหน้า และการเคลื่อนไหวของตำแหน่งงานในองค์กร (workforce mobility) ในสภาผู้แทนฯ ก็เป็นปกติที่จะมีข้าราชการเข้ามาใหม่และออกจากงาน สำหรับการ เติบโตส่วนใหญ่ข้าราชการจะเติบโตก้าวหน้าตามสายงานของตนเอง โดยอาจแบ่งข้าราชการได้ออกเป็น ๒ จำพวก ได้แก่

๑. ข้าราชการที่เกิดและเติบโตที่สภาฯ โดยถือเป็นลูกหม้อของรัฐสภา ที่เริ่มงานตั้งแต่ระดับ เล็กๆ จนก้าวหน้าเติบโตเป็นผู้บริหาร ข้าราชการประเภทนี้จะอยู่กับรัฐสภานาน

๒. ข้าราชการอีกจำพวกหนึ่ง จะมีวุฒิการศึกษาดี มีประสบการณ์มาจากหน่วยงานภายนอก และต้องการจะเข้ามาเติบโตก้าวหน้าในรัฐสภาอย่างรวดเร็ว โดยได้วางแผนการเติบโตหรือ career path ไว้ อย่างชัดเจน และหากไม่สามารถเติบโตก้าวหน้าตามที่หวังไว้ รวมถึงเรื่องค่าตอบแทน บุคลากรประเภทนี้จะ อยู่ไม่ทน ก็อาจจะออกไปจากองค์กรอย่างรวดเร็ว

ซึ่งแน่นอนว่า รัฐสภาที่กำลังมีโครงการสำหรับข้าราชการที่เก่งๆ มีความสามารถและต้องการ เติบโตก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว หรือ High Flyer Program เป็นโครงการที่เสนอค่าตอบแทนสูงดึงดูดให้

บุคลากรที่มีคุณภาพอยู่กับองค์กรนานๆ โดยอาจให้แรงจูงใจเป็นความก้าวหน้าที่รวดเร็ว โดยปกติเป็นที่ทราบดีว่าการแข่งขันในตลาดแรงงานปัจจุบันมีอยู่สูง ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือผู้ที่สมัครตำแหน่งที่ปรึกษาของรัฐบาล ส่วนใหญ่จะได้รับการตอบรับงานจากหน่วยงานอื่นๆ แล้วมากกว่าหนึ่งที่ทั้งสิ้น นอกจากนี้ รัฐบาลมีอีกเป้าหมายหนึ่งคือการเปิดรับบุคลากรที่มาจากทุกภาคส่วน /ภูมิภาคของแคนาดา เพื่อจะได้เป็นตัวแทนของชาวแคนาดาในทุกๆ ภาค เพียงแต่ในความเป็นจริง รัฐบาลมีทางเลือกด้านบุคลากรที่ไม่ได้มากและหลากหลายตามที่หวังไว้

แม้การลงทุนด้านการพัฒนาบุคลากรด้านการฝึกอบรมบางครั้งอาจเห็นผลเป็นรูปธรรมได้ช้า แต่ฝ่ายบริหารบุคคลของสภาผู้แทนฯ ก็ยังให้ความสำคัญกับการฝึกอบรม โดยเฉพาะ

- โครงการ Talent Management Strategy ซึ่งมุ่งเน้นการแก้ไขจุดอ่อนของการโอนถ่ายความรู้และประสบการณ์ระหว่างรุ่นต่อรุ่น (Succession) ของข้าราชการเก่าที่ใกล้จะเกษียณไปสู่ข้าราชการรุ่นกลางหรือรุ่นใหม่ ที่มีปัญหาโตไม่ทัน
- การให้ความสำคัญกับการพิจารณาเลื่อนระดับหรือคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งจากคนภายในก่อน
- มุ่งเน้นฝึกอบรมและถ่ายทอดความรู้ที่เป็นความรู้เฉพาะด้านที่ไม่สามารถหาที่อื่นได้นอกจากที่รัฐบาล เช่น การจดบันทึกการประชุม ความเชี่ยวชาญในงานด้านการประชุม เป็นต้น
- เมื่อคัดเลือกหรือแต่งตั้งข้าราชการในตำแหน่งหนึ่งแล้ว ฝ่ายทรัพยากรบุคคลจะต้องตรวจสอบกับเจ้าหน้าที่ผู้นั้นอยู่เสมอว่ามีความพอใจกับตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งหรือเลื่อนระดับหรือไม่ รวมถึงเข้าไปให้คำแนะนำเกี่ยวกับสู่ทางการเติบโตก้าวหน้าหรือ career path ของตำแหน่งนั้นในอนาคต

ในประเด็นค่าตอบแทน เพื่อเป็นการดึงดูดบุคลากรใหม่ให้เข้ามาทำงานมากขึ้นและรักษาบุคลากรเก่าไว้ ฝ่ายทรัพยากรบุคคลต้องมีการวิเคราะห์ตลาดแรงงาน ด้วยการเปรียบเทียบเงินเดือนหรือค่าตอบแทนกับหน่วยงานของรัฐอื่นๆ (เช่น หน่วยงานของรัฐบาลกลาง) และเปรียบเทียบกับอัตราเงินเดือนของภาคเอกชนอยู่เสมอ เพื่อให้คุณค่าของการแข่งขันในตลาดแรงงานไม่ตกลงไป โดยไม่ต้องเผชิญกับปัญหาสมองไหลไปยังหน่วยงานที่ให้ค่าตอบแทนสูงกว่า โดยเฉพาะการให้แรงจูงใจกับตำแหน่งงานที่มีความชำนาญเฉพาะด้านของรัฐบาลที่ยากจะหาคนมาทดแทนได้ เช่น ผู้เชี่ยวชาญด้านการประชุม เป็นต้น ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือ ตำแหน่งงานทางด้านสารสนเทศหรือ IT ที่เอกชนมักจ่ายค่าตอบแทนสูงกว่า และมักมีข้าราชการหนีหรือถูกดึงตัวไปอยู่กับบริษัทเอกชนจำนวนมาก โดยเฉพาะในช่วงที่ธุรกิจด้านไอทีหรือคอมพิวเตอร์เติบโตเฟื่องฟูแต่ในทางกลับกันในช่วงที่เศรษฐกิจไม่ดี และอุตสาหกรรมภาคไอทีซบเซา บุคลากรจากเอกชนก็จะกลับเข้าหางานกับภาครัฐราชการ เนื่องจากมีความมั่นคงมากกว่า แต่ทั้งนี้ก็แล้วแต่สายงานแต่ละด้าน

ต่อมา เป็นประเด็นสหภาพข้าราชการ สำหรับแคนาดาได้มีกฎหมายบัญญัติไว้ชัดเจนเรื่องสหภาพข้าราชการ สำหรับสหภาพข้าราชการของรัฐสภาแคนาดา นับว่าเข้มแข็งและมีบทบาทมากในด้านแรงงานสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง โดยปัจจุบันมีสหภาพอยู่จำนวน ๔ สหภาพแบ่งตามสายอาชีพ (เช่นสหภาพข้าราชการฝ่ายรักษาความปลอดภัย) เพียงแต่มีสหภาพเพียง ๒ สหภาพ เท่านั้นที่มีบทบาทสูงและมีอำนาจต่อรอง สหภาพเหล่านี้เป็นสหภาพที่ไม่ได้จำกัดเฉพาะข้าราชการของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนฯ เท่านั้น แต่เป็นสหภาพที่มีลูกจ้างของรัฐจากหลายหน่วยงานราชการทั่วประเทศเป็นสมาชิกในสำนักงานเลขาธิการฯ มีข้าราชการประมาณ ๖๐% สังกัดสหภาพ โดยมีกฎหมายด้านแรงงานกำกับไว้ อย่างชัดเจน แต่ก็ไม่ใช่ว่าข้าราชการทุกคนจะเป็นสมาชิกสหภาพ เนื่องจาก การเป็นสมาชิกมีค่าธรรมเนียมรายปีที่ต้องเสีย ตลอดจน เจ้าหน้าที่ในบางสายงานมีธรรมเนียมห้ามไม่ให้เข้าร่วมเป็นสมาชิกสหภาพ ด้วยเหตุผลด้านจรรยาบรรณของอาชีพ เช่น ข้าราชการในฝ่ายทรัพยากรบุคคลหรือ HR เป็นต้น

สำหรับการดำเนินงานของสหภาพจะทำหน้าที่เป็นตัวแทนของข้าราชการในการเจรจาต่อรอง ในประเด็นต่างๆ เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของข้าราชการกับนายจ้าง เช่น เงื่อนไขการทำงาน วันและเวลา ในการทำงานต่อหนึ่งสัปดาห์ สิทธิในการลาต่างๆ ค่าตอบแทน สวัสดิการและสิทธิประโยชน์ โดยที่ข้าราชการแต่ละคนไม่มีสิทธิหรือได้รับอนุญาตเรียกร้องหรือต่อรองใดๆ กับนายจ้างโดยไม่ผ่านสหภาพ ผลของการต่อรองจะทำออกมาในรูปของสัญญาหรือข้อตกลงที่เป็นลายลักษณ์อักษรชัดเจนระหว่างนายจ้างกับสหภาพ ทั้งนี้ อนุญาตให้สหภาพมีการเจรจาต่อรองกับนายจ้างได้ แต่ไม่ยินยอมให้มีการนัดหยุดงานหรือ strike ซึ่งทั้งสองฝ่ายมีพันธะที่จะต้องปฏิบัติตามสัญญาดังกล่าว ซึ่งจะมีการทบทวนแก้ไขทุกๆ ๒ - ๓ ปี ที่ผ่านมามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสหภาพกับนายจ้างส่วนใหญ่จะเป็นการพูดคุยหารือกันมากกว่าการเรียกร้องหรือประท้วง โดยความสัมพันธ์ระหว่างสหภาพกับนายจ้างที่ผ่านมาก็ถือว่าเป็นความสัมพันธ์ที่ดีไม่มีปัญหาและเน้นการปรึกษาหารือมากกว่าจะเป็นความสัมพันธ์แบบที่เป็นปฏิปักษ์ต่อกัน

นอกจากการจ้างงานแบบประจำแล้ว สภาผู้แทนฯ ยังมีการจ้างงานแบบไม่เต็มเวลาหรือชั่วคราว (part time employment) ด้วย ซึ่งเงื่อนไขการทำงาน (work condition) และสิทธิประโยชน์ไม่เท่ากับลูกจ้างประจำในหลายประการ การจ้างงานแบบชั่วคราวนี้จะขึ้นอยู่กับปริมาณงานของสภาฯ ในช่วงที่รัฐสภา มีภารกิจงานมากในแต่ละช่วงของปฏิทินงานในแต่ละปี เช่น ในช่วงเปิดสมัยประชุม ซึ่งจะมีงานมากกว่าช่วงปกติ ก็จะมีการจ้างคนงานเพิ่ม เช่น จ้างเจ้าหน้าที่จดชวเลขเพิ่ม โดยเฉพาะงานที่มีลักษณะเป็นกะหรือเป็นผลัดเวร เช่น พนักงานบริการอาหาร หรือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย หรืออาจเป็นการจ้างนักเรียน นักศึกษามหาวิทยาลัยมาทำงานพิเศษเป็น Page Boy ที่ช่วยงานทั่วไปในห้องประชุม เป็นต้น

ข้อมูลเชิงวิเคราะห์จากการศึกษาคุณงาน

❖ ด้านโครงสร้าง/ระบบงาน

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร รัฐสภาkongเกรส

- มีการแบ่งโครงสร้างองค์กรตามลักษณะของภารกิจ โดยมีการจัดแบ่งโครงสร้างชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน โดยแบ่งเป็นสำนักต่าง ๆ ออกเป็น ๙ สำนัก ดูแลรับผิดชอบงานตามลักษณะภารกิจของตนเอง ทำให้งานเกิดประสิทธิภาพ

- รัฐสภาkongเกรส มี Library of congress หรือห้องสมุดแห่งชาติสหรัฐ เป็นห้องสมุดของฝ่ายนิติบัญญัติแยกออกมาต่างหาก โดยเป็นห้องสมุดที่ใหญ่และทันสมัยที่สุดในโลก เก็บรวบรวม หนังสือ แผนที่ สิ่งพิมพ์ และเอกสารต่าง ๆ มากกว่า ๑๒๐ ล้านชิ้น ซึ่งถือเป็นคลังข้อมูล ข่าวสารชั้นดีในการค้นคว้าข้อมูลของสมาชิกรัฐสภา ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ รวมทั้งประชาชนทั่วไป

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร รัฐสภาแคนาดา

- มีการแบ่งภารกิจการดำเนินงานออกเป็น ๗ ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ ด้านการคลังและงบประมาณ ด้านข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการประชุม ด้านกฎหมาย ด้านการรักษาความปลอดภัยและอาคารสถานที่ ด้านทรัพยากรบุคคล ด้านต่างประเทศ และมีฝ่ายตรวจสอบภายในขึ้นตรงต่อเลขาธิการอีกฝ่าย ซึ่งการแบ่งภารกิจงานออกเป็น ๗ ด้าน นั้น ทำให้การดำเนินงานเกิดความชัดเจนไม่ซ้ำซ้อน

❖ ด้านอัตรากำลัง

- ในส่วนอัตรากำลังทั้งของรัฐสภาkongเกรส และรัฐสภาแคนาดา มีอัตรากำลัง ดังนี้

	รัฐสภาไทย		รัฐสภาkongเกรส	รัฐสภาแคนาดา	
	สผ.	สว.	สผ.	สผ.	สว.
จำนวนข้าราชการ	๑,๖๒๓	๘๔๗	๒๗๖	๑,๕๐๐	๔๕๐
จำนวนสมาชิก	๔๘๐	๑๕๐	๔๓๕	๓๐๑	๑๐๕
อัตราส่วน	๓.๕/๑	๕.๕/๑	๑/๑.๕	๕/๑	๔/๑

จากตารางดังกล่าว ในส่วนของสำนักงานเลขาธิการของรัฐสภาแคนาดามีสัดส่วนอัตรากำลังต่อสมาชิกใกล้เคียงกับรัฐสภาไทย จึงมีความเป็นไปได้ว่าสามารถรองรับภารกิจองค์กรได้ใกล้เคียงกับประเทศไทย ส่วนสำนักงานเลขาธิการของรัฐสภาkongเกรสมีสัดส่วนข้าราชการน้อยกว่าจำนวนสมาชิกรวม เนื่องจากรัฐสภาkongเกรสได้ให้โควต้าสมาชิกรัฐสภาแต่ละคนสามารถมีผู้ช่วยได้ถึง ๒๒ คน แม้สมาชิกรัฐสภาkongเกรสส่วนใหญ่จะจ้างผู้ช่วยประมาณ ๑๐ คน ก็ตาม ถือว่ามากกว่าสมาชิกของรัฐสภาไทยอยู่ดี จึงเห็นได้ว่าเป็นเหตุให้จำนวนข้าราชการของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาkongเกรสน้อยกว่าจำนวนสมาชิกที่มีอยู่

❖ **ด้านการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล**

รัฐสภาองเกรส

- การบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลของรัฐสภาองเกรส จะไม่เน้นที่ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเพียงอย่างเดียว และจะมุ่งเน้นอบรมและพัฒนาข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานควบคู่ไปกับผู้ช่วยของสมาชิกด้วย เนื่องจากสมาชิกรัฐสภาองเกรสแต่ละคนจะมีผู้ช่วยประมาณ ๑๐ คน ซึ่งถือว่ามีจำนวนมาก และมีบทบาทต่อการทำงานของสมาชิกมากด้วย ถึงแม้สมาชิกส่วนใหญ่จะจ้างคนที่เป็งานหรือเก่งงานแล้วมาช่วย แต่ก็ยังมีจำนวนมากที่แจ้งความประสงค์ขอฝึกอบรม ซึ่งจะเป็นด้านงานเลขานุการเป็นส่วนใหญ่ อาทิเช่น การใช้คอมพิวเตอร์ การรับส่งแฟกซ์ การใช้อีเมล เป็นต้น

รัฐสภาแคนาดา

- การบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลของรัฐสภาแคนาดานั้น จะมุ่งเน้นด้านความสามารถ (Talent) ทั้งในกระบวนการคัดเลือกบุคลากร การแต่งตั้ง และการเลื่อนระดับ โดยจะให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมและการรักษาบุคลากรไว้ในองค์กร อีกทั้งยังส่งเสริมการประเมินผลการทำงานในทุกส่วนงานให้เป็นไปตามหลักความสามารถ (merit base) โดยหลีกเลี่ยงการใช้เส้นสายหรือการอิงกับฝ่ายการเมือง

❖ **ด้านค่าตอบแทน**

- ในเรื่องค่าตอบแทนทั้งรัฐสภาองเกรสและรัฐสภาแคนาดาต่างให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในส่วนของรัฐสภาแคนาดาที่ให้ความสำคัญต่อการดึงดูดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถสูงและมีวุฒิภาวะสูงให้เข้ามาทำงานในองค์กร โดยคำนึงถึงค่าของผลงานที่สอดคล้องกับค่าตอบแทนเมื่อเทียบอัตราจ้างกับหน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐและภาคเอกชนอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ดึงดูดคนดีคนเก่งให้มาปฏิบัติหน้าที่รัฐสภา โดยหวังผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

❖ **ด้านเทคโนโลยี**

รัฐสภาองเกรส

- รัฐสภาองเกรส จะมี Legislative Computer System (LCS) ซึ่งจะดูแลด้านเทคโนโลยีของสำนักงานและดูแลระบบการลงคะแนนเสียงด้วยอิเล็กทรอนิกส์ในห้องประชุม (electronic voting system) โดยจะเก็บบันทึกการลงคะแนนไว้ อีกทั้งในปัจจุบันการจดบันทึกประชุมต่าง ๆ ยังใช้เครื่องแปลงคำพูดเป็นตัวอักษรหรือการพิมพ์ผ่านระบบคอมพิวเตอร์ (computer assisting transcription) รวมถึงการใช้เครื่องบันทึกที่มีเทคโนโลยีแยกแยะเสียงผู้พูด (voice recognition technology) ซึ่งมีความถูกต้องแม่นยำถึง ๙๘.๖% เข้าช่วยหมดแล้ว

รัฐสภาแคนาดา

รัฐสภาแคนาดา จะมุ่งเน้นที่การนำเทคโนโลยีสารสนเทศหรือไอทีมาใช้ในการทำงานเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด อีกทั้งยังเพิ่มประสิทธิภาพด้านการสื่อสารภายในรัฐสภา และกับหน่วยงานอื่น ๆ ภายนอกรัฐสภาอีกด้วย

โดยในการศึกษาดูงานในครั้งนี้ นับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาถึงแนวทางการพัฒนารัฐสภาไทยในอนาคตในด้านต่าง ๆ ที่ได้ไปศึกษาดูงาน อาทิ

๑. การพัฒนานโยบายด้าน HR ให้มีความทันสมัย โดยเน้นหนักด้านความเป็นอยู่ของข้าราชการว่ามีความสุขดีหรือไม่

๒. การให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมที่เข้มแข็ง โดยเน้นการฝึกอบรมภายในเป็นหลัก สำหรับการเลื่อนระดับก็ควรส่งเสริมเจ้าหน้าที่จากภายในมากกว่าซึ่งรู้เรื่องของสภา มากกว่าคนภายนอก เมื่อประเมินผู้บริหารระดับผู้อำนวยการ จะทำการประเมินให้เป็นไปตามข้อกำหนดข้างต้น

๓. ปรับปรุงให้สิ่งแวดล้อมในที่ทำงานเหมาะสมกับการทำงาน การพัฒนาสวัสดิการความเป็นอยู่ที่ดีของลูกจ้าง เป็นต้น

๔. การมีที่ปรึกษาเฉพาะด้าน (professional support) เป็นบุคลากรที่จ้างจากภายนอกมาเป็นที่ปรึกษา เช่น ที่ปรึกษาด้าน HR ด้านสารสนเทศ ด้านกฎหมาย เป็นต้น ซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นอาจารย์ นักวิชาการ หรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา จำนวน ๘๕ คน (ร้อยละ ๑๔)

๕. การให้ความสำคัญกับการฝึกอบรม การจะรักษาบุคลากรไว้กับองค์กร สำนักงานฯ จะต้องลงทุนกับบุคลากรในด้านการฝึกอบรมด้วย

๖. ส่งเสริมการประเมินผลการทำงานในทุกส่วนงานเป็นไปตามหลักความสามารถ (merit base) โดยหลีกเลี่ยงการใช้เส้นสายหรือการอิงกับฝ่ายการเมือง

๗. การถ่ายทอดความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์จากข้าราชการรุ่นใหญ่ ไปสู่ข้าราชการรุ่นเล็ก หรือที่เรียกว่า "Succession Planning"

๘. การสร้างบุคลิกภาพ หรือคุณลักษณะ หรือเรียกโดยรวมว่าความประพฤติ (behavior) หมายถึง ไม่ใช่เก่งอย่างเดียวแต่ต้องเป็นคนที่ดีด้วย โดยเฉพาะการให้ความสำคัญกับค่านิยมหรือจิตสำนึกเชิงจริยธรรม (ethical value / integrity) ด้วย

๙. การมีความสามารถในการพัฒนาสมรรถภาพ (Competency) ในอนาคต หรือความสามารถที่จะทำอะไรได้บ้างในอนาคต

๑๐. การสร้างตำแหน่งงานของสำนักงานฯ ให้มีความดึงดูดหรือมีมูลค่าที่เทียบเท่าในตลาดแรงงาน ซึ่งปัจจุบันมีการแข่งขันสูงมาก และหาสมดุลระหว่างพันธะในการให้งานคนทำ แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องหาบุคลากรใหม่เข้ามาทดแทนคนเก่าที่ออกไปได้อย่างมีคุณภาพด้วย

๑๑. การที่รัฐสภามีโครงการสำหรับข้าราชการที่เก่งๆ และต้องการเติบโตก้าวหน้ารวดเร็ว หรือ High Flyer Program เป็นโครงการที่มีค่าตอบแทนสูงดึงดูดรักษาให้บุคลากรที่มีคุณภาพ อยู่กับองค์กรจนเกษียณอายุราชการ โดยอาจให้แรงจูงใจเป็นความก้าวหน้าที่รวดเร็วอีกทางหนึ่ง

ความเห็นของฝ่ายเลขานุการ

จากรายงานการศึกษาดูงานต่างประเทศของข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) นั้น ฝ่ายเลขานุการได้มีการพิจารณา ศึกษา วิเคราะห์ ถึงประเด็นต่าง ๆ ที่น่าสนใจ ทั้ง ๒ ประเทศ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาของหน่วยงานสนับสนุนของรัฐสภาไทยในอนาคตดังต่อไปนี้

๑. ด้านโครงสร้างและระบบงาน

๑) ควรปรับปรุงโดยยุบรวมกลุ่มงานห้องสมุดจากสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นหอสมุดรัฐสภาเพื่อให้สมาชิกรัฐสภาและประชาชนได้มีแหล่งข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าและอ้างอิงที่หลากหลาย เช่น รวมหนังสือ แผนที่ สิ่งพิมพ์ แอ็บสันท์ที่ภาพ เพลง และเอกสารงานวิจัยและอื่น ๆ อย่างสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นเหมือนกับห้องสมุดรัฐสภาคอนเกรสของประเทศสหรัฐอเมริกา สอดคล้องกับแนวทางของประธานวุฒิสภา

๒) ควรกำหนดให้มีกลุ่มงานกฎหมายภายในสำนักบริหารงานกลางของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เพื่อดำเนินการด้านวินัยของข้าราชการและด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานฯ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ในการเป็นผู้แทนดำเนินการเกี่ยวกับคดีความต่าง ๆ เหมือนกับประเทศสหรัฐอเมริกา กับทั้งเป็นการส่งเสริมให้ข้าราชการมีความรู้และประสบการณ์โดยการส่งมอบความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง ซึ่งปัจจุบันภารกิจตรงนี้เป็นหน้าที่ของสำนักกฎหมายและสำนักบริหารงานกลาง ทำให้สำนักกฎหมายแบ่งเวลามาปฏิบัติด้านวินัยและเป็นผู้แทนในการทำคดีความ จึงน่าจะส่งเสริมให้ข้าราชการสำนักกฎหมายมีประสบการณ์ตามกระบวนการนิติบัญญัติอย่างแท้จริง ตลอดจนข้าราชการสำนักบริหารงานกลางก็จะต้องมีความเชี่ยวชาญด้วยเช่นกัน เพราะขาดการเป็นเจ้าภาพ

๓) ควรเร่งก่อสร้างอาคารรัฐสภา เพื่อให้มีสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดีและเอื้อต่อประสิทธิภาพสูงสุดของหน่วยงานรัฐสภา ซึ่งประเทศแคนาดาให้ความสำคัญและสอดคล้องกับนโยบายของประธานรัฐสภา

๔) ควรมุ่งเน้นการใช้ประโยชน์จากการกำหนดตำแหน่งที่ปรึกษาของทั้ง ๒ สภาราชการที่มีอยู่หลายด้าน ให้ปฏิบัติหน้าที่ในการช่วยเหลือสำนักงานฯ และสมาชิกรัฐสภาด้านกระบวนการนิติบัญญัติ หากจำเป็นจะว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญมาเป็นที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ด้านเทคโนโลยี ด้านบริหารงานบุคคลก็สามารถดำเนินการได้ทันที ซึ่งเรื่องนี้ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศแคนาดาดำเนินการอยู่อย่างจริงจัง

๕) ควรเร่งดำเนินการบริหารงานบุคคลในการสรรหา รักษาระบบคนดีคนเก่ง (Talent) ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่มีค่านิยม หรือมีจิตสำนึกเชิงจริยธรรม (Ethical value/Integrity) และศักยภาพ (Potential) หรือสมรรถภาพ (Competency) ที่มีความสามารถในการพัฒนา กำลังคนเพื่อให้เป็นมืออาชีพได้ในอนาคตมาปฏิบัติหน้าที่ใน ๒ สำนักงานฯซึ่งประเทศแคนาดาให้ความสำคัญและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การบริหารงานบุคคลของรัฐสภาที่ ๓ การพัฒนากำลังคนเพื่อให้

ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และที่ ๔ การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้มีจิตสำนึกของวัฒนธรรมการทำงาน มุ่งผลสัมฤทธิ์

๖) ให้มีมาตรการถ่ายทอดความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ของข้าราชการจากรุ่นใหญ่ไปสู่ข้าราชการรุ่นเล็ก หรือเรียกว่า "Succession Planning" โดยสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างสมรรถนะและคุณภาพกำลังคน

๒. ด้านค่าตอบแทน

๑) เห็นควรปรับปรุงเงินประจำตำแหน่งสำหรับตำแหน่งนิติกร ซึ่งเป็นงานหลักของหน่วยงานรัฐสภา โดยกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบให้ชัดเจนที่สามารถตีค่างานออกมาให้สอดคล้องกับเงินประจำตำแหน่ง สำหรับตำแหน่งชวเลขก็สามารถดำเนินการได้ โดยเพิ่มหน้าที่ความรับผิดชอบในการรักษาความลับทางราชการ โดยกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพของชวเลขโดยตรงให้ปฏิบัติ และจัดทำ Script หรือบทสรุปการประชุมสภาให้ประธานสภาแถลงข่าวกับสื่อมวลชน ซึ่งเรื่องนี้สอดคล้องกับประเทศแคนาดาที่ให้ความสำคัญต่อการดึงดูด รักษา บุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถสูง และมีวุฒิภาวะสูงให้เข้ามาทำงานในองค์กรโดยคำนึงถึงค่าของผลงานที่สอดคล้องกับค่าตอบแทนเมื่อเทียบกับภาครัฐและเอกชนอยู่ตลอดเวลา

๒) เห็นควรปรับปรุงค่าตอบแทนพิเศษสำหรับผู้บริหารเพื่อให้เป็นไปตามมติ ก.ร. ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ยุทธศาสตร์การบริหารงานบุคคลของรัฐสภาที่ ๕ การเสริมสร้างแรงจูงใจและพัฒนาคุณภาพชีวิต มีระบบการจ่ายค่าตอบแทนตามผลสัมฤทธิ์ของงาน และสอดคล้องกับแนวทางบริหารงานบุคคลของประเทศแคนาดาที่มุ่งเน้นการรักษา การพัฒนา ความมีศักดิ์ศรี ตลอดจนความเป็นอยู่ของบุคลากรให้มีความสุขเพื่อให้เกิดความมุ่งมั่นรักองค์กร และปฏิบัติงานให้เต็มศักยภาพ อันจะส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของหน่วยงานนิติบัญญัติ

๓. ด้านเทคโนโลยี

๑) ควรปรับปรุงเครื่องคอมพิวเตอร์ให้ทันสมัยและครอบคลุมสำหรับใช้ในการปฏิบัติงานและการให้บริการภายในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เพื่อส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาและผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเรื่องนี้ประเทศแคนาดาให้ความสำคัญมากเพราะเป็นส่วนสนับสนุนงานนิติบัญญัติให้มีประสิทธิภาพสูงและสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างแรงจูงใจและพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาเป็นสิ่งอำนวยความสะดวก

๒) ในอนาคตอาจต้องนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดบันทึกการประชุม เครื่องแปลงคำพูดเป็นตัวอักษร หรือการพิมพ์ผ่านคอมพิวเตอร์ ซึ่งประเทศสหรัฐอเมริกาดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน มีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น สำหรับข้าราชการที่มีอยู่สามารถปรับบทบาทให้ตรวจสอบความถูกต้องของการพิมพ์ตัวอักษร และสรุปการประชุมให้ประธานสภาแถลงต่อสื่อมวลชนและพัฒนาทักษะการพิมพ์ให้กับข้าราชการปัจจุบัน ให้สามารถพิมพ์ได้รวดเร็วมากยิ่งขึ้นแทนการเขียนชวเลข จนกว่าจะหมดกลุ่มข้าราชการ

ที่มีอยู่เดิม ขณะเดียวกันเริ่มต้นสรรหาผู้เชี่ยวชาญการพิมพ์เร็ว ปรับค่าตอบแทนจูงใจให้สอดคล้องกับผล
ของงานด้วยเช่นกัน

งบประมาณค่าใช้จ่ายในการศึกษาดูงานต่างประเทศ
ของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.)
ระหว่างวันที่ ๒๔ - ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑
ณ ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศแคนาดา

๑. งบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางศึกษาดูงาน

๑.๑ ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางประเภท ข. (เหมาจ่าย) จำนวน ๘ วัน	รวม	๕๐๑,๗๐๐ บาท
๑.๒ ค่าเช่าที่พักประเภท ก	จำนวน ๗ วัน	รวม ๑,๒๔๓,๑๒๕ บาท
๑.๓ ค่าพาหนะ (ค่าบัตรโดยสารเครื่องบินและค่ายานพาหนะภายในประเทศ)	รวม	๓,๓๙๗,๓๗๕ บาท
๑.๔ ค่าใช้จ่ายอื่น (ค่านั่งเรือเดินทางราชการ, ค่าภาษีสนามบิน, ค่าเครื่องแต่งตัว, ค่าของขวัญและค่าประกันการเดินทาง)	รวม	๑๓๙,๔๐๕ บาท
	รวมเงินทั้งสิ้น	๕,๒๘๑,๖๐๕ บาท

เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของคณะเดินทางในครั้งนี้อยู่ได้รับอนุมัติงบประมาณจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังนั้น ส่วนงบประมาณของผู้อำนวยการสำนักงานประธานวุฒิสภา และเลขานุการประธานวุฒิสภา ที่เพิ่มมาอีก ๒๘๑,๖๐๕ บาท ขอเบิกจ่ายกับสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

๒. คณะเดินทาง จำนวน ๒๑ คน ประกอบด้วย

- คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.)	จำนวน ๑๒ คน
- รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร	จำนวน ๒ คน
- รองเลขาธิการวุฒิสภา	จำนวน ๑ คน
- ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ	จำนวน ๑ คน
- ผู้อำนวยการสำนักงานเลขานุการ ก.ร.	จำนวน ๑ คน
- ผู้อำนวยการสำนักงานประธานวุฒิสภา	จำนวน ๑ คน
- เลขานุการประธานวุฒิสภา	จำนวน ๑ คน
- ผู้อำนวยการกลุ่มงานพัฒนากฎระเบียบ สำนักงานเลขานุการ ก.ร.	จำนวน ๑ คน
- เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์	จำนวน ๑ คน

**โครงการศึกษาดูงานต่างประเทศ
ของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา
เกี่ยวกับการจัดโครงสร้างองค์กรและอัตรากำลัง
การบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล**

หลักการและเหตุผล

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในโลกปัจจุบัน เกิดข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ใหม่ ๆ มากมาย ซึ่งสามารถนำมาปรับใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาจึงจำเป็นต้องมีการทบทวน ปรับตัว เปลี่ยนแปลง และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถสร้างความได้เปรียบในเชิงการแข่งขัน ประกอบกับคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) เป็นองค์กรกลางด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลของข้าราชการฝ่ายรัฐสภาที่มีหน้าที่และบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย วางระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการในการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลของข้าราชการฝ่ายรัฐสภาในภาพรวม

ดังนั้น การศึกษาดูงานต่างประเทศ ณ ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศแคนาดาเกี่ยวกับการจัดโครงสร้างองค์กรและอัตรากำลัง การบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล จะเป็นการสนับสนุนและเสริมสร้างความสำเร็จในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) คณะอนุกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (อ.ก.ร.) และข้าราชการของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อราชการฝ่ายรัฐสภา

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อศึกษาดูงานด้านการพัฒนาโครงสร้างองค์กร ระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลและการบริหารจัดการแนวใหม่ของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

๒. เพื่อเป็นการเปิดโลกทัศน์ให้กับคณะศึกษาดูงานฯ ในการแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ ๆ จากมุมมองที่แตกต่างกันในแต่ละประเทศ รวมถึงความก้าวหน้าของวิทยาการหรือเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่สามารถนำมาบูรณาการเพื่อพัฒนางานของรัฐสภาให้เกิดผลสัมฤทธิ์

๓. เป็นการประสานและพัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งจะทำให้เกิดความร่วมมือทางด้านต่าง ๆ ในอนาคต

เป้าหมายการศึกษาดูงาน

- ด้านที่ดูงาน : ๑. การจัดโครงสร้างองค์กร (organization) ของรัฐสภา องค์กรท้องถิ่น และหน่วยงานภาคเอกชน
๒. การบริหารทรัพยากรบุคคล (HRM)
๓. คุณธรรมและจริยธรรม (Ethics)
๔. ระบบรักษาความปลอดภัย
๕. เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการด้านทรัพยากรบุคคล

กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย

๑. คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.)
๒. รองเลขาธิการที่รับผิดชอบงานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลของส่วนราชการ

สังกัดรัฐสภา

๓. ข้าราชการสำนักงานเลขาธิการ ก.ร.
๔. เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์

สถานที่ รัฐสภา และหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่มีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับ
ทางด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล

ระยะเวลา จำนวน ๘ วัน

งบประมาณ ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าล้านบาทถ้วน)

ผู้รับผิดชอบ สำนักงานเลขาธิการ ก.ร.

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- ได้แนวคิดจากการไปศึกษาดูงานด้านการจัดโครงสร้างองค์กร การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารจัดการภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อนำมาประยุกต์ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับภารกิจของรัฐสภา ซึ่งอยู่ในระหว่างการดำเนินการปรับเปลี่ยนและพัฒนางานด้านการวิจัยและพัฒนางานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ งานด้านรักษาความปลอดภัย ฯลฯ รวมถึงการกำหนดตำแหน่งและค่าตอบแทนต่าง ๆ ที่ ก.ร. ได้ตั้ง อ.ก.ร. เฉพาะกิจฯ เพื่อศึกษา
- คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาสามารถกำหนดนโยบาย/แนวทาง/หลักเกณฑ์หรือวิธีการในการพัฒนาระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลของส่วนราชการสังกัดรัฐสภาได้อย่างทันสมัยและมีมาตรฐาน

รายงานการศึกษาดูงานต่างประเทศของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.)
ณ ประเทศนิวซีแลนด์ และประเทศออสเตรเลีย
ระหว่างวันที่ ๒๔ พฤษภาคม - ๒ มิถุนายน ๒๕๕๒

ข้อมูลทั่วไป

นิวซีแลนด์ (New Zealand)

รูปแบบการปกครอง

นิวซีแลนด์มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา และราชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญ ประมุขแห่งรัฐคือสมเด็จพระราชินีนาถเอลิซาเบธที่ ๒ และมีตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์เป็นผู้แทนพระองค์ในนิวซีแลนด์

รัฐธรรมนูญของนิวซีแลนด์เป็นแบบไม่เป็นลายลักษณ์อักษร คือไม่มีกฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่งที่บัญญัติถึงระบบการเมืองการปกครอง แต่จะมีกฎหมายอื่นๆ หลายฉบับมาประกอบกัน เช่น Constitution ACT ๑๙๘๖ ซึ่งเป็นพระราชบัญญัติที่ได้รวบรวมเอาหลักกฎหมายรัฐธรรมนูญที่กระจัดกระจายอยู่มาบัญญัติไว้ด้วยกัน และพระราชบัญญัติเลือกตั้ง เป็นต้น แต่พระราชบัญญัติเหล่านี้ไม่มีบทบัญญัติที่ว่า บทบัญญัติของกฎหมายใดที่ขัดแย้งกับพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับมิได้ นอกจากนี้กฎหมายรัฐธรรมนูญของนิวซีแลนด์ยังรวมเอากฎหมายของอังกฤษบางฉบับที่บังคับใช้ในนิวซีแลนด์ด้วย เช่น Act of Settlement ๑๗๐๑ ซึ่งเกี่ยวกับการสืบราชสันตติวงศ์ของกษัตริย์อังกฤษ คำพิพากษาของศาลในคดีที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ และธรรมเนียมปฏิบัติทางรัฐธรรมนูญ เป็นต้น รัฐสภาของนิวซีแลนด์เป็นระบบสภาเดี่ยว โดยทั่วไปประกอบด้วยสมาชิก ๑๒๐ คน

รัฐสภานิวซีแลนด์

โครงสร้างสภาผู้แทนราษฎรนิวซีแลนด์

ชื่อของสภา	สภาผู้แทนราษฎร (House of Representatives)
ระบบสภา	ระบบสภาเดี่ยว (Unicameral)
จำนวนสมาชิกตามรัฐธรรมนูญ	๑๒๐ คน

- จำนวนสมาชิกปัจจุบัน
ระบบการเลือกตั้ง
- ๑๒๒ คน ชาย ๘๑ คน และหญิง ๔๑ คน (คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๖๑)
เป็นการเลือกตั้งแบบผสมดังนี้
- สมาชิกจำนวน ๖๓ คน มาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขต จำนวน ๖๓ คน เขตละ ๑ คน
 - สมาชิกจำนวน ๕๐ คน มาจากการเลือกตั้งแบบสัดส่วนในระบบบัญชีรายชื่อ โดยใช้เขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้งแต่ละพรรคจะได้รับการจัดสรรที่นั่ง โดยคำนวณจากคะแนนที่ได้รับเลือก ทั้งนี้ พรรคการเมืองที่ได้รับเลือกตั้งจะต้องได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ของคะแนนเสียงทั้งหมดหรือได้รับเลือกตั้งในระบบแบ่งเขตอย่างน้อย ๑ เขตเลือกตั้ง

อายุของสภา	๓ ปี
การเลือกตั้งครั้งล่าสุด	๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ (ค.ศ. ๒๐๐๘)
ประธานรัฐสภา	นาย Alexander Lockwood Smith
เลขาธิการรัฐสภา	นาง Mary Harris

รัฐสภานิวซีแลนด์มีรูปแบบมาจากระบบเวสต์มินสเตอร์ (Westminster model) โดยมีองค์ประกอบอิสระ ซึ่งประกอบด้วย รัฐธรรมนูญแบบไม่เป็นลายลักษณ์อักษร คือ ไม่มีกฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่งที่บัญญัติถึงระบบการเมืองการปกครอง แต่จะมีกฎหมายอื่น ๆ หลายฉบับมาประกอบกัน อำนาจรัฐสภา และรัฐบาล ซึ่งเป็นที่รู้จักในนามของการแบ่งแยกอำนาจ

การแบ่งแยกอำนาจ หมายถึง สถาบันนิติบัญญัติ ประกอบด้วย สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีหน้าที่หลักในการออกกฎหมาย (ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการออกหรือแก้กฎหมายได้ แต่ต้องผ่านช่องทางของกรรมาธิการหรือผ่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตของตนเอง) สถาบันบริหาร ประกอบด้วย ผู้สำเร็จราชการ รัฐมนตรี และหน่วยงานรัฐบาล และสถาบันตุลาการ ซึ่งประกอบด้วยผู้พิพากษาและศาลยุติธรรม โดยที่สถาบันทั้งสามนี้ปราศจากการตัดสินใจทางการเมือง

ระบบการเลือกตั้ง

การเลือกตั้งทั่วไปจะมีทุก ๆ ๓ ปี ระบบการเลือกตั้งของนิวซีแลนด์เรียกว่า ระบบสมาชิกสัดส่วนผสม (MMP – Mixed Member Proportional) ภายใต้ระบบเลือกตั้งดังกล่าว จะมีสมาชิก ๒

รูปแบบ ได้แก่ สมาชิกแบบแบ่งเขต (แบ่งตามพื้นที่ภูมิศาสตร์และพรรคการเมือง) และสมาชิกระบบบัญชีรายชื่อ (ตามพรรคการเมืองเท่านั้น) ประเทศนิวซีแลนด์แบ่งออกเป็น ๖๓ เขตเลือกตั้ง และเขตเลือกตั้งพิเศษสำหรับชาวเมารีอีก ๗ เขต โดยจะมีจำนวนสมาชิกแบบแบ่งเขตมากกว่าสมาชิกแบบบัญชีรายชื่อ

สมัยประชุมรัฐสภา

สภาผู้แทนราษฎรนิวซีแลนด์จะมีการประชุม ๓ วันต่อสัปดาห์ โดยวันอังคารและวันพุธจะประชุมตั้งแต่เวลา ๑๔.๐๐ - ๒๒.๐๐ นาฬิกา และวันพฤหัสบดี ตั้งแต่เวลา ๑๔.๐๐ - ๑๘.๐๐ นาฬิกา โดยจะมีการประชุม ๓๐ ถึง ๓๓ สัปดาห์ต่อปี

อัตราเงินเดือนและค่าตอบแทนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามความตกลงเกี่ยวกับเงินเดือนและค่าตอบแทนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๒๕๕๑

ความตกลงเกี่ยวกับเงินเดือนและค่าตอบแทนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เริ่มใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ และสิ้นสุดวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ โดยมีรายละเอียดดังนี้

: อัตรารายได้ต่อ ๑ ปี

นายกรัฐมนตรี	๘,๒๕๓,๐๐๐ บาท	(๓๙๓,๐๐๐ ดอลลาร์นิวซีแลนด์)
รองนายกรัฐมนตรี	๕,๘๑๐,๗๐๐ บาท	(๒๗๖,๗๐๐ ดอลลาร์นิวซีแลนด์)
รัฐมนตรีที่เป็นสมาชิกอยู่ในคณะรัฐมนตรี	๕,๑๑๗,๗๐๐ บาท	(๒๔๓,๗๐๐ ดอลลาร์นิวซีแลนด์)
รัฐมนตรีที่ไม่อยู่ในคณะรัฐมนตรี	๔,๒๙๐,๓๐๐ บาท	(๒๐๔,๓๐๐ ดอลลาร์นิวซีแลนด์)
สมาชิกสภาคณะผู้บริหาร	๓,๗๑๔,๙๐๐ บาท	(๑๗๖,๙๐๐ ดอลลาร์นิวซีแลนด์)
ประธานสภาผู้แทนราษฎร	๕,๑๑๗,๗๐๐ บาท	(๒๔๓,๗๐๐ ดอลลาร์นิวซีแลนด์)
รองประธานสภาผู้แทนราษฎร	๓,๕๖๗,๙๐๐ บาท	(๑๖๙,๙๐๐ ดอลลาร์นิวซีแลนด์)
ผู้ช่วยประธานสภาผู้แทนราษฎร	๓,๐๓๔,๕๐๐ บาท	(๑๔๔,๕๐๐ ดอลลาร์นิวซีแลนด์)
ผู้นำฝ่ายค้าน	๕,๑๑๗,๗๐๐ บาท	(๒๔๓,๗๐๐ ดอลลาร์นิวซีแลนด์)
เงินขั้นพื้นฐานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรค	๓,๐๓๔,๕๐๐ บาท	(๑๔๔,๕๐๐ ดอลลาร์นิวซีแลนด์)
เงินเพิ่มเติมสำหรับหัวหน้าพรรคที่มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่เกิน ๕ ที่นั่ง	๓๗,๘๐๐ บาท	(๑,๘๐๐ ดอลลาร์นิวซีแลนด์)
เงินเพิ่มเติมสำหรับหัวหน้าพรรคที่มีจำนวน	๒๕,๒๐๐ บาท	(๑,๒๐๐ ดอลลาร์นิวซีแลนด์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระหว่าง ๕ ที่นั่ง ถึง ๒๓ ที่นั่ง

เงินเพิ่มเติมสำหรับหัวหน้าพรรคที่มีจำนวน ๑๒,๖๐๐ บาท (๖๐๐ ดอลลาร์นิวซีแลนด์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มากกว่า ๒๓ ที่นั่ง

ประธานคณะกรรมการ ๓,๐๓๔,๕๐๐ บาท (๑๔๔,๕๐๐ ดอลลาร์นิวซีแลนด์)

รองประธานคณะกรรมการ ๒,๘๔๑,๓๐๐ บาท (๑๓๕,๓๐๐ ดอลลาร์นิวซีแลนด์)

สมาชิกคณะกรรมการ ๒,๗๕๑,๐๐๐ บาท (๑๓๑,๐๐๐ ดอลลาร์นิวซีแลนด์)

หมายเหตุ : อัตราแลกเปลี่ยนโดยเฉลี่ย ๑ ดอลลาร์นิวซีแลนด์ เท่ากับ ๒๑ บาท

หน่วยงานที่สนับสนุนการทำงานของรัฐสภานิวซีแลนด์

แบ่งออกเป็น ๓ ส่วนดังนี้

๑. สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๒. สำนักงานอำนวยการรัฐสภา

๓. สำนักงานอื่นที่สังกัดรัฐสภา

๑. สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(Office of the Clerk of the House of Representatives) จัดตั้งและปฏิบัติงานภายใต้พระราชบัญญัติการจัดตั้งสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ค.ศ. ๑๙๘๘ แบ่งโครงสร้างการบริหารราชการออกเป็นส่วนต่างๆ ดังต่อไปนี้

- คณะเจ้าหน้าที่อาวุโส / คณะผู้บริหาร (The office's senior management Team) ประกอบไปด้วย เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สำนักประชุม ผู้ช่วยเลขาธิการ-สภาผู้แทนราษฎร สำนักกรรมการ ผู้ช่วยเลขาธิการ สำนักรายงานการประชุม และประชาสัมพันธ์ ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสำนักกฎหมาย และผู้อำนวยการสำนักบริหารงานทั่วไป

- สำนักประชุม

- สำนักกรรมการ

- สำนักรายงานการประชุมและประชาสัมพันธ์

- สำนักกฎหมาย

- สำนักบริหารงานและประสานงานทั่วไป

รองเลขาธิการ

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีบทบาทหน้าที่ในการบริหารและพัฒนานโยบายขององค์กร ควบคุมดูแลหน่วยงานด้านการวิจัยและการพัฒนาเพื่อพัฒนาการดำเนินงานของสภาผู้แทนราษฎรรวมทั้งสร้างการเรียนรู้ในรัฐสภา นอกจากนี้ ยังรับผิดชอบด้านการดำเนินความสัมพันธ์และกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรัฐสภาต่างประเทศ

สำนักประชุม

มีหน้าที่สนับสนุนการประชุมให้แก่สภาผู้แทนราษฎรและคณะกรรมการการจัดทำบันทึกการประชุม การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับระเบียบวิธีและกระบวนการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรัฐสภาแก่ผู้ดำเนินการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประชุม การพิจารณาตรวจสอบกระทู้ซักถาม ญัตติ และการยื่นคำร้องให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎร เพื่อการเผยแพร่เป็นเอกสาร ลายลักษณ์อักษร การขอพระราชทานนามาภิไธยรับรองพระราชบัญญัติต่างๆ การรับรองพระราชบัญญัติทุกฉบับที่ผ่านมติเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎร การเก็บรักษาบันทึกรายงานการประชุม การมีส่วนร่วมติดต่อประสานงานกับองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ และรัฐสภาของนานาประเทศ

สำนักกรรมธิการ

ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการคณะกรรมการแต่ละคณะ โดยมีหน้าที่ช่วยเหลือและบริหารจัดการงานและภารกิจต่างๆ ของคณะกรรมการ การจัดการและประสานงานแผนงาน กำหนดการต่อประธาน คณะกรรมการ เพื่อรายงานต่อสภาผู้แทนราษฎร ทั้งนี้ ยังมีหน้าที่ในการให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับระเบียบวิธีปฏิบัติตามกระบวนการกฎหมาย ข้อบังคับของรัฐสภา รวมทั้งให้คำแนะนำในเรื่องเฉพาะทางที่คณะกรรมการนั้นๆ รับผิดชอบและการบันทึกและรายงานการประชุมคณะกรรมการ

สำนักรายงานการประชุมและประชาสัมพันธ์

ปฏิบัติหน้าที่จัดบันทึกการประชุมรัฐสภา การอภิปรายต่างๆ แบบคำต่อคำและสุนทรพจน์ของสมาชิกรัฐสภาและถอดความเป็นลายลักษณ์อักษร นอกจากนี้ยังปฏิบัติหน้าที่ล่ามและการแปลภาษาเขมร และภาษาพื้นเมืองต่อสภาผู้แทนราษฎรและคณะกรรมการ รวมทั้งรับผิดชอบด้าน

การออกอากาศวิทยุกระจายเสียงและแพร่ภาพวิทยุโทรทัศน์ การประชุมและอภิปรายของรัฐสภา และ
รายการต่างๆ ของรัฐสภา

สำนักกฎหมาย

มีหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการจัดเตรียมร่างกฎหมายและให้คำปรึกษาด้านกฎหมายต่อสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรรวมทั้งสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมายทั่วไปและเฉพาะทางแก่
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สำนักอำนวยการรัฐสภาและคณะกรรมการสิทธิการ รวมทั้งให้
คำปรึกษาต่อคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายในการพิจารณาร่างกฎหมายต่างๆ

สำนักบริหารงานทั่วไป

รับผิดชอบด้านการคลัง การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริการข้อมูลข่าวสาร การอำนวยความสะดวก
ความสะดวกรวดเร็วในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการบริหารงานทั่วไป การอำนวยความสะดวกอื่น ๆ
ตลอดจนการนำเสนอแผนงานต่อเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และคณะเจ้าหน้าที่อาวุโส / คณะ
ผู้บริหาร

๒. สำนักอำนวยการรัฐสภา (Parliamentary Service)

สำนักอำนวยการรัฐสภารับผิดชอบจัดหาการบริการเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการแก่
สมาชิกรัฐสภา และสภาผู้แทนราษฎร มีอำนาจในการจัดการกิจดังต่อไปนี้

๑. ช่วยเหลือบริการด้านเลขานุการแก่สมาชิกสภาทั้งในและนอกสถานที่
๒. การบริหารบุคคลและการบัญชี เช่น การบริการยานพาหนะในรัฐสภา การบริการจัดทำ
สมุดบัญชี การให้คำปรึกษาและการสนับสนุนงานด้านบริหารทรัพยากรบุคคล การจัดซื้อจัดจ้าง การ
จัดทำบัญชีของสำนักงาน และบริการจัดซื้อจัดจ้างให้แก่หน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐสภา
๓. บริการสนับสนุนงานค้นคว้าวิจัยและข้อมูลข่าวสาร เช่น การบริการห้องสมุด การบริการ
ข้อมูลและการสื่อสารผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ การจัดหาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ การให้คำปรึกษา
ด้านคอมพิวเตอร์ และการสื่อสารโทรคมนาคมแก่สมาชิกรัฐสภา
๔. ให้คำปรึกษา วิเคราะห์ และให้ข้อมูลด้านนโยบายแก่ประธานสภาผู้แทนราษฎร
๕. การบริหารจัดการอาคารสถานที่ รวมทั้งการดูแลบำรุงรักษาอาคารสถานที่
๖. สนับสนุนการบริหารจัดการอื่น ๆ ได้แก่ การดูแลทำความสะอาด การบริการอาหาร การ
รักษาความปลอดภัย การรับ - ส่ง เอกสาร การบริหารการจัดซื้อ การบริการต้อนรับ และการบริการนำ
ชมรัฐสภา

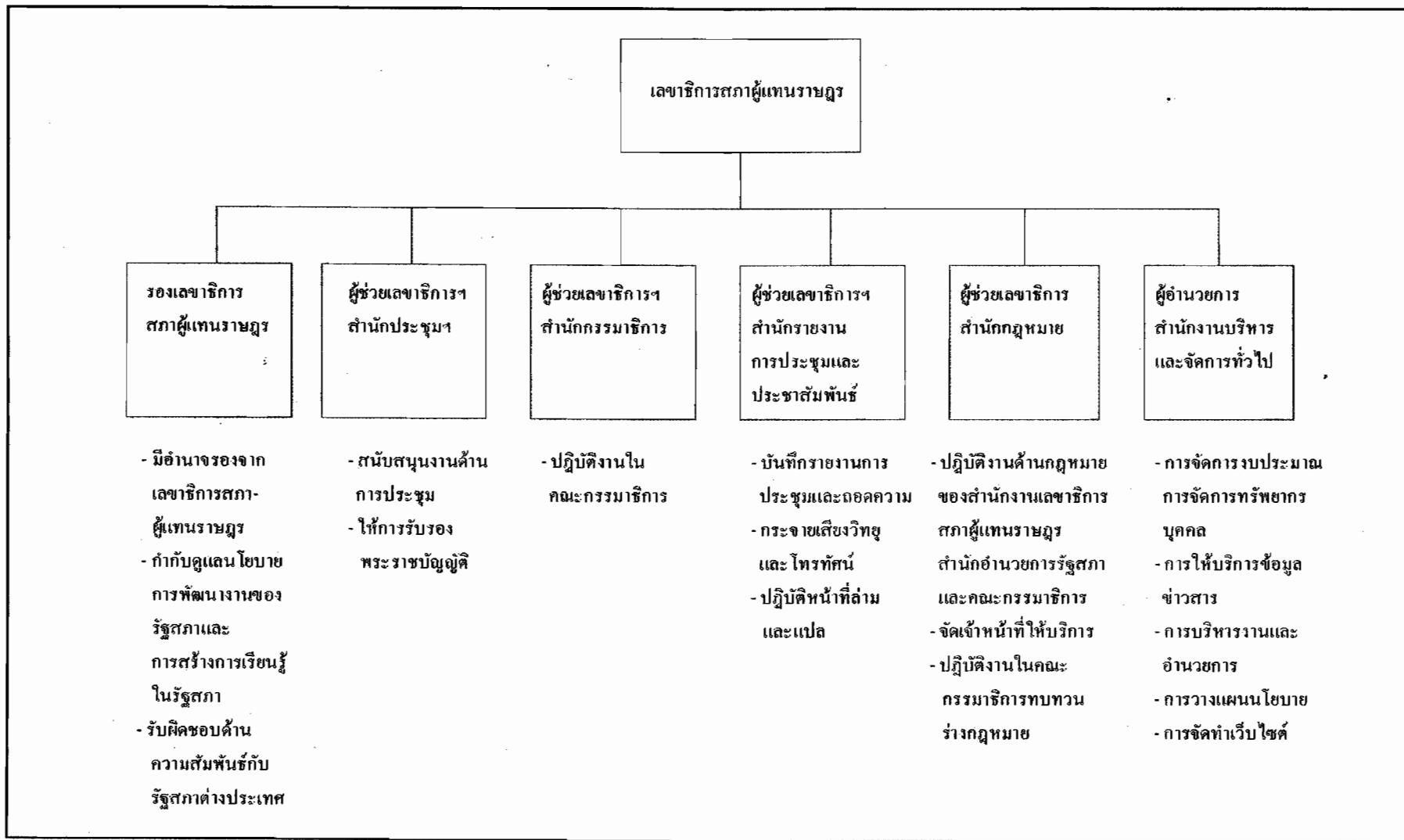
๓. สำนักงานอื่นที่สังกัดรัฐสภา (Office of Parliament) มีจำนวน ๓ สำนักงานได้แก่

๓.๑ สำนักงานตรวจสอบบัญชีและงบประมาณ มีหน้าที่ตรวจสอบบัญชีและงบประมาณของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจการสาธารณะและหน่วยงานมหาชน รัฐวิสาหกิจ องค์กรท้องถิ่น

๓.๒ สำนักงานผู้ตรวจการ รับผิดชอบเรื่องการตรวจสอบเรื่องราวจ้องทุกข์ มติประชุม การบริหารงาน และให้ข้อเสนอแนะแก่หน่วยงานรัฐ องค์กรต่างๆ ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและส่วนกลางของนิวซีแลนด์เป็นองค์กรอิสระมีหน้าที่รายงานผลการปฏิบัติงานต่อรัฐสภา

๓.๓ สำนักงานข้าหลวงใหญ่รัฐสภาเพื่อสิ่งแวดล้อมมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบและรายงานปัญหาต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมรวมทั้งให้คำปรึกษาเรื่องสิ่งแวดล้อมและปัญหาสิ่งแวดล้อมต่อคณะกรรมการ

โครงสร้างหน่วยงานสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรนิวซีแลนด์

การศึกษาดูงาน ณ มหาวิทยาลัยไอคแลนด์

มหาวิทยาลัยไอคแลนด์เป็นมหาวิทยาลัยเก่าแก่ที่ใหญ่ที่สุดในประเทศนิวซีแลนด์ ตั้งอยู่ทางเกาะเหนือของประเทศ ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๒๖ มีนักศึกษาทั้งหมด ๓๘,๕๕๑ คน โดยศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ๒๘,๐๒๖ คน ปริญญาโทและปริญญาเอก ๑๐,๕๒๕ คน มหาวิทยาลัยมีนักศึกษาต่างชาติทั้งสิ้น ๔,๒๘๓ คน มีลูกจ้างและเจ้าหน้าที่ ๓,๓๑๑ คน มีบุคลากรด้านวิชาการ ทั้งหมด ๓,๔๗๔ คน มหาวิทยาลัยแห่งนี้เปิดสอนในหลากหลายสาขาวิชาโดยแบ่งเป็น ๙ คณะ ได้แก่

๑. คณะศิลปศาสตร์ (Faculty of Arts)
๒. คณะบริหารธุรกิจและเศรษฐศาสตร์ (Faculty of Business and Economics)
๓. สถาบันการศึกษาศิลปศาสตร์และอุตสาหกรรมแห่งชาติ (National Institute of Creative Arts and Industries)
๔. คณะครุศาสตร์ (Faculty of Education)
๕. คณะวิศวกรรมศาสตร์ (Faculty of Engineering)
๖. คณะนิติศาสตร์ (Faculty of Law)
๗. คณะแพทยศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์ (Faculty of Medical and Health Science)
๘. คณะวิทยาศาสตร์ (Faculty of Science)
๙. สถาบันการศึกษาเทววิทยา (School of Theology)

มหาวิทยาลัยไอคแลนด์เป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นอิสระจากรัฐบาล เจ้าหน้าที่และนักวิชาการต่าง ๆ จึงไม่ถือว่าเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของรัฐ แต่มีฐานะเป็นลูกจ้างของมหาวิทยาลัย การเลื่อนขั้นหรือตำแหน่งนั้น คณะกรรมการมหาวิทยาลัยจะเป็นผู้ประเมิน โดยมีเทคนิคที่ใช้ในการประเมิน เช่น การใช้ผลงานเป็นตัวประเมิน และการประเมินแบบ ๓๖๐ องศา

ประเทศออสเตรเลีย (Australia)

รูปแบบการปกครอง

ออสเตรเลียมีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา มีรูปแบบรัฐบาลเป็นสหพันธรัฐ และระบอบราชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญ ประมุขแห่งรัฐของออสเตรเลียคือสมเด็จพระราชินีนาถแห่งออสเตรเลีย ซึ่งพระองค์ปัจจุบันคือสมเด็จพระราชินีนาถอลิซาเบธที่ ๒ พระอิสริยยศในออสเตรเลียคือ Elizabeth the Second, by the Grace of God Queen of Australia and Her other Realms and Territories, Head of the Commonwealth

ตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ (แม่แบบ:Governor-general) เป็นผู้แทนพระองค์ในออสเตรเลียของพระประมุขซึ่งประทับอยู่ในสหราชอาณาจักร รัฐธรรมนูญของออสเตรเลียระบุว่า "อำนาจบริหารเป็นของสมเด็จพระราชินี และทรงใช้อำนาจนั้นผ่านผู้สำเร็จราชการในฐานะผู้แทนพระองค์ของสมเด็จพระราชินี" อำนาจของผู้สำเร็จราชการนั้นรวมถึงการแต่งตั้งรัฐมนตรีและผู้พิพากษา การยุบสภา และการลงนามบังคับใช้กฎหมาย ผู้สำเร็จราชการคนปัจจุบันคือพลตรีไมเคิล เจฟเฟอรี ผู้สำเร็จราชการยังดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารสูงสุดด้วย ในทางธรรมเนียมปฏิบัตินั้น ผู้สำเร็จราชการจะใช้อำนาจตามคำแนะนำของรัฐมนตรี สภาบริหารสหพันธรัฐ (Federal Executive Council) เป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ให้คำแนะนำแก่ผู้สำเร็จราชการ โดยมีผู้สำเร็จราชการเป็นประธานการประชุม และรัฐมนตรีทุกคนมีสมาชิกภาพตลอดชีพแต่ในทางปฏิบัติจะเรียกประชุมเฉพาะรัฐมนตรีคณะปัจจุบัน รัฐบาลจะมาจากพรรคที่ได้เสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎร

ออสเตรียมีรัฐสภาเก้าแห่ง หนึ่งสภาของสหพันธ์ หกสภาของแต่ละรัฐ และสองสภาของแต่ละดินแดน รัฐสภาของสหพันธ์ ใช้ระบบสองสภา ประกอบด้วยสภาผู้แทนราษฎร (House of Representative) และวุฒิสภา (Senate) สภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิก ๑๕๐ คน มาจากการเลือกตั้ง โดยแบ่งเป็นเขตเลือกตั้ง มีผู้แทนเขตละหนึ่งคน วุฒิสภามีสมาชิก ๗๖ คน มาจากแต่ละรัฐ รัฐละ ๑๒ คน และจากดินแดน (เขตเมืองหลวงและนอร์เทิร์นเทร์ริทอรี) ละสองคน ทั้งสองสภาจัดการเลือกตั้งทุกสามปี สมาชิกวุฒิสภามีวาระ ๖ ปี โดยการเลือกตั้งแต่ละครั้งจะเป็นเพียงครึ่งหนึ่งของสมาชิกทั้งหมด

โครงสร้างรัฐสภาเครือรัฐออสเตรเลีย

ชื่อของสภา	รัฐสภา (Parliament)
ระบบสภา	สภาคู่ (Bicameral)

สภาที่หนึ่ง	สภาผู้แทนราษฎร (The House of Representatives)
จำนวนสมาชิกตามรัฐธรรมนูญ	๑๕๐ คนเป็นชาย ๑๑๐ คน หญิง ๔๐ คน (คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๗)
ระบบการเลือกตั้ง	มาจากการเลือกตั้งในระบบแบ่งเขต เขตละหนึ่งคน โดยผู้ที่ ที่จะได้รับเลือกตั้งจะต้องได้รับเสียงข้างมากเด็ดขาด ใน เขตเลือกตั้งนั้น ๆ มิฉะนั้นจะต้องดำเนินการเลือกตั้งใน รอบที่ ๒ จนกว่าจะมี ผู้ได้รับเสียงข้างมาก
อายุของสภา	๓ ปี
การเลือกตั้งครั้งล่าสุด	๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ (ค.ศ. ๒๐๐๗)
ประธานสภา	นาย Harry Jenkins
เลขาธิการสภา	นาย Ian Harris
สภาที่สอง	วุฒิสภา (The Senate)
ประธานสภา	นาย John Joseph Hogg
เลขาธิการวุฒิสภา	นาย Harry Evans
จำนวนสมาชิก	๗๖ คน เป็นชาย ๔๙ คน หญิง ๒๗ คน (คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๕๓)

ค่านิยมของเจ้าหน้าที่รัฐสภาเครือรัฐออสเตรเลีย

๑. ให้คำแนะนำและให้การสนับสนุนแก่รัฐสภาอย่างเชี่ยวชาญ
๒. ให้บริการและให้คำแนะนำที่เป็นกลางแก่สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา คณะกรรมการ
จากสภาทั้งสอง คณะกรรมการร่วมจากทั้งสองสภา และสมาชิกรัฐสภา
๓. มีมาตรฐานจริยธรรมสูงสุด
๔. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ และรับผิดชอบอย่างเปิดเผยต่อการปฏิบัติหน้าที่
๕. มีความเป็นผู้นำที่มีคุณภาพสูงสุด
๖. การตัดสินใจในการจ้างงานตั้งอยู่บนพื้นฐานของความคิดความชอบ
๗. ทำสถานที่ทำงานให้ปราศจากการแบ่งแยก แต่ให้ตระหนักถึงและใช้ประโยชน์จาก
ความหลากหลายของสังคมออสเตรเลีย

๘. สร้างความสัมพันธ์ในที่ทำงาน ที่เน้นการให้ความสำคัญแก่การสื่อสาร การปรึกษาหารือหรือการให้ความร่วมมือ และข้อมูลจากผู้ปฏิบัติงานในเรื่องที่มีผลกระทบต่อสถานที่ทำงาน

๙. ทำสถานที่ทำงานให้สะอาด คล่องตัว ปลอดภัย และน่าอยู่

๑๐. เน้นให้ความสำคัญกับการบรรลุผลสำเร็จของงาน และการบริหารการปฏิบัติงาน

๑๑ ใช้ทรัพยากรของประเทศอย่างเหมาะสมและคุ้มค่า

๑๒. ส่งเสริมความเสมอภาคในการจ้างงาน

๑๓. ให้โอกาสประชาชนเท่าเทียมกันในการสมัครเข้าทำงานเพื่อเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐสภา

๑๔. เจ้าหน้าที่รัฐสภาเป็นอาชีพที่มีพื้นฐานเป็นงานบริการเพื่อเพิ่มพูนความมีประสิทธิภาพของระบอบประชาธิปไตย

๑๕. จัดระบบพิจารณาตัดสินใจที่เป็นธรรม โดยให้ความเคารพเจ้าหน้าที่

มาตรฐานจริยธรรมของเจ้าหน้าที่รัฐสภาเครือรัฐออสเตรเลีย

๑. เจ้าหน้าที่รัฐสภาต้องประพฤติตนด้วยความจริงใจและซื่อสัตย์

๒. เจ้าหน้าที่รัฐสภาต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเอาใจใส่และขยันหมั่นเพียร

๓. เจ้าหน้าที่รัฐสภาต้องปฏิบัติต่อทุกคนด้วยความเคารพ และเอื้อเฟื้อ โดยปราศจากการดูหมิ่นเหยียดหยาม

๔. เจ้าหน้าที่รัฐสภาต้องปฏิบัติตามกฎหมายแห่งเครือรัฐออสเตรเลีย ซึ่งในที่นี้กฎหมายแห่งเครือรัฐออสเตรเลียหมายถึง

(ก) พระราชบัญญัติต่าง ๆ (รวมถึง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ) หรือระเบียบประกอบใด ๆ ที่มีผลภายใต้พระราชบัญญัติ หรือ

(ข) กฎหมายต่าง ๆ ของมลรัฐ หรือดินแดนในอาณัติ โดยรวมถึงระเบียบประกอบต่าง ๆ ที่มีผลภายใต้กฎหมายนั้น ๆ

๕. เจ้าหน้าที่รัฐสภาต้องปฏิบัติตามคำสั่งที่มีเหตุผลและชอบด้วยกฎหมายของผู้บังคับบัญชา

๖. เจ้าหน้าที่รัฐสภาต้องรักษาความลับที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐสภา กับสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา คณะกรรมาธิการของทั้งสองสภา คณะกรรมาธิการร่วมจากทั้งสองสภา สมาชิกรัฐสภา และเจ้าหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภา

๗. เจ้าหน้าที่รัฐสภาต้องเปิดเผยและหลีกเลี่ยงการเกิดขึ้นของผลประโยชน์ทับซ้อน

๘. เจ้าหน้าที่รัฐสภาต้องใช้ทรัพยากรของประเทศด้วยความประหยัดและเหมาะสม
๙. เจ้าหน้าที่รัฐสภาต้องไม่ให้ข้อมูลที่ผิดพลาดหรืออาจนำไปสู่ความเข้าใจผิด ในกรณีที่มีการขอข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในทางราชการ
๑๐. เจ้าหน้าที่รัฐสภาต้องไม่ใช้
 - (ก) ข้อมูลภายใน หรือ
 - (ข) ฐานะและอำนาจหน้าที่เพื่อแสวงหา หรือเพื่อจะให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์หรือข้อได้เปรียบแก่ตนเอง หรือบุคคลอื่น
๑๑. เจ้าหน้าที่รัฐสภาต้องพฤติกรรมในทางที่เชิดชูและสนับสนุนค่านิยมของเจ้าหน้าที่รัฐสภา ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และชื่อเสียงอันดีงามของเจ้าหน้าที่รัฐสภาตลอดเวลา
๑๒. เจ้าหน้าที่รัฐสภาต้องประพฤติตนในทางที่เชิดชูและรักษาซึ่งชื่อเสียงอันดีงามแห่งเครือรัฐออสเตรเลีย ตลอดเวลาในระหว่างที่ปฏิบัติงานในต่างประเทศ
๑๓. เจ้าหน้าที่รัฐสภาต้องปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับการร้องขอจากสภาทั้งสองหรือตามที่ได้กำหนดไว้แล้ว

หน่วยงานสนับสนุนงานด้านเลขาธิการของรัฐสภาออสเตรเลีย มีทั้งสิ้น ๓ หน่วยงานได้แก่

๑. **กรมวุฒิสภา** (The Department of the Senate)

ให้บริการ คำแนะนำแก่วุฒิสมาชิกทุกคนไม่ว่าจะเป็นวุฒิสมาชิกอิสระหรือเป็นวุฒิสมาชิกที่มาจากพรรคการเมือง คณะกรรมการในวุฒิสภาและประธานวุฒิสภา บริหารงานที่เกี่ยวข้องกับอำนาจนิติบัญญัติ โดยประกอบด้วยสำนักงานจำนวน ๕ สำนักงานได้แก่

๑) **กองเลขาธิการวุฒิสภา** (Clerk's Office) ทำหน้าที่ให้คำแนะนำแก่วุฒิสมาชิกและคณะกรรมการในด้านการดำเนินงานต่าง ๆ และยังเป็นเลขาธิการของหน่วยประจำชาติในสหภาพรัฐสภา (Inter-Parliamentary Union)

๒) **กองระเบียบวาระและเอกสารการประชุม** (Table Office) ทำหน้าที่จัดพิมพ์วารสารวุฒิสภา หนังสือแจ้ง เอกสารประกอบการประชุมพิจารณาร่างกฎหมาย รวมไปถึงการจัด เรียง และจดรายงานการประชุมด้วย

๓) **กองอำนวยการการประชุม** (Procedure Office) ทำหน้าที่ให้คำแนะนำทั้งทางวาจาและลายลักษณ์อักษร งานบริการร่างกฎหมาย งานจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับวุฒิสภาทั้งในรูปแบบหนังสือและข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้ยังมีสำนักงานการศึกษาประจำรัฐสภา (The Parliamentary Education

Office) ซึ่งได้รับเงินทุนจากสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาและสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร โดยสำนักดังกล่าวมีหน้าที่ให้การศึกษาแก่นักเรียนเพื่อให้เห็นความสำคัญของหน้าที่และระบบงานรัฐสภาอีกด้วย

๔) กองกรรมาธิการ (Committee Office) มีหน้าที่จัดหาเจ้าหน้าที่ให้บริการ ค้นคว้า สนับสนุนงานดำเนินการ และให้คำปรึกษาแก่กรรมาธิการต่าง ๆ

๕) กองกลาง (Black Rod's Office) ทำหน้าที่ให้บริการแก่วุฒิสมาชิกและกรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการภายในรัฐสภา อาทิ อุปกรณ์ต่าง ๆ ระบบข้อมูล งานรักษาความปลอดภัย งานบริหารจ้างงานบุคลากร งานพัฒนาบุคลากร การวัดประเมินผลงาน รวมไปถึงการจัดการทางการเงินด้วย

๒. กรมสภาผู้แทนราษฎร (The Department of the House of Representatives)

มีหน้าที่ให้บริการ สนับสนุน อำนวยความสะดวกแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รวมไปถึง คณะกรรมาธิการและคณะกรรมาธิการร่วม สามารถแบ่งการทำงานออกเป็นสามกลุ่มได้ดังนี้คือ

๑) กองการประชุม (Chamber Services, Main Committee and Community Awareness)

มีหน้าที่หลักอยู่สองประการคือ

- สนับสนุนการดำเนินการภายในสภาผู้แทนราษฎร งานพิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่นิติบัญญัติไม่ว่าจะเป็นการร่างกฎหมาย การร่างกฎหมายฉบับแก้ไข

- การเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานสภาผู้แทนราษฎร

๒) กองกรรมาธิการ (Committee Services) มีหน้าที่สองประการเช่นกัน หน้าที่ประการแรกได้แก่การให้คำแนะนำ สนับสนุนแก่สภาผู้แทนและคณะกรรมาธิการร่วมของสภา งานสอบสวนหน้าที่อีกประการได้แก่การให้ความสนับสนุนแก่สหภาพรัฐสภา (Inter-Parliamentary Union) ในงานที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระดับสากล

๓) กองงานสมาชิก (Member's Service) ทำหน้าที่ให้บริการทั่วไปแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยการให้บริการดังกล่าวรวมถึงการให้เงินเดือน ค่าตอบแทน สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และการรักษาความปลอดภัยด้วย

๓. กรมบริการงานรัฐสภา (The Department of Parliamentary Services)

ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๗ เกิดจากการรวมกันของหน่วยงานห้องสมุด หน่วยงานรัฐสภา และหน่วยงานสภากร่วม มีหน้าที่สนับสนุนงานรัฐสภาให้มีประสิทธิภาพ

เช่น งานวิจัย งานบริการห้องสมุด งานถ่ายทอดสด รายงานการประชุม งานบริการคอมพิวเตอร์ รวมไปถึงงานรักษาความปลอดภัยและงานปรับปรุงอาคารและบริเวณโดยรอบ มีเจ้าหน้าที่ประมาณ ๙๒๙ คน มีงบประมาณประจำปี ๑๒๐ ล้านบาท ประธานวุฒิสภาและประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้บริหารสูงสุดร่วมกันและเลขาธิการของทั้ง ๒ กรม ทำหน้าที่กำกับดูแลการทำงานของเจ้าหน้าที่

- บำรุงรักษา งานโยธาและสนับสนุนงานด้านอื่นๆ ให้กับรัฐสภา
- ให้บริการผู้มาเยือน รวมถึงงานร้านค้ารัฐสภาและเป็นมัคคุเทศก์นำชมรัฐสภา
- บำรุงรักษา และการนำชมงานศิลปะของรัฐสภา
- บริการในภาพรวมภายในพื้นที่รัฐสภา
- รักษาความปลอดภัยอาคารรัฐสภาทั้งภายนอกและภายในรัฐสภา
- รวบรวมเอกสารสำเนาที่เป็นรายงานของสภาผู้แทน วุฒิสภา คณะกรรมาธิการด้านต่างๆ และมติประชาพิจารณ์ของรัฐสภา
- บริการเครือข่ายคอมพิวเตอร์รัฐสภา การสาธารณูปโภคและระบบข้อมูลข่าวสาร การเข้าถึงทรัพยากรหลักของรัฐสภา เอกสารและวัสดุภัณฑ์
- เทคโนโลยีสารสนเทศ และการถ่ายทอดการประชุม การฝึกอบรม การสนับสนุนและการบริการให้คำปรึกษา
- บริหารจัดการเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมโยงสำนักงานวุฒิสมาชิกและสมาชิกรัฐสภา กับสำนักงานประสานงานการเลือกตั้ง
- บริการด้านการติดต่อสื่อสารซึ่งรวมถึงโทรศัพท์และโทรสาร
- บริการถ่ายทอดภาพและเสียงของการประชุมสภาและคณะกรรมาธิการการประชุมทางไกลแบบเห็นหน้าและเสียง
- อำนวยความสะดวกด้านอุปกรณ์ภาพและเสียงและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ
- บริการด้านข้อมูลข่าวสารและการวิจัยเพื่อตอบสนองความต้องการของวุฒิสมาชิกและสมาชิกรัฐสภา เจ้าหน้าที่และคณะกรรมาธิการ โดยมีเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญของห้องสมุดคอยให้บริการ รวมถึงมีเครือข่ายและสามารถเข้าถึงทรัพยากรทั้งภายในประเทศและต่างประเทศได้
- ให้บริการข้อมูลปัจจุบันและอดีตของวุฒิสมาชิกและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะรัฐมนตรี อำนาจ หน้าที่การเลือกตั้งและการทำประชามติ ตลอดจนงานพิมพ์เอกสารต่างๆ ในห้องสมุดรัฐสภาและเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ตำรวจสภาออสเตรเลีย (Serjeant – at – Arms)

บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตำรวจสภา มีที่มาจากประวัติศาสตร์และธรรมเนียมปฏิบัติ โดยแสดงบทบาทหน้าที่ตามพิธีต่างๆ การรักษาความปลอดภัย และงานทั่วไป

อย่างไรก็ตาม ความรับผิดชอบมีการพัฒนาปรับเปลี่ยนมาโดยตลอดจวบจนปัจจุบัน ตำรวจสภาได้ปฏิบัติหน้าที่ตามความต้องการของสภาผู้แทนราษฎรด้วยเพื่อให้เป็นองค์กรสมัยใหม่ ซึ่งมีการเน้นในด้านการบริหารจัดการ ให้คำปรึกษาและให้บริการแก่ประธานสภาและให้คำปรึกษารวมทั้งให้บริการแก่สมาชิกรัฐสภา

ตำรวจสภามีบทบาทหน้าที่ให้บริการแก่สมาชิกรวมทั้งเจ้าหน้าที่ ดังนี้

- ส่งเสริมและสนับสนุนงานของสภาผู้แทนราษฎร
- ดูแลรักษาความปลอดภัยของอาคารสถานที่ เฟอ์นิเจอร์และของตกแต่ง อุปกรณ์สื่อสาร ไปรษณีย์ และการบริการส่งพัสดุภัณฑ์ สำรองห้องประชุมให้กับคณะกรรมการธิการ
- จัดเตรียมข้อมูลข่าวสารและบริการแก่สมาชิกตลอดจนเจ้าหน้าที่
- ประสานงานการศึกษาดูงาน/เยี่ยมชมรัฐสภา
- ปรับปรุงฐานข้อมูลของสมาชิกและอดีตสมาชิกรวมทั้ง การตีพิมพ์ข้อมูลต่างๆ อาทิ รายละเอียดที่ติดต่อของสมาชิกประสานงานเรื่องยานพาหนะให้กับสมาชิก
- เป็นผู้ช่วยให้กับสมาชิกในเรื่องเร่งด่วนและเรื่องพิเศษให้กับสมาชิก รวมทั้งจัดบันทึกขวเลข และงานด้านอื่นๆ (ในแคนเบอร์รา)

นอกจากนี้ตำรวจสภายังเป็นผู้ถือคทาซึ่งเปรียบเสมือนเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงอำนาจของ สภาผู้แทนราษฎรและประธานสภา โดยมีหน้าที่ถือคทาพาดบนไหล่ เมื่อนำประธานสภาเข้าสู่อาคารรัฐสภาในแต่ละวัน(จะเป็นชายหรือหญิงก็ได้) รวมทั้งในพิธีที่เกี่ยวข้องกับประธานสภา ได้แก่

- ปฏิบัติหน้าที่ในพิธีเปิดประชุมสภา
- ปฏิบัติหน้าที่โดยนำประธานสภาที่ได้รับเลือกตั้งใหม่มารายงานตัวต่อผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยในกรณีที่ประธานสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกล่าวตอบสุนทรพจน์ของผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ในพิธีเปิดประชุมสภา
- ในโอกาสงานรัฐพิธีต่างๆ ของสภา
- สนับสนุนนโยบายในการเผยแพร่และถ่ายทอดการประชุมสภาทางสื่อโทรทัศน์

รายได้ของสมาชิกรัฐสภาออสเตรเลีย

๑. รายได้ขั้นพื้นฐานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา

รายได้ขั้นพื้นฐานของสมาชิกรัฐสภา ๓,๔๔๕,๒๐๐ บาทต่อปี (๑๒๗,๖๐๐

เหรียญออสเตรเลีย)

๒. ค่าตอบแทนเพิ่มเติมตามเขตเลือกตั้ง

สมาชิกรัฐสภาจะได้รับค่าตอบแทนเพิ่มเติมสำหรับค่าใช้จ่ายในเขตเลือกตั้ง โดยคำนึงถึงขนาดของเขตพื้นที่เลือกตั้ง โดยมีรายละเอียดดังนี้

สมาชิกวุฒิสภา ๘๖๔,๐๐๐ บาทต่อปี (๓๒,๐๐๐ เหรียญออสเตรเลีย)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

- เขตพื้นที่เลือกตั้ง

น้อยกว่า ๒,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร ๘๖๔,๐๐๐ บาทต่อปี (๓๒,๐๐๐ เหรียญ

ออสเตรเลีย)

- เขตพื้นที่เลือกตั้งระหว่าง

๒,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร ๑,๐๒๖,๐๐๐ บาทต่อปี (๓๘,๐๐๐ เหรียญ

ออสเตรเลีย)

- เขตพื้นที่เลือกตั้ง

มากกว่า ๕,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร ๑,๒๔๒,๐๐๐ บาทต่อปี (๔๖,๐๐๐ เหรียญ

ออสเตรเลีย)

๓. ค่าตอบแทนสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ

นอกจากรายได้ขั้นพื้นฐานและค่าตอบแทนเพิ่มเติมที่จ่ายให้สมาชิกรัฐสภาแล้ว จะมีการจ่ายค่าตอบแทนเพิ่มเติมสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีต่าง ๆ หรือผู้ที่ดำรงตำแหน่งในรัฐสภา โดยมีรายละเอียดดังนี้

ค่าตอบแทนเพิ่มเติมสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ต่อปี

- นายกรัฐมนตรี ๕,๔๘๙,๑๐๐ บาทต่อปี(๒๐๓,๓๐๐ เหรียญออสเตรเลีย)

- รองนายกรัฐมนตรี ๓,๖๐๒,๓๔๐ บาทต่อปี(๑๓๓,๔๒๐ เหรียญออสเตรเลีย)

- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ๓,๐๐๑,๘๖๐ บาทต่อปี (๑๑๑,๑๘๐ เหรียญออสเตรเลีย)

- ผู้นำฝ่ายรัฐบาลในวุฒิสภา ๓,๐๐๑,๘๖๐ บาทต่อปี(๑๑๑,๑๘๐ เหรียญออสเตรเลีย)

- คณะรัฐมนตรี ๒,๔๘๗,๒๔๐ บาทต่อปี (๙๒,๑๒๐ เหรียญออสเตรเลีย)

ค่าตอบแทนเพิ่มเติมสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งในรัฐสภา

-ผู้นำฝ่ายค้าน	๒,๙๑๖,๒๗๐ บาทต่อปี	(๑๐๘,๐๑๐ เหรียญออสเตรเลีย)
- ประธานวุฒิสภา	๒,๕๗๓,๑๐๐ บาทต่อปี	(๙๕,๓๐๐ เหรียญออสเตรเลีย)
- ประธานสภาผู้แทนราษฎร	๒,๕๗๓,๑๐๐ บาทต่อปี	(๙๕,๓๐๐ เหรียญออสเตรเลีย)
- รองผู้นำฝ่ายค้าน	๑,๙๗๒,๖๒๐ บาทต่อปี	(๗๓,๐๖๐ เหรียญออสเตรเลีย)
- ผู้นำฝ่ายค้านในวุฒิสภา	๒,๙๑๖,๒๗๐ บาทต่อปี	(๑๐๘,๐๑๐ เหรียญออสเตรเลีย)
- ประธานคณะกรรมการประสานงาน พรรคร่วมรัฐบาลในสภาผู้แทนราษฎร	๘๙๒,๐๘๐ บาทต่อปี	(๓๓,๐๔๐ เหรียญออสเตรเลีย)
- ประธานคณะกรรมการประสานงาน พรรคร่วมฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร	๗๘๙,๒๑๐ บาทต่อปี	(๒๙,๒๓๐ เหรียญออสเตรเลีย)
- รองประธานวุฒิสภาและประธาน คณะกรรมการกิจการวุฒิสภา	๖๘๖,๓๔๐ บาทต่อปี	(๒๕,๔๒๐ เหรียญออสเตรเลีย)
- รองประธานสภาผู้แทนราษฎร	๖๘๖,๓๔๐ บาทต่อปี	(๒๕,๔๒๐ เหรียญออสเตรเลีย)
- รองประธานคณะกรรมการประสานงาน พรรคร่วมฝ่ายค้านในวุฒิสภา	๖๘๖,๓๔๐ บาทต่อปี	(๒๕,๔๒๐ เหรียญออสเตรเลีย)
- คณะกรรมการประสานงาน พรรคร่วมรัฐบาลในวุฒิสภา	๖๘๖,๓๔๐ บาทต่อปี	(๒๕,๔๒๐ เหรียญออสเตรเลีย)
- คณะกรรมการประสานงาน พรรคร่วมฝ่ายค้านในวุฒิสภา	๖๑๗,๗๖๐ บาทต่อปี	(๒๒,๘๘๐ เหรียญออสเตรเลีย)
- ประธานคณะกรรมการ	๕๔๘,๙๑๐ บาทต่อปี	(๒๐,๓๓๐ เหรียญออสเตรเลีย)
- รองประธานคณะกรรมการ	๒๗๔,๕๙๐ บาทต่อปี	(๑๐,๑๗๐ เหรียญออสเตรเลีย)

หมายเหตุ : อัตราแลกเปลี่ยนโดยเฉลี่ย ๑ เหรียญออสเตรเลีย = ๒๗ บาท

ข้อมูลเงินเดือนของเจ้าหน้าที่รัฐสภาออสเตรเลีย

ระดับชั้น

รายได้ต่อปี

เจ้าหน้าที่บริการงานรัฐสภาระดับ ๑

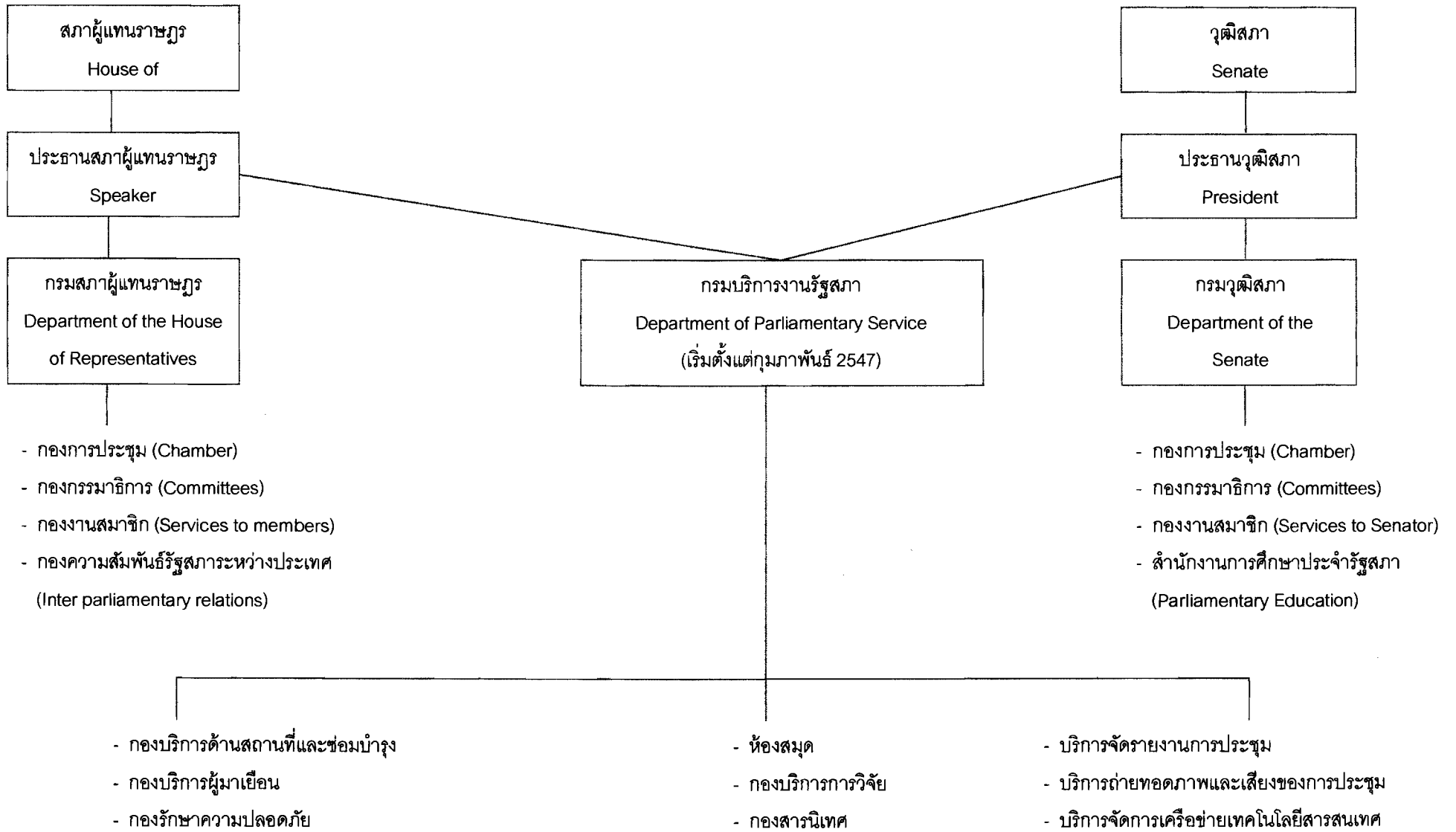
๑,๐๒๕,๑๐๙ - ๑,๑๙๓,๙๑๓ บาท

(๓๗,๙๖๗ - ๔๔,๒๑๙ ดอลล่าร์ออสเตรเลีย)

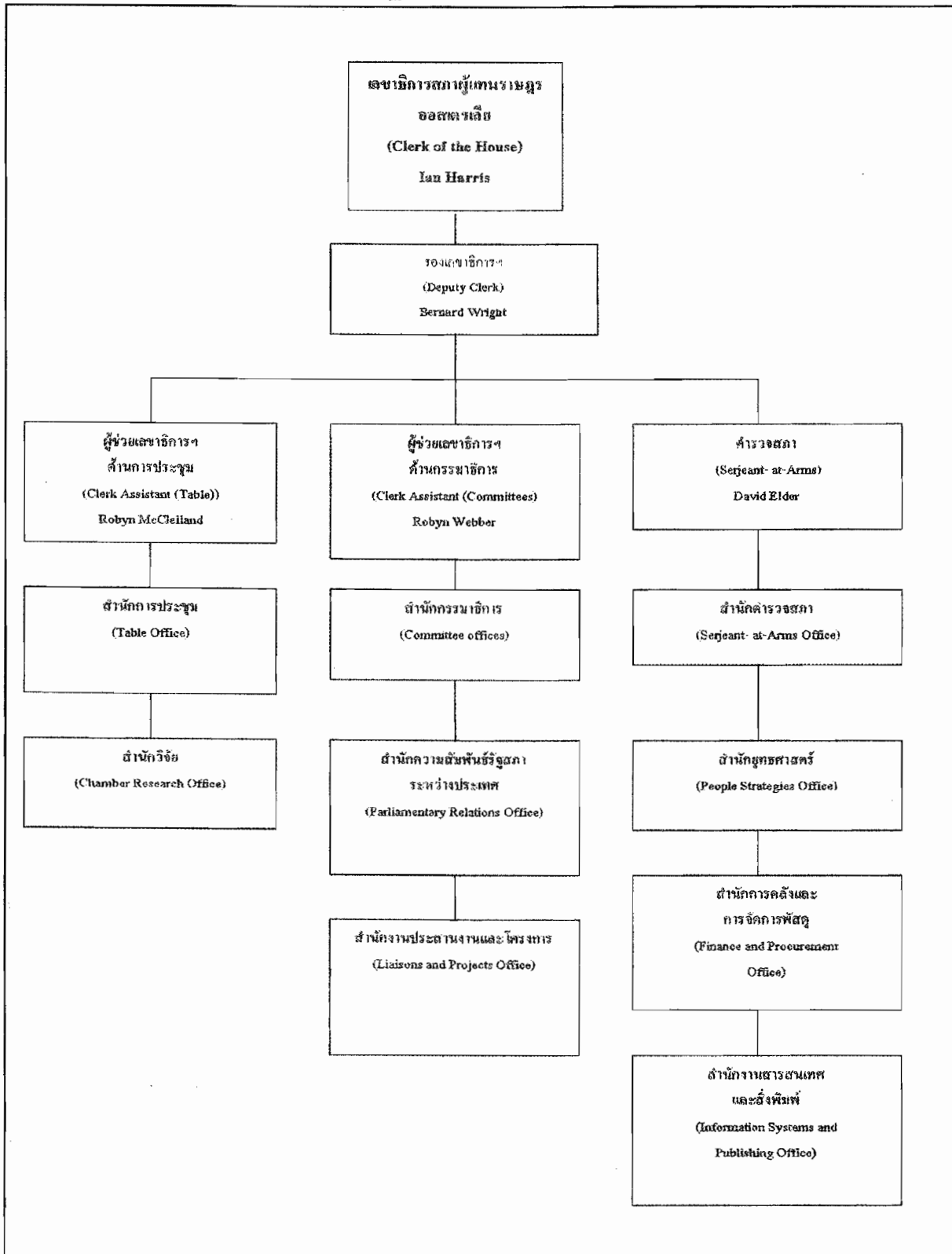
เจ้าหน้าที่บริการงานรัฐสภาระดับ ๒	๑,๑๙๖,๖๔๐ - ๑,๓๐๗,๓๖๗ บาท (๔๔,๓๒๐ - ๔๘,๔๒๑ ดอลลาร์ออสเตรเลีย)
เจ้าหน้าที่บริการงานรัฐสภาระดับ ๓	๑,๓๓๖,๔๔๖ - ๑,๓๙๖,๕๗๕ บาท (๔๙,๔๙๘ - ๕๑,๗๒๕ ดอลลาร์ออสเตรเลีย)
เจ้าหน้าที่บริการงานรัฐสภาระดับ ๔	๑,๔๑๓,๘๕๕ - ๑,๕๔๗,๗๗๕ บาท (๕๒,๓๖๕ - ๕๗,๓๒๕ ดอลลาร์ออสเตรเลีย)
เจ้าหน้าที่บริการงานรัฐสภาระดับ ๕	๑,๕๗๔,๒๐๘ - ๑,๖๙๓,๘๑๘ บาท (๕๘,๓๐๔ - ๖๒,๗๓๔ ดอลลาร์ออสเตรเลีย)
เจ้าหน้าที่บริการงานรัฐสภาระดับ ๖	๑,๗๐๔,๙๙๖ - ๑,๙๔๑,๗๘๖ บาท (๖๓,๑๔๘ - ๗๑,๙๑๘ ดอลลาร์ออสเตรเลีย)
เจ้าหน้าที่บริหารระดับ ๑	๒,๑๐๒,๔๖๓ - ๒,๔๐๐,๔๘๙ บาท (๗๗,๘๖๙ - ๘๘,๙๐๗ ดอลลาร์ออสเตรเลีย)
เจ้าหน้าที่บริหารระดับ ๒	๒,๔๑๘,๙๕๗ - ๒,๘๔๖,๓๔๐ บาท (๘๙,๕๙๑ - ๑๐๕,๔๒๐ ดอลลาร์ออสเตรเลีย)

- หมายเหตุ :**
๑. อัตรารายได้ต่อปีจะเพิ่มขึ้น ๓.๕ เปอร์เซ็นต์ขึ้นอยู่กับผลงาน
 ๒. อัตราแลกเปลี่ยนโดยเฉลี่ย ๑ ดอลลาร์ออสเตรเลีย เท่ากับ ๒๗ บาท

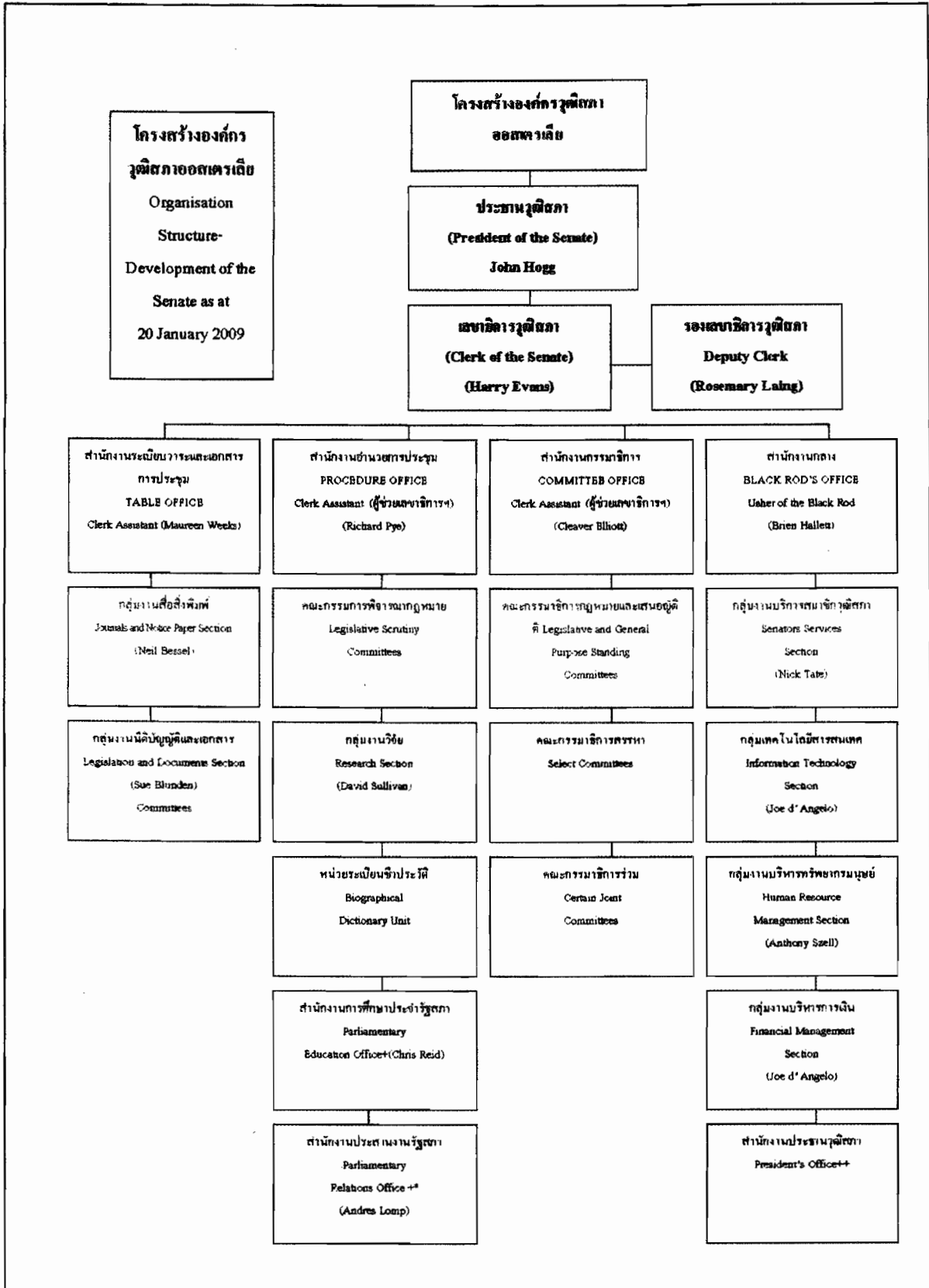
โครงสร้างหน่วยงานสนับสนุนด้านเลขาธิการรัฐสภาออสเตรเลีย

โครงสร้างสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เครือรัฐออสเตรเลีย มี ๙ สำนัก

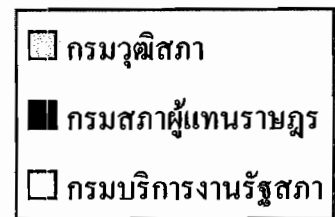
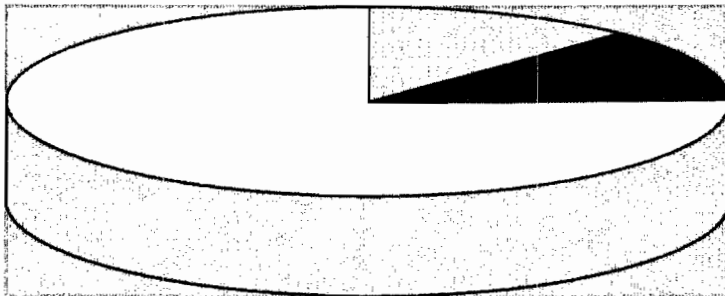

โครงสร้างสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เครือรัฐออสเตรเลีย มี ๗ สำนัก

จำนวนเจ้าหน้าที่รัฐสภาออสเตรเลีย ปี พ.ศ. ๒๕๕๑

กรมวุฒิสภา	๑๕๒
กรมสภาผู้แทนราษฎร	๑๕๔
กรมบริการงานรัฐสภา	๙๒๙

การศึกษาดูงาน ณ บริษัท INCAT

บริษัท INCAT เป็นบริษัทผลิตเรือขนาดใหญ่ที่มีชื่อเสียงในระดับโลก บริษัทนี้ตั้งอยู่ที่ Prince of Wales Bay เมืองไฮบาร์ต รัฐแทสมาเนีย เรือที่บริษัทผลิตออกสู่ตลาดนั้น มีหลากหลายชนิด ไม่ว่าจะเป็นเรือบรรทุกผู้โดยสารขนาดใหญ่ เรือบรรทุก ยานพาหนะ และเรือบรรทุกสินค้า บริษัท INCAT นี้ ผลิตเรือที่นำไปใช้ทั้งในกิจการพาณิชย์ และการทหาร

ประเด็นที่น่าสนใจจุดหนึ่งของบริษัทต่อเรือแห่งนี้คือ บริษัทนี้มีศักยภาพและมีชื่อเสียงในการต่อเรืออลูมิเนียม ซึ่งรัฐบาลไทยได้เล็งเห็นจุดเด่นตรงนี้ จึงได้ทำข้อตกลงความร่วมมือกับบริษัท โดยขอให้บริษัทจัดการฝึกอบรมการเชื่อมอลูมิเนียมให้แก่อาจารย์ผู้สอนชาวไทย เพื่อที่อาจารย์ผู้สอนเหล่านี้สามารถกลับไปสอนช่างฝีมือแรงงานไทยให้มีความสามารถในการเชื่อมอลูมิเนียม แล้วส่งช่างเชื่อมอลูมิเนียมที่ผ่านการอบรมเหล่านั้นกลับมาทำงานที่บริษัท INCAT และที่ผ่านมา บริษัทได้ฝึกอบรมอาจารย์ผู้สอนคนไทยไปแล้ว ๑ ชุด จำนวน ๔ คน แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเศรษฐกิจโลกที่กำลังซบเซา บริษัทจึงไม่มีนโยบายจ้างแรงงานจากประเทศไทยในขณะนี้

สรุปรายงาน

การเดินทางศึกษาดูงานของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) ณ ประเทศนิวซีแลนด์ และเครือรัฐออสเตรเลีย

นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภาและประธานสภาผู้แทนราษฎร พร้อมด้วย คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) และคณะ รวม ๑๗ คน ได้เดินทางไปเยือนประเทศ นิวซีแลนด์ และเครือรัฐออสเตรเลีย ระหว่างวันที่ ๒๔ พฤษภาคม - ๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ ซึ่งในระหว่าง การเดินทางเยือนได้มีกำหนดการศึกษาดูงานดังนี้

๑. สภาผู้แทนราษฎรนิวซีแลนด์

วันอังคารที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา นาย Alexander Lockwood Smith ประธานสภาผู้แทนราษฎรนิวซีแลนด์ ได้ให้การต้อนรับคณะ โดยมีเจ้าหน้าที่ รัฐสภานิวซีแลนด์ บรรยาย บทบาท โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการสภา ผู้แทนราษฎรนิวซีแลนด์

เยี่ยมชมการวะประธานสภาผู้แทนราษฎร

นาย Alexander Lockwood Smith ประธานสภาผู้แทนราษฎรนิวซีแลนด์ ได้กล่าว ต้อนรับคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) นำโดย นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภาและ ประธาน- สภาผู้แทนราษฎร ที่ได้มาศึกษาดูงาน ณ สภาผู้แทนราษฎรนิวซีแลนด์ และกล่าว ขอโทษที่สภาพอากาศของนิวซีแลนด์โดยเฉพาะในเมืองเวลลิงตัน ในขณะนี้ไม่ค่อยจะดีนัก คือหนาว และมีฝนตกมาก ทั้ง ๆ ที่โดยทั่วไปแล้วในช่วงเดือนพฤษภาคมของทุกปีจะเป็นช่วงที่อากาศค่อนข้างดี

นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภาและประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กล่าวขอบคุณ ประธานสภาผู้แทนราษฎรนิวซีแลนด์ที่ได้สละเวลาอันมีค่ามาให้การต้อนรับคณะเดินทางไทย พร้อมทั้งให้เข้าเยี่ยมชมอาคารรัฐสภานิวซีแลนด์ในวันนี้ วัตถุประสงค์ของการเดินทางเยือนนิวซีแลนด์ในครั้งนี้ นอกจากต้องการจะเยี่ยมเยือนประธานสภาผู้แทนราษฎรนิวซีแลนด์แล้ว ตนยังได้นำคณะกรรมการ ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา มาศึกษาดูงานการบริหารการจัดการของรัฐสภานิวซีแลนด์ด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎรนิวซีแลนด์ กล่าวว่า ในอดีตเมื่อช่วงปี พ.ศ. ๒๕๓๓ ตนได้ ดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ของนิวซีแลนด์ และได้เดินทางไปเยือนประเทศไทย ในขณะนั้น และตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาสิ่งหนึ่งที่ตนสังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงก็คือ การพัฒนาในการ ทำความร่วมมือการค้าเสรีระหว่างทั้งสองประเทศ หลังจากที่ได้มีการทำความตกลงการค้าเสรีเมื่อ ๔ ปีที่แล้ว ปริมาณการค้าระหว่าง ๒ ประเทศ ได้เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนถึง ๗๕ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งการขยายตัว ทางการค้าดังกล่าวถือเป็นสัญญาณเชิงบวกที่ดี ในขณะที่โลกกำลังเผชิญกับปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจ

หลังจากนั้น นาย Alexander Lockwood Smith ได้แสดงความเป็นห่วงถึงสถานการณ์การเมืองในประเทศไทย พร้อมทั้งได้ขอให้ นายชัย ชิดชอบ อธิบายถึงสถานการณ์ในปัจจุบัน

นายชัย ชิดชอบ กล่าวว่า สถานการณ์การเมืองในปัจจุบันได้ดีขึ้นเป็นลำดับ ถึงแม้คนไทยจะมีความคิดเห็นทางการเมืองที่ต่างกัน แต่ทุกคนมีความรักและเคารพใน ๓ สถาบันหลักของประเทศไทยเหมือนกัน คือ ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ซึ่งสิ่งนี้จะช่วยคลี่คลายปัญหาทางการเมืองในไทยได้ ตนในฐานะประธานรัฐสภาไทยก็ได้พยายามอย่างต่อเนื่องในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยการเรียกประชุมร่วมระหว่างสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ซึ่งจากการประชุมร่วมดังกล่าวได้ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการแก้ไขปัญหาทางการเมืองขึ้นมา ๒ ชุด ประกอบด้วย คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีเหตุการณ์ การชุมนุมทางการเมือง ระหว่างวันที่ ๘ - ๑๕ เมษายน ๒๕๕๒ และคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปทางการเมือง และศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ หากประธานสภาผู้แทนราษฎรนิวซีแลนด์มีคำแนะนำใด ๆ ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อประเทศไทย

นาย Alexander Lockwood Smith กล่าวว่า ปัญหาทางการเมืองในประเทศไทยนั้น เป็นปัญหาที่ละเอียดอ่อนมาก และเชื่อว่าการดำเนินการแก้ไขปัญหาของรัฐสภาไทยนั้น มาถูกทิศทางแล้ว ผ่านช่องทางของกลไกรัฐสภาประชาธิปไตย นอกจากนี้ยังได้ย้ำว่า หากตนเองอยู่ในฐานะของประธานรัฐสภาไทย ตนก็จะปฏิบัติเช่นเดียวกับ นายชัย ชิดชอบ คือการเรียกประชุมรัฐสภา โดยให้ทุกฝ่ายมานั่งเจรจาเพื่อหาทางออกและทำความเข้าใจให้กระจ่าง นาย Alexander Lockwood Smith ได้ถามเพิ่มเติมว่าจะอะไรคือสาเหตุหลักของปัญหาที่เกิดขึ้น ใช่ปัญหาที่เกิดจากความขัดแย้งทางศาสนา ฐานะทางสังคม หรือความแตกต่างกันทางวัฒนธรรมหรือไม่

นายชัย ชิดชอบ กล่าวว่า สาเหตุหลักของปัญหาที่เกิดขึ้นคือ การแสวงหาอำนาจของบุคคลบางกลุ่ม มีใช่ปัญหาทางศาสนา ความยากจน หรือความแตกต่างกันทางวัฒนธรรมแต่อย่างใด ทั้งนี้ ตนเชื่อว่า หากประชาชนมีความเข้าใจที่ถูกต้องแล้ว ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นก็จะค่อย ๆ หายไป หลังจากนั้น นายชัย ชิดชอบ ได้กล่าวอำลาและมอบของที่ระลึกและเชิญให้ นาย Alexander Lockwood Smith เดินทางไปเยือนประเทศไทยเมื่อมีโอกาส

การศึกษาดูงาน ณ มหาวิทยาลัยไอคแลนด์

คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) ได้เข้าศึกษาดูงาน ณ มหาวิทยาลัยไอคแลนด์ ในวันศุกร์ที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา โดยมีตัวแทนจากมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการบรรยายคือ

๑. ศาสตราจารย์ Stuart McCutcheon	รองอธิบดีมหาวิทยาลัย
๒. นาง Adrienne Cleland	ผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป
๓. นางสาว Kath Clarke	ผู้อำนวยการฝ่ายการบริหารงานบุคคล

คณะกรรมการมหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- แต่งตั้งหัวหน้าคณะผู้บริหาร
- จัดเตรียมและหารือเกี่ยวกับกฎบัตรของมหาวิทยาลัย
- ให้คำรับรองค่าแถลงการณ์ วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย
- ควบคุมให้มหาวิทยาลัยบริหารงานให้เป็นไปตามกฎบัตร
- ออกนโยบายการปฏิบัติงานเพื่อให้เป็นไปตามกฎบัตร วัตถุประสงค์
- ควบคุมดูแล ส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยมีมาตรฐานสูงสุด ในส่วนของการศึกษา

ฝึกอบรม และวิจัย

- ดูแลมิให้เกิดแบ่งแยกสีผิวหรือเหยียดชนชั้น
- สนับสนุนการมีส่วนร่วม
- ควบคุมดูแลในเรื่องของการปฏิบัติงาน ความซื่อสัตย์ ความเป็นอันหนึ่งอัน

เดียวกัน เพื่อประโยชน์ของสาธารณะและความเป็นอยู่ที่ดีของนักศึกษา

โครงสร้างคณะกรรมการมหาวิทยาลัย

- อธิการบดี
- รองอธิการบดี ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการโดยการแนะนำจากอธิการบดี
- สมาชิก ๔ ท่าน ที่ได้รับการแต่งตั้งจากกระทรวงศึกษาธิการ
- สมาชิก ๓ คน จากศิษย์เก่า
- ๓ คน แต่งตั้งโดยคณะกรรมการ
- ๒ คน เลือกตั้งโดยนักศึกษา
- ๑ คน เลือกตั้งโดยเจ้าหน้าที่วิชาการ
- ๑ คน เลือกตั้งโดยเจ้าหน้าที่ทั่วไป
- ๑ คน เลือกตั้งโดยอาจารย์ผู้บรรยาย
- ๑ คน เลือกตั้งโดยศาสตราจารย์

๒. รัฐสภาเครือรัฐออสเตรเลีย

วันจันทร์ที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ เวลา ๑๐.๑๕ นาฬิกา นาย Harry Jenkins ประธานสภาผู้แทนราษฎร และ นาย John Hogg ประธานวุฒิสภาออสเตรเลีย ได้ให้การต้อนรับคณะ โดยมีเจ้าหน้าที่รัฐสภาออสเตรเลีย บรรยาย บทบาท โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานในสังกัดรัฐสภาออสเตรเลีย

เยี่ยมคารวะประธานสภาผู้แทนราษฎรและประธานวุฒิสภา

นาย Harry Jenkins ประธานสภาผู้แทนราษฎร และ นาย John Hogg ประธานวุฒิสภา ได้กล่าวแสดงความยินดีต้อนรับ นายชัย ชิดชอบ และคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) ที่ได้เดินทางเยี่ยมเยือนและศึกษาดูงานครั้งนี้ ในขณะที่สภาผู้แทนราษฎรกำลังพิจารณางบประมาณและตรวจสอบความโปร่งใส ในส่วนของวุฒิสภานั้น มีแต่การประชุมกรรมมาธิการในขณะนี้

นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา ได้กล่าวขอบคุณ นาย Harry Jenkins และนาย John Hogg ที่ได้สละเวลามาให้การต้อนรับในวันนี้ วัตถุประสงค์ของการเดินทางเยือนออสเตรเลียครั้งนี้ ก็เพื่อเยี่ยมเยือนประธานสภาผู้แทนราษฎรและประธานวุฒิสภาทั้งสอง และตนยังได้นำคณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา (ก.ร.) มาศึกษาดูงานการบริหารจัดการของรัฐสภาออสเตรเลียด้วย นอกจากนี้ตนขอถือโอกาสนี้เยี่ยมชมอาคารรัฐสภาออสเตรเลีย เพื่อนำไปเป็นแนวคิดประกอบการสร้างรัฐสภาแห่งใหม่ของไทย เนื่องจากตนเห็นว่าอาคารรัฐสภาของออสเตรเลียนั้น ถือว่าสวยที่สุดแห่งหนึ่งของโลก

นาย Harry Jenkins กล่าวว่า ในอดีตตนได้เคยเดินทางเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการในฐานะแขกของรัฐสภาไทย ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งในตอนนั้นตนก็ดำรงตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎรแห่งออสเตรเลีย โดยในครั้งนั้นตนได้มีโอกาสไปจังหวัดเชียงรายและกาญจนบุรี จนถึงทุกวันนี้ตนก็ยังจดจำความประทับใจ และความมีน้ำใจของคนไทยได้เป็นอย่างดี ในส่วนของตัวอาคารรัฐสภาออสเตรเลียนั้น ได้เปิดใช้อย่างเป็นทางการเมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๑

สาเหตุหลักที่ต้องสร้างตัวสภาใหม่เนื่องจากตัวสภาเก่าซึ่งเปิดใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๗๐ และปัจจุบันตั้งอยู่ด้านหน้าสภาใหม่ มีขนาดเล็กเกินไป ไม่สามารถรองรับสมาชิกรัฐสภาและเจ้าหน้าที่ทั้งหมดได้ ก่อนการก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่นี้ ได้มีการเปิดให้บริษัทต่าง ๆ เข้าประกวดแข่งขันการออกแบบและก่อสร้างอาคาร โดยมีบริษัทเข้าประกวดทั้งหมด ๓๒๙ บริษัท จาก ๒๘ ประเทศทั่วโลก ซึ่งบริษัทที่ชนะการประกวดนั้น เป็นบริษัทจากสหรัฐอเมริกา แต่มีสถาปนิกเป็นชาวอิตาลีเลียน ตัวอาคารรัฐสภาแบ่งเป็น ๔ ส่วนใหญ่ ๆ ส่วนแรกเป็นส่วนสำหรับรองรับประชาชนและสื่อมวลชน ส่วนที่สองซึ่งอยู่ด้านซ้ายนั้น เป็นส่วนห้องทำงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ส่วนที่สามซึ่งอยู่ด้านขวา เป็นส่วนของสมาชิกวุฒิสภา และส่วนที่สี่ซึ่งอยู่ด้านหลัง เป็นส่วนห้องทำงานของคณะรัฐมนตรี การออกแบบและก่อสร้างอาคารรัฐสภาใหม่ ได้คำนึงถึงการป้องกันการก่อการร้ายมากนัก เนื่องจากในขณะนั้นปัญหาการก่อการร้ายมิได้มีความรุนแรงมากเหมือนปัจจุบัน ยกตัวอย่างเช่น หลังคาของตัวอาคารนั้นออกแบบมาให้คนสามารถเดินอยู่ข้างตนได้ เพื่อเป็นสัญลักษณ์ว่าประชาธิปไตยนั้นมี

ประชาชนเป็นเจ้าของ อย่างไรก็ตามการออกแบบเช่นนี้ ถือว่าอันตรายมากในแง่ของการรักษาความปลอดภัย

นายชัย ชิดชอบ กล่าวว่ อาคารรัฐสภาแห่งนี้จะเป็นแบบอย่างที่ดีแก่อาคารรัฐสภาแห่งใหม่ของไทยได้ ดังนั้นจะเป็นความกรุณาอย่างยิ่ง หากรัฐสภาออสเตรเลียจะส่งข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้าง และแบบแปลนของตัวอาคารรัฐสภานี้ไปยังรัฐสภาไทยนายชัย ชิดชอบ ยังได้กล่าวเพิ่มเติมว่านับตั้งแต่การสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูต เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๕ ความสัมพันธ์ของทั้งสองประเทศเป็นไปอย่างราบรื่นและฉันท์มิตร โดยมีความโดดเด่นมากในด้านการเมือง ความมั่นคง และการทหาร ส่วนในเรื่องของความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้า นั้น ก็ได้มีการพัฒนาไปอย่างมาก ซึ่งหลังจากที่ได้มีการลงนามความตกลงการค้าเสรีระหว่างกันเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๗ มูลค่าการค้าระหว่างสองประเทศได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก ในส่วนของการท่องเที่ยว นั้น ตนก็อยากให้เห็นจำนวนนักท่องเที่ยวชาวออสเตรเลียไปเที่ยวประเทศไทยมากขึ้น จาก ๗๐๐,๐๐๐ คน เพิ่มเป็น ๑,๐๐๐,๐๐๐ คน เนื่องจากสถานการณ์ในประเทศไทยนั้นกลับสู่ปกติแล้ว และในปีนี้และปีหน้านั้นรัฐสภาไทยก็จะเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมรัฐสภาระหว่างประเทศ ๒ การประชุมคือ

๑. การเป็นเจ้าภาพการประชุมใหญ่สมัชชารัฐสภาอาเซียน ครั้งที่ ๓๐ (AIPA) ที่จังหวัดชลบุรี ระหว่างวันที่ ๒ - ๘ สิงหาคม ๒๕๕๒
๒. การเป็นเจ้าภาพการประชุมสหภาพรัฐสภา (IPU) ครั้งที่ ๑๒๒ ที่กรุงเทพฯ ระหว่างวันที่ ๒๗ มีนาคม - ๑ เมษายน ๒๕๕๓

โดยตนหวังเป็นอย่างสูงว่าจะได้มีโอกาสได้ต้อนรับ นาย Harry Jenkins และ นาย John Hogg ที่ประเทศไทยในการประชุมดังกล่าว หลังจากนั้น นายชัย ชิดชอบ ได้กล่าวอำลาและมอบของที่ระลึก

การเข้าพบปะสนทนากับ นาย Alan Ferguson อดีตประธานวุฒิสภาเครือรัฐออสเตรเลีย ในวันจันทร์ที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ เวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา

นาย Alan Ferguson ได้กล่าวต้อนรับ นายชัย ชิดชอบ ที่ได้เดินทางมาเยี่ยมเยือนครั้งนี้ ตนได้มีโอกาสเดินทางไปเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการ ในฐานะประธานวุฒิสภาเครือรัฐออสเตรเลีย ในช่วงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๑ ซึ่งตนได้รับการต้อนรับที่อบอุ่นมากจาก นายชัย ชิดชอบ นอกจากนี้ ตนยังได้มีโอกาสเข้าเฝ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ณ พระราชวังไกลกังวลอีกด้วย นับเป็นประสบการณ์และความโชคดีของตนที่ไม่มีวันลืม หลังจากที่ตนได้กลับไปประเทศออสเตรเลีย ตนก็ได้รีบส่งหนังสือถึง นายชัย ชิดชอบ เพื่อเชิญให้มาเยือนประเทศออสเตรเลียทันที ซึ่งตนมีความยินดีเป็นอย่างมากที่ได้พบ นายชัย ชิดชอบ อีกครั้งหนึ่งในวันนี้

นายชัย ชิดชอบ ได้กล่าวขอบคุณ นาย Alan Ferguson ที่ได้สละเวลาให้ตนได้เข้าพบใน ครั้งนี้ ซึ่งจริง ๆ แล้ว ในครั้งนี้ตนได้นำคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) มาศึกษาดูงาน

ณ รัฐสภาเครือรัฐออสเตรเลีย และเมื่อได้เดินทางมาออสเตรเลียแล้ว ก็เลยถือโอกาสมาพบปะและ เยี่ยมเยือน นาย Alan Ferguson ด้วย

นาย Alan Ferguson กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างไทย - ออสเตรเลีย นั้น เป็นไปได้ ด้วยดีในทุก ๆ ด้าน และที่พัฒนาไปได้อย่างรวดเร็วคือ ด้านความร่วมมือทางการค้า ทั้งนี้ เนื่องจากการทำข้อตกลงการค้าเสรีระหว่างกันเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยในปี ๒๕๔๘ หนึ่งปีหลังจากการทำ ข้อตกลงการค้าเสรี มูลค่าการค้าของทั้งสองฝ่ายเพิ่มขึ้นถึง ๓๘ เปอร์เซ็นต์ ต่อมาในปี ๒๕๔๙ มูลค่า การค้าก็ได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๔๘ อีก ๒๐.๗๓ เปอร์เซ็นต์ นาย Alan Ferguson ยังได้ถามว่า วิฤติเศรษฐกิจโลกในขณะนี้ มีผลต่อจำนวนนักท่องเที่ยวชาวออสเตรเลียในประเทศไทยหรือไม่

นายชัย ชิดชอบ กล่าวว่า ปัญหาเศรษฐกิจโลกได้ส่งผลกระทบต่อให้นักท่องเที่ยวจาก ออสเตรเลียลดลงถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ แต่เชื่อว่า จะมีจำนวนเพิ่มขึ้น เมื่อเศรษฐกิจโลกฟื้นตัว และใน โอกาสนี้ตนก็ขอให้ นาย Alan Ferguson ช่วยประชาสัมพันธ์ไปยังชาวออสเตรเลียว่า การเดินทางไป ท่องเที่ยวประเทศไทยนั้นปลอดภัย เนื่องจากสถานการณ์การเมืองนั้นกลับสู่ภาวะปกติแล้ว นอกจากนี้ นายชัย ชิดชอบ ยังได้ขอฝากให้ นาย Alan Ferguson ช่วยดูแลนักศึกษาและแรงงานไทยใน ออสเตรเลียอีกทางหนึ่ง นอกเหนือจากการทำหน้าที่ของสถานเอกอัครราชทูตไทยประจำออสเตรเลีย หลังจากนั้นก็กล่าวอำลา และมอบของที่ระลึก

การศึกษาดูงาน ณ บริษัท INCAT

ในวันเสาร์ที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒ คณะศึกษาดูงานได้เยี่ยมชม บริษัท INCAT ซึ่งเป็นบริษัทผลิตเรือขนาดใหญ่ที่มีชื่อเสียงในระดับโลก บริษัทนี้ตั้งอยู่ที่ Prince of Wales Bay เมืองไฮบาร์ต รัฐแทสมาเนีย เรือที่บริษัทผลิตออกสู่ตลาดนั้น มีหลากหลายชนิด ไม่ว่าจะเป็นเรือบรรทุกผู้โดยสารขนาดใหญ่ เรือบรรทุก ยานพาหนะ และเรือบรรทุกสินค้า บริษัท INCAT นี้ ผลิตเรือที่นำไปใช้ทั้งในกิจการพาณิชย์ และการทหาร

ประเด็นที่น่าสนใจจุดหนึ่งของบริษัทต่อเรือแห่งนี้คือ บริษัทนี้มีศักยภาพและมีชื่อเสียงในการต่อเรืออลูมิเนียม ซึ่งรัฐบาลไทยได้เล็งเห็นจุดเด่นตรงนี้ จึงได้ทำข้อตกลงความร่วมมือกับบริษัท โดยขอให้บริษัทจัดการฝึกอบรมการเชื่อมอลูมิเนียมให้แก่อาจารย์ผู้สอนชาวไทย เพื่อที่อาจารย์ผู้สอนเหล่านี้สามารถกลับไปสอนช่างฝีมือแรงงานไทยให้มีความสามารถในการเชื่อมอลูมิเนียม แล้วส่งช่างเชื่อมอลูมิเนียมที่ผ่านการอบรมเหล่านั้นกลับมาทำงานที่บริษัท INCAT และที่ผ่านมา บริษัทได้ฝึกอบรมอาจารย์ผู้สอนคนไทยไปแล้ว ๑ ชุด จำนวน ๔ คน แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเศรษฐกิจโลกที่กำลังซบเซา บริษัทจึงไม่มีนโยบายจ้างแรงงานจากประเทศไทยในขณะนี้

ข้อมูลเชิงวิเคราะห์จากการศึกษาดูงาน

➢ ด้านโครงสร้าง/ระบบงาน

รัฐสภานิวซีแลนด์

- มีสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นหน่วยงานสนับสนุนการทำงาน โดยโครงสร้างองค์กรของสำนักงานเลขาธิการจะแบ่งตามลักษณะของภารกิจ ซึ่งเป็นการจัดแบ่งโครงสร้างที่ชัดเจนไม่ซ้ำซ้อน

- แบ่งหน่วยงานสนับสนุนการทำงานของรัฐสภานิวซีแลนด์เป็น ๓ ส่วน คือ ๑) สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ๒) สำนักงานอำนวยการรัฐสภา ๓) สำนักงานอื่นที่สังกัดรัฐสภา

- หน่วยงานสนับสนุนการทำงานของรัฐสภานิวซีแลนด์ นอกจากมีสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ยังมีอีกหน่วยงานที่สนับสนุนการทำงานของรัฐสภา ได้แก่ สำนักงานอำนวยการรัฐสภา ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดหาการบริการเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการแก่สมาชิกรัฐสภา และสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งถือเป็นการแบ่งเบาภาระหน้าที่การสนับสนุนการทำงานของรัฐสภาของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร โดยสำนักอำนวยการรัฐสภาจะเป็นหน่วยงานที่ขึ้นตรงต่อรัฐสภานิวซีแลนด์

- นอกจากนี้ รัฐสภานิวซีแลนด์ ยังมีหน่วยงานอื่น ๆ ที่สังกัดรัฐสภา (Office of Parliament) ได้แก่ สำนักงานตรวจสอบบัญชี สำนักงานผู้ตรวจการ และสำนักงานข้าหลวงใหญ่รัฐสภา เพื่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการทำงานของรัฐสภานิวซีแลนด์ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

รัฐสภาออสเตรเลีย

- มีการแบ่งโครงสร้างหน่วยงานสนับสนุนการทำงาน ออกเป็น ๓ หน่วยงานใหญ่ ๆ ได้แก่ กรมวุฒิสภา (The Department of the Senate) กรมสภาผู้แทนราษฎร (The Department of the House of Representatives) และกรมบริการงานรัฐสภา (The Department of Parliamentary Services) สนับสนุนการทำงานในแต่ละสภาของตนเอง โดยมีกรมบริการงานรัฐสภา (The Department of Parliamentary Services) สนับสนุนการทำงานทั้งวุฒิสภา และสภาผู้แทนราษฎร โดยในแต่ละกรมจะมีการแบ่งโครงสร้างองค์กรตามลักษณะของภารกิจ ทำให้การดำเนินงานเกิดความชัดเจนไม่ซ้ำซ้อน

จะเห็นได้ว่า การจัดโครงสร้างองค์กรของรัฐสภานิวซีแลนด์ รัฐสภาออสเตรเลีย เป็นการจัดโครงสร้างตามภารกิจที่ไม่ซ้ำซ้อน ปฏิบัติงานภารกิจของแต่ละหน่วยงาน การจัดกลุ่มงานเป็นไปตาม

กระบวนการงานและเบ็ดเสร็จภายในสำนักหรือกลุ่มงาน จึงมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ และที่สำคัญหน่วยงานต่าง ๆ ปฏิบัติงานหลักด้านเดียวตามการจัดกลุ่มภารกิจ เช่น สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรของทั้ง ๒ ประเทศ ปฏิบัติงานในงานหลักของการสนับสนุน จึงถือได้ว่าเป็นการส่งเสริมประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญ ความชำนาญการที่ตนรับผิดชอบในแต่ละด้านอย่างชัดเจน จึงน่าจะเกิดประสิทธิภาพสูงมากยิ่งขึ้นขององค์กรที่หน่วยงานปฏิบัติงานนั้น ๆ ปฏิบัติหลักหลาย ๆ ด้าน หลาย ๆ อย่างในเวลาเดียวกันก็อาจจะทำให้มีประสิทธิภาพไม่สูงมากนัก หน่วยงานบริการร่วมเป็นผู้สนับสนุนภารกิจด้านอื่น ดังนั้น น่าจะถือได้ว่ามีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

➢ ด้านอัตรากำลัง

- ในส่วนอัตรากำลังของรัฐสภานิวซีแลนด์ และรัฐสภาออสเตรเลีย มีอัตรากำลังดังนี้

	รัฐสภาไทย		รัฐสภานิวซีแลนด์	รัฐสภาออสเตรเลีย		
	สผ.	สว.	สผ.	กรมสภาผู้แทนราษฎร	กรมวุฒิสภา	กรมบริการงานรัฐสภา
จำนวนข้าราชการ	๑,๖๒๓	๘๔๗	-	๑๕๔	๑๕๒	๙๒๙
จำนวนสมาชิก	๔๘๐	๑๕๐	๑๒๒	๑๕๐	๗๖	๒๒๖
อัตราส่วน	๓.๕/๑	๕.๕/๑	-	๑/๑	๒/๑	๔/๑

จากตารางดังกล่าวในส่วนของรัฐสภาออสเตรเลียทั้งกรมสภาผู้แทนราษฎร และกรมวุฒิสภามีสัดส่วนอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ต่อจำนวนสมาชิกลดกว่าของรัฐสภาไทย เนื่องจากรัฐสภาออสเตรเลียมีหน่วยงานสนับสนุนการทำงานอีกหนึ่งหน่วยงานคือ กรมบริการงานรัฐสภา มีหน้าที่สนับสนุนงานด้านการวิจัย งานบริการห้องสมุด งานถ่ายถอดสด รายงานการประชุม งานบริการคอมพิวเตอร์ รวมไปถึงงานรักษาความปลอดภัยและงานปรับปรุงอาคารและบริเวณโดยรวม มีอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ทั้งหมด ๙๒๙ คน ทำให้สามารถแบ่งเบาภารกิจสนับสนุนงานของรัฐสภาออสเตรเลียของกรมสภาผู้แทนราษฎรและกรมวุฒิสภาได้เป็นอย่างดี โดยหากนำจำนวนเจ้าหน้าที่ของกรมบริการงานรัฐสภามาพิจารณาตามสัดส่วนแล้ว จะทำให้อัตราส่วนจำนวนเจ้าหน้าที่ต่อจำนวนสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎรเท่ากับ ๕ ต่อ ๑ และของวุฒิสภาเท่ากับ ๖ ต่อ ๑ ซึ่งมากกว่าของรัฐสภาไทย และทำให้มีความเป็นไปได้ว่าสามารถรองรับภารกิจขององค์กรได้ดีกว่ารัฐสภาไทย

➤ **ด้านการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล**

รัฐศานินิวซีแลนด์

รัฐศานินิวซีแลนด์มีหน่วยงานย่อยด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลทั้งในส่วนของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และสำนักอำนวยการรัฐสภา อีกทั้งยังมีการให้คำปรึกษาและการสนับสนุนงานด้านบริหารทรัพยากรบุคคล ทั้งนี้ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจะมีเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้บริหารสูงสุด มีรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรดูแลรับผิดชอบงานนโยบายการพัฒนางานและด้านต่างประเทศ และมีผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรดูแลรับผิดชอบในแต่ละสำนัก โดยที่ไม่มีผู้อำนวยการสำนักทำให้สามารถลดขั้นตอนในการทำงานได้ กล่าวคือ จากระดับสำนักไประดับผู้บริหารสูงสุดขององค์กรเลยทันที

รัฐสภาออสเตรเลีย

รัฐสภาออสเตรเลีย มีหน่วยงานย่อยด้านการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล โดยอยู่ในกองกลางของกรมวุฒิสภา

➤ **ด้านค่าตอบแทน**

- ในเรื่องค่าตอบแทนทั้งรัฐศานินิวซีแลนด์และรัฐสภาออสเตรเลียต่างให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในส่วนของรัฐสภาออสเตรเลีย ได้กำหนดอัตรารายได้ต่อปีจะเพิ่มขึ้น ๓.๕ เปอร์เซ็นต์ และขึ้นอยู่กับผลงาน ซึ่งการกำหนดดังกล่าวจะทำให้เกิดการแข่งขันของบุคลากรภายในองค์กรที่ต้องทำผลงานให้ดีที่สุด ทำให้องค์กรเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ทั้งนี้ อัตราเงินเดือนของเจ้าหน้าที่รัฐสภาประเทศนิวซีแลนด์ ระดับต่ำสุดจะอยู่ที่ ๑,๐๒๕,๑๐๙ - ๑,๑๙๓,๙๑๓ บาท/ปี หรือขั้นต่ำ ๘๕,๔๒๕ บาท/เดือน ซึ่งเมื่อเทียบกับอัตราเงินเดือนของเจ้าหน้าที่รัฐสภาไทยระดับต่ำสุดเช่นกันจะอยู่ที่ ๖๙,๑๒๐ - ๙๘,๑๖๐ บาท/ปี หรือขั้นต่ำ ๕,๗๖๐ บาท/เดือน ต่ำกว่าของรัฐศานินิวซีแลนด์ ๑๔.๘ เท่า

➤ **ด้านเทคโนโลยี**

รัฐศานินิวซีแลนด์

- ภารกิจด้านเทคโนโลยี ได้แก่ การบริการข้อมูลและการสื่อสารผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ การให้คำปรึกษาด้านคอมพิวเตอร์และการสื่อสารโทรคมนาคมแก่สมาชิกรัฐสภาจะ

ขึ้นกับสำนักอำนวยการรัฐสภา ซึ่งเป็นหน่วยงานขึ้นตรงต่อรัฐสภานิวซีแลนด์ทำให้การทำงานเกิดความคล่องตัว

รัฐสภาออสเตรเลีย

- ภารกิจด้านเทคโนโลยีของรัฐสภาออสเตรเลีย มีความคล้ายคลึงกับของรัฐสภานิวซีแลนด์ คือ สังกัดกับกรมบริการงานรัฐสภา ซึ่งเป็นหน่วยงานบริการแยกออกมาต่างหาก โดยที่ไม่ได้ขึ้นอยู่กับกรมสภาผู้แทนราษฎร หรือกรมวุฒิสภาทำให้เกิดความคล่องตัวในการทำงาน ซึ่งจุดเด่นด้านเทคโนโลยีของรัฐสภาออสเตรเลีย คือการถ่ายทอดภาพและเสียงของการประชุมสภาและคณะกรรมการธิการการประชุมทางไกลแบบเห็นหน้าและเสียง (รัฐสภาไทยยังไม่ได้มีการนำมาใช้อย่างเป็นจริงเป็นจัง) ทำให้เกิดความสะดวกและประสิทธิภาพในการประชุมของคณะกรรมการต่าง ๆ

> ด้านการรักษาความปลอดภัย

รัฐสภานิวซีแลนด์

- งานด้านรักษาความปลอดภัยของรัฐสภานิวซีแลนด์จะเป็นภารกิจอยู่ในสำนักอำนวยการรัฐสภาขึ้นตรงต่อรัฐสภา มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องการรักษาความปลอดภัยภายในรัฐสภานิวซีแลนด์

รัฐสภาออสเตรเลีย

- งานด้านรักษาความปลอดภัยของรัฐสภาออสเตรเลียจะมีตำรวจสภาดูแลรักษาความปลอดภัยของรัฐสภาโดยขึ้นตรงกับสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร โดยความรับผิดชอบของตำรวจสภาออสเตรเลียมีการพัฒนาปรับเปลี่ยนมาโดยตลอด และในปัจจุบันตำรวจสภาได้ปฏิบัติหน้าที่ตามความต้องการของสภาผู้แทนราษฎรด้วยเพื่อให้เป็นองค์กรสมัยใหม่ เน้นในด้านการบริหารจัดการ ให้คำปรึกษาและให้บริการแก่ประธานสภาและสมาชิกรัฐสภา นอกจากนั้น ยังทำหน้าที่จัดเตรียมข้อมูลข่าวสารและบริการแก่สมาชิกและเจ้าหน้าที่ประสานงานการศึกษาดูงานและเยี่ยมชมรัฐสภา ปรับปรุงฐานข้อมูลของสมาชิก ตีพิมพ์ข้อมูลต่างๆ ตลอดจนจนจบบันทึกขงเลขอีกด้วย

ซึ่งเมื่อมาเปรียบเทียบภารกิจหน้าที่ของตำรวจสภาออสเตรเลียแล้วจะเห็นได้ว่ามีหน่วยงานที่กว้างและหลากหลายกว่าของรัฐสภาไทย

ความเห็นของฝ่ายเลขานุการ

จากการไปศึกษาดูงานต่างประเทศของข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) นั้น ฝ่ายเลขานุการ ได้พิจารณา ศึกษา วิเคราะห์ ถึงประเด็นต่าง ๆ ที่น่าสนใจของทั้ง ๒ ประเทศ แล้วเห็นว่าน่าจะนำมาปรับใช้ ในการพัฒนาหน่วยงานรัฐสภาไทยเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด มีดังนี้

๑. การยุบรวมหน่วยงานของทั้ง ๒ สำนักงานที่มีภารกิจเหมือนกัน แล้วจัดตั้งเป็น หน่วยงานที่มีภารกิจสนับสนุนการทำงานร่วมกันของรัฐสภาทั้งในส่วนของสำนักงานเลขาธิการสภา ผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โดยขึ้นตรงต่อรัฐสภา อาทิ งานด้านต่างประเทศ งานด้าน ทรัพยากรบุคคล งานด้านห้องสมุด งานวิจัย งานด้านการรักษาความปลอดภัย งานด้านการพิมพ์ งาน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และงานด้านสถานีวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา เช่นเดียวกับ ของรัฐสภานิวซีแลนด์ และรัฐสภาออสเตรเลีย ที่มีหน่วยงานสนับสนุนการทำงานร่วมกันของรัฐสภาแยก หน่วยงานออกจากสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ซึ่ง สอดคล้องกับนโยบายของ ก.ร. ในการประชุม ก.ร. ครั้งที่ ๖/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๘ ให้มีการทดลองปฏิบัติงานด้านรักษาความปลอดภัยรัฐสภาอยู่ในปัจจุบัน ผลการปฏิบัติงานใน ภาพรวมมีประสิทธิภาพและเป็นมาตรฐานเดียวกันมากยิ่งขึ้น

๒. การจัดตั้งหน่วยงานด้านการวิจัยแยกออกเป็นหน่วยงานบริการร่วม ซึ่งเป็น หน่วยงานสำคัญต่อภารกิจของสมาชิกทั้ง ๒ สภา ในการนำไปประกอบการนำเสนอในที่ประชุม พิจารณาตัดสินใจในสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา เพื่อไปสู่การบัญญัติกฎหมายที่มี ประสิทธิภาพขององค์กรและผลสัมฤทธิ์ของประชาชนมากยิ่งขึ้น อีกทั้งบุคลากรในองค์กรที่ปฏิบัติงาน เกี่ยวกับการวิจัย จะเกิดความเชี่ยวชาญและสามารถนำไปสู่การพัฒนา และแก้ปัญหาตามหน้าที่ที่ ปฏิบัติงานของตนได้อย่างดียิ่งขึ้น อาทิ การวิจัยเกี่ยวกับการเสนอร่างกฎหมายต่าง ๆ การตรวจสอบการ ทำงานของรัฐบาลของคณะกรรมการสิทธิการและสมาชิกรัฐสภาให้มีประสิทธิภาพและอย่างเป็นระบบเชิง วิชาการได้อย่างสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับมติ ก.ร. ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑ และรัฐสภาประเทศออสเตรเลีย

๓. การก่อสร้างอาคารรัฐสภา เพื่อให้มีอาคารสถานที่เพียงพอ เหมาะสมกับภารกิจของ รัฐสภาทำให้เกิดสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดี มีคุณภาพชีวิตสูง และเอื้อต่อประสิทธิภาพของหน่วยงาน ของรัฐสภาสูงยิ่งขึ้นซึ่งทั้งประเทศนิวซีแลนด์และประเทศออสเตรเลียมีอาคารรัฐสภามีพื้นที่ที่กว้างขวาง เพียงพอต่อภารกิจรัฐสภาและสมศักดิ์ศรีของการเป็นฝ่ายนิติบัญญัติของประเทศ อีกทั้งสอดคล้องกับ นโยบายของประธานรัฐสภาปัจจุบันเรื่องการก่อสร้างรัฐสภาแห่งใหม่

๔. การปรับปรุงเทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องคอมพิวเตอร์ให้ทันสมัยและครอบคลุม
สำหรับใช้ในการปฏิบัติงานและการให้บริการทั้งภายในและภายนอกของสำนักงานเลขาธิการ
สภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เพื่อส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ของ
สมาชิกรัฐสภา ข้าราชการ และผู้ที่เกี่ยวข้องในวงงานรัฐสภา ซึ่งเรื่องนี้ประเทศออสเตรเลียให้ความ
ความสำคัญมากเพราะเป็นส่วนสนับสนุนงานนิติบัญญัติให้มีประสิทธิภาพสูง และสอดคล้องกับ
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างแรงจูงใจและพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาเป็นสิ่ง
อำนวยความสะดวก อาทิ การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการประชุมของคณะกรรมการ เช่น การถ่ายทอด
ภาพและเสียงการประชุมทางไกลแบบเห็นหน้าและเสียง ซึ่งประเทศออสเตรเลียดำเนินการอยู่ใน
ปัจจุบันก็จะทำให้เกิดความสะดวกและมีประสิทธิภาพสูงขึ้นในการประชุมของคณะกรรมการต่าง ๆ

๕. การปรับปรุงอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้สอดคล้องกับภารกิจและเพิ่มประสิทธิภาพของ
หน่วยงานสังกัดรัฐสภา จากการศึกษาดูงานพบว่า ประเทศออสเตรเลียมีจำนวนอัตรากำลังเจ้าหน้าที่
ต่อจำนวนสมาชิกมากกว่าของประเทศไทย ในส่วนของกรมสภาผู้แทนราษฎรและกรมวุฒิสภามี
อัตราส่วนเท่ากับ ๕ : ๑ และ ๖ : ๑ ตามลำดับ ดังนั้น หากมีการปรับปรุงอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ของ
รัฐสภาไทยก็สามารถดำเนินการได้ เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดของหน่วยงานสังกัดรัฐสภา

๖. การปรับปรุงค่าตอบแทนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และ
เจ้าหน้าที่ในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา จากการศึกษาดู
งานครั้งนี้ พบว่า ประเทศไทยมีการได้รับค่าตอบแทนที่มีอัตราเงินเดือนต่ำกว่าประเทศนิวซีแลนด์ ๑๔.๘
เท่า หากประเทศไทยมีภาวะเศรษฐกิจดีขึ้น ควรจะได้รับการปรับปรุงค่าตอบแทนให้สอดคล้องกับ
ผลงานเหมือนประเทศนิวซีแลนด์ เพื่อให้สอดคล้องระหว่างผลงานกับค่าตอบแทน

งบประมาณค่าใช้จ่ายในการศึกษาดูงานต่างประเทศ
ของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.)
ระหว่างวันที่ ๒๔ พฤษภาคม - ๒ มิถุนายน ๒๕๕๒
ณ ประเทศออสเตรเลียและประเทศนิวซีแลนด์

๑. งบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางศึกษาดูงาน

๑.๑ ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางประเภท ข. (เหมาจ่าย) จำนวน ๙ วัน	รวม ๕๐๙,๘๐๐ บาท
๑.๒ ค่าเช่าที่พักประเภท ก. จำนวน ๘ วัน	รวม ๑,๑๐๕,๒๘๖ บาท
๑.๓ ค่าพาหนะ(ค่าบัตรโดยสารเครื่องบินและค่ายานพาหนะภายในประเทศ)	รวม ๓,๐๕๗,๖๖๐ บาท
๑.๔ ค่าใช้จ่ายอื่น(ค่าหนังสือเดินทางราชการ, ค่าภาษีสนามบิน, ค่าเครื่องแต่งตัว, ค่าของขวัญ และค่าประกันการเดินทาง)	รวม ๑๙๙,๑๕๐ บาท
	รวมเงินทั้งสิ้น ๔,๗๗๑,๘๙๖ บาท

๒. คณะเดินทาง ๑๖ คน ประกอบด้วย

- คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.)	จำนวน ๘ คน
- ที่ปรึกษาด้านการเมือง	จำนวน ๑ คน
- รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร	จำนวน ๒ คน
- ผู้อำนวยการสำนักงานเลขานุการ ก.ร.	จำนวน ๑ คน
- เลขานุการประธานวุฒิสภา	จำนวน ๑ คน
- ผู้ติดตามประธาน ก.ร.	จำนวน ๑ คน
- เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์	จำนวน ๒ คน

โครงการศึกษาดูงานต่างประเทศ
ของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา
เกี่ยวกับการจัดโครงสร้างองค์กรและอัตรากำลัง
การบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล

หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันสังคมโลกเป็นสังคมยุคข้อมูลข่าวสารที่ไร้พรมแดน ระบบสารสนเทศและการติดต่อสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว ฉับพลัน ครอบคลุม และทั่วถึง การปฏิบัติราชการของส่วนราชการสังกัดรัฐสภาจึงจำเป็นต้องมีการทบทวน/ปรับตัว/เปลี่ยนแปลง และพัฒนาเชิงบูรณาการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันต่อสภาวการณ์และการเปลี่ยนแปลงของโลกที่มีอยู่ตลอดเวลา สามารถสร้างความได้เปรียบในเชิงของการแข่งขัน ประกอบกับคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) ซึ่งเป็นองค์กรกลางบริหารงานด้านทรัพยากรบุคคลของข้าราชการฝ่ายรัฐสภา มีภารกิจและบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย/วางระบบหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลของข้าราชการฝ่ายรัฐสภาในภาพรวม เพื่อให้การดำเนินงานของราชการฝ่ายรัฐสภาเป็นไปอย่างทันสมัย มีประสิทธิภาพสูง บนหลักการของความถูกต้อง เป็นธรรม และเหมาะสมตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ตลอดจนสามารถส่งเสริมและสนับสนุนภารกิจและบทบาทของสมาชิกรัฐสภาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น การศึกษาดูงานเกี่ยวกับการจัดโครงสร้างองค์กรและอัตรากำลัง การบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล และการบริหารจัดการทั้งภาครัฐและภาคเอกชนของต่างประเทศที่น่าสนใจ คือ

เครือรัฐออสเตรเลีย

- ระบอบการเมือง : ประชาธิปไตยแบบสหพันธรัฐ
- ระบบการปกครอง : สมเด็จพระราชินีเอลิซาเบทที่ ๒ แห่งสหราชอาณาจักร ทรงเป็นพระประมุข โดยมีผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
- ระบบรัฐสภา : ประกอบด้วยสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา

นิวซีแลนด์

- ระบอบการเมือง : ประชาธิปไตยระบอบรัฐสภา
- ระบบการปกครอง : สมเด็จพระราชินีเอลิซาเบทที่ ๒ แห่งสหราชอาณาจักร ทรงเป็นพระประมุข โดยมีผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
- ระบบรัฐสภา : สภาเดียว (Unicameral)

จึงเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่จะสนับสนุนและเสริมสร้างความสำเร็จในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) คณะอนุกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (อ.ก.ร.) ข้าราชการของสำนักงานเลขาธิการ ก.ร. และข้าราชการของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา เป็นการเสริมสร้างสมรรถนะขององค์กรและศักยภาพของบุคลากรที่จะได้มีโอกาสเพิ่มพูนองค์ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และประสบการณ์ใหม่ ๆ

ทางด้านการจัดโครงสร้างองค์กรและอัตรากำลัง การบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล การบริหารจัดการ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และการปฏิบัติงานในเชิงบูรณาการ เพื่อจะได้นำมาประยุกต์ ปรับปรุง และ พัฒนางานของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมี ประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อราชการฝ่ายรัฐสภาโดยรวม

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อศึกษาดูงานด้านการพัฒนาโครงสร้างองค์กร การจัดอัตรากำลัง ระบบการกำหนด หรือจำแนกตำแหน่ง และค่าตอบแทน ระบบการบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารจัดการแนวใหม่ของ หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

๒. เพื่อเป็นการเปิดโลกทัศน์ให้กับคณะศึกษาดูงาน ฯ ในการแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ ๆ จากมุมมองที่แตกต่างในแต่ละประเทศ เกิดความตื่นตัวกับความก้าวหน้าของวิทยาการหรือเทคโนโลยี ใหม่ ๆ สามารถนำมาปรับใช้หรือพัฒนางานให้เกิดสัมฤทธิ์ผล

๓. เพื่อจะได้นำแนวทางหรือรูปแบบ จากการศึกษาดูงานทางวิทยาการด้านต่าง ๆ มา ประยุกต์ใช้ โดยการศึกษาเปรียบเทียบเพื่อพัฒนาโครงสร้าง ระบบงานและอัตรากำลัง และค่าตอบแทน ของหน่วยงานสังกัดรัฐสภาให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อข้าราชการฝ่ายรัฐสภาโดยรวม

๔. เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนอันจะ ทำให้เกิดความร่วมมือทางด้านต่าง ๆ ในอนาคต

กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย

๑. คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.)	จำนวน ๑๓ คน
๒. รองเลขาธิการที่รับผิดชอบงานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลของส่วนราชการสังกัด รัฐสภา หรือข้าราชการตามที่เลขาธิการเห็นชอบ	จำนวน ๔ คน
๓. ข้าราชการสำนักงานเลขาธิการ ก.ร.	จำนวน ๕ คน
๔. เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์	จำนวน ๒ คน

เป้าหมายการศึกษาดูงาน

ด้านที่ดูงาน

๑. การจัดโครงสร้างองค์กรและอัตรากำลังของรัฐสภา องค์กรท้องถิ่น และหน่วยงาน ภาคเอกชน
๒. การบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล (HRM & HRD)
๓. เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการด้านทรัพยากรบุคคล

๔. การรักษาความปลอดภัย

๕. การต่างประเทศ

สถานที่ รัฐสภา องค์การท้องถิ่น และหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

ประเทศ เครือรัฐออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์

ระยะเวลา ๘-๑๐ วัน

งบประมาณ ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าล้านบาทถ้วน)

ผู้รับผิดชอบ สำนักงานเลขาธิการ ก.ร.

ผลที่คาดว่าจะได้

❖ รัฐสภาจะเป็นองค์กรที่มีสมรรถนะและมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) เนื่องจากการแลกเปลี่ยนและเพิ่มพูนองค์ความรู้/ความเข้าใจ/ทักษะ และประสบการณ์ใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องด้านการจัดโครงสร้างองค์กรและอัตรากำลัง การบริหารจัดการและพัฒนาทรัพยากรบุคคล การบริหารจัดการภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงการปฏิบัติงานในเชิงบูรณาการ

❖ คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) และคณะอนุกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) สามารถกำหนดนโยบาย/แนวทาง/หลักเกณฑ์ หรือวิธีการในการพัฒนาระบบการบริหารทรัพยากรบุคคล การจัดรูปแบบหรือพัฒนาโครงสร้างองค์กร และการกำหนดหรือจำแนกตำแหน่งและค่าตอบแทนของส่วนราชการสังกัดรัฐสภาได้อย่างทันสมัย และมีมาตรฐานอย่างเป็นสากล

❖ ข้าราชการของส่วนราชการสังกัดรัฐสภาสามารถนำองค์ความรู้และประสบการณ์จากการศึกษาดูงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนของต่างประเทศมาบูรณาการ โดยศึกษาเปรียบเทียบ วิเคราะห์และพัฒนางานทางด้านวิชาการให้กับ ก.ร. อ.ก.ร. และส่วนราชการสังกัดรัฐสภาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

**ผลสำเร็จในการศึกษาดูงานต่างประเทศ
ของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) นำไปสู่การปฏิบัติ**

การก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่

จากการศึกษาดูงานต่างประเทศของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) ได้รับคำแนะนำ และข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับอาคารรัฐสภาในแต่ละประเทศ อาทิ รูปแบบอาคารรัฐสภา การจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม ระบบการรักษาความปลอดภัย และการออกแบบระบบต่าง ๆ ภายในบริเวณรัฐสภา มาประยุกต์ใช้ในการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ของประเทศไทย เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดของหน่วยงานรัฐสภา ซึ่งได้กำหนดวันประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์อาคารรัฐสภาในวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๓
